

شان اہلبیت

بارہ ماہ تے سی حرفیاں

بشیر ملنگ

شانِ اہل بیت

جملہ حقوق محفوظ

نام کتاب-----شان اہل بیت

شاعر-----بشیر ملنگ

بار اول-----2020ء

کمپوزنگ-----عثمان ہاشمی کنجاہی 0333-8438960

سرورق-----عثمان ہاشمی کنجاہی

قیمت-----500 روپے

تعداد-----500

مطبع-----گجرات پرنٹنگ پریس کراچی 021-32461412

اہتمام اشاعت-----بزم غنیمت و شریف کنجاہی

ملنے کا پتہ

بشیر ملنگ

بمقام کاہنہ ڈاک خانہ، کنجاہ، ضلع گجرات، پنجاب

0341-5848112

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

اپنے پیر و مرشد

سید بابا ملک شاہ سرکار

آف کاہنہ شریف ضلع گجرات

دے ناں

نمبر شمار	لہرست	صفحہ نمبر
1	شان اہل بیت تے بشیر ملنگ نوں نذرانہ (پیر سید خٹہ شاہ)	11
2	ملنگ دیاں سی حرفیاں (احسان فیصل کجی)	12
3	شان اہلبیت تے بشیر ملنگ (سائیں نذیر احمد)	13
4	کچھ اکھر بشیر ملنگ ہوراں دے تاں (حفظ احمد)	15
5	بشیر ملنگ ہوراں دی نذر (لیاقت گدگور)	17
6	ایس زمانے دا وارث شاہ بشیر احمد ملنگ (پیر سید فضل حسین شاہ)	19
7	شاعر بشیر ملنگ ہوراں نوں نذرانہ (نواب دین نواب)	20
8	پیر وارث شاہ دے بحر دا شاعر بشیر احمد ملنگ نوں نذرانہ (نواب دین چکوڑی)	21
9	سادا جیہا شاعر بشیر ملنگ (باور حسین علوی)	22
10	بشیر ملنگ ہوراں دی نذر (منیر خالد لودھی)	24
11	بشیر ملنگ تے اوہناں دی شاعری (طیب فیب)	26
12	میرے تایا جی دی شاعری (جمل حسین وڑائچ)	29
13	کیہہ آکھاں (بشیر ملنگ)	31
14	الف اللہ دی حمد خٹا اس لئی لائق صفت دی پروردگار سائیں	32
15	تیری تعریف ٹا لکھ لکھ ایس جگ اتوں لکھاں شاعر ٹر گئے	33
16	جہاں اتے تیرا کرم ہو یا اوہ لنگ دریا تھیں پار گئے	34
17	خاص خدادے جلو یاں دی گل پنچھ کے باشعور کو نوں	35
18	رَبِّ رَحِيمِ كَرِيمٍ وَحَدَّةً لِاِثْرِيكَ سُدَّانِ وَاللَّ	36
19	شاعری وی تہوں آوندی اے جدوں کرداے رب عنایت آپے	37
20	طرح طرح دے کھڑے پھل کھیاں جنگل جوہ پیلے بزمہ زار ہوئے	38
21	غالب اے رب ہر چیز اتے اودھے حکم ہاتھوں پھر مکیں دائیں	39
22	کریم مولا تے رحیم مولا کدھرے دسد اہبار قہار مولا	40

64	سب تعریفاں دے لائق علی لقب اعلیٰ توں اعلیٰ پان والا	46
65	ضد اڑیاں ہن چھڑ مٹاں اللہ والیاں نال پیار کر لے	47
66	علی پے اک دن جان مسجد اک کافر نیں ڈک سوال کیتا	48
67	قدر کینے کی لوک جانن قدر علی دا آپ خدا جانے	49
68	لائی مہلبہ دی شرط عیسیاں رڑے میدان دل نبی گونیں ٹر گئے	50
69	دہا بی نہ میں شیعہ سنی علی پاک دا صرف ملنگ ہاں میں	51
70	یاد کر کے مندے عمل روٹاں پنجتن دا صرف سہارہ مینوں	52
71	خاتون جنت سیدہ فاطمہ الزہرا علیہا	53
72	ثابت صدق یقین کرے کوئی ہور نہ ایناں دے شان دااے	54
73	خیر خرائیت ہر وقت دیوے نام زب توں گھول گھمائی بی بی	55
74	راضی رضا وچ رہن والی ہے حسن حسین دی مائی سیدہ	56
75	شرم حیا دی خاص پیکر پنجتن اندر لگی نور دی سی	57
76	طاہرہ سیدہ خاتون جنت بی بی جدوں ہوئی سی آن جوان ہے سی	58
77	غور کر دواج فاطمہ دا کیتا باپ نیں کی تیار ہے سی	59
78	کل مخلوق خدا وچوں سیدہ فاطمہ آس اچی شان والی	60
79	نبی محمد دی آل اُتے میرے لکھ دُرود سلام ہوون	61
80	الف اللہ جس تے مہربان ہووے اوںہوں سیداں دانو کر بنا دیوے	62
81	سی حرنی امام حسن علیہ السلام	63
82	خالشی امن دا پہن جامہ سوہنے نبی دااے دو ہتر وان آیا	64
83	خاص حسن مع نور دااے پنجاب ہاراں دے وچ شمار میاں	65
84	راضی رضا وچ ریے ہر دم لوکاں کیتاں بھاویں بغاوتان سن	66
85	شرح محمدی پال دے ریے اپنی جان اُتے دکھ جال دے رہے	67
86	طالع جہاں دے بخت چنگے اُدھ سنگ پا کاں دے رل گئے نیں	68

87	غیر لوکاں آن ات چائی حضرت حسن دے تائیں ستان لگ پے	69
88	کلمہ رسول دا پر حسن والے نال آل بغاوتاں پان لگے	70
89	تائے دی اُمت دے کم ویکھو اہلبیت تے قہر کمایا ای	71
90	اللہ دیاں حکمتاں کون جانے اُوہدی بے نیازی شان سائیں	72
91	سی حرنی مناقبت / امام عالی مقام	73
92	ثابت اسلام نوں کرن زندہ سید سخی حسین جوان چلیا	74
93	خواب خیال دی گل تائیں او تھے نال سراں سودے نل دے ریہہ	75
94	رُت ہنال تے جیٹھ مہینہ پیاسے بال حسین دے تڑپدے پے	76
95	شرم حیا دے خاص پیکر دل کے دانہ دکھاوندے سن	77
96	طالع جہاندے بخت جاگے اُوہ رل حسین دے سنگ گئے	78
97	غازی نوں کہیا شبیر صابر کتھے چلیاں ایں سنگ جُدا کر کے	79
98	کہیا حسین نے قاصدا اُو اسیں وسدی جھوک لٹا بیٹھے	80
99	نار گلزار بنان والا چھپ بیٹھا اے کہڑے مکان اندر	81
100	الف اللہ دے حکم نوں من میاں بھیج درود احمد مصطفیٰ تائیں	82
101	سی حرنی - مداحوٹ اعظم عبدالقادر جیلانی - مصنف بشیر ملنگ کاہنہ	83
102	تاج فقر داسر اُوہدے میراں پیر بغداد وچ رہن والا	84
103	حکم ہو یا جاری ہر پاسے سوہنے غوث اعظم دنگیر دا اے	85
104	ذاکرہ ذکر سناں کوں میراں پہنچیا چوتھے آساں اُتے	86
105	ساریاں صفتاں تیریاں نیں ہو ر کوئی نہ تیرے نال دا اے	87
106	ضد اڑیاں جھگڑے چھڈ مٹاں نہ ہتھ داہڑی اُتے ماریا کر	88
107	علم تے عقل شعور تائیں پکے عمل نہ صوم صلوٰۃ دا اے	89
108	قدم پھڑے ولیاں ساریاں نیں امر سن کے شاہ جیلاں دا اے	90
109	لکیاں دی لچال میراں شالا پیا و سی بغداد میراں	91

110	دیکھ رہیاں آں تیرے راہ میراں چہب آ کے دے دیدار مینوں	92
111	یاد تیرے سینے رڑکدی اے کے وقت نہ چین آرام میراں	93
112	مداح سید عبدالقادر جیلانی محبوب سبحانی رحمۃ اللہ	94
113	حال تھی ہو جان دے۔۔۔ اسیں قیدی ہاں زندان دے	95
114	زیر سائے آپ دے۔۔۔ ولی اولیاء جو چاہ دے	96
115	طمع نہیں زرمال دا۔۔۔ بن شافی میں بے حال دا	97
116	قطب کیچا چوڑتوں۔۔۔ ہن نہ عاجزوں موڑتوں	98
117	واسطہ رب قدر دا۔۔۔ رنج دور کرو دیکھیر دا	99
118	سی حرفی سید بابا ملک شاہ صاحب	100
119	ثابت صدق دا پہن جامہ کاہنے وچہ آیا ملک شاہ بابا	101
120	خواب خیال اٹھے پہ تیرے بیٹھایا دوالا دیو ابال بابا	102
121	رنگ جہاں دے ڈھیر ڈٹھے تیرا ہے اک وکھرا رنگ بابا	103
122	شوق مینوں تیرے ویکھنے دا کدوں کرے دا کرم خدا بابا	104
123	طرف تیری لگی نظر میری غیراں دل نہ مول دھیان بابا	105
124	غرض ایہو سنو عرض میری تینوں رب بخشی اچی شان بابا	106
125	کول رکھیں دیکھن پیاں اکھیں تیرے آستانے تیری تھاں بابا	107
126	نال تیرے اکھیں لالیاں ہن ہو گیا نمون محال بابا	108
127	لاج میری تیرے ہتھ سائیاں عیباں والڑی میں بدکار بابا	109
128	اللہ پاک دا ذکر اذکار کرنا ہادی پاک نے گل سمجھائی ہوئی اے	110
129	پاک محمد رسول اللہ رحمت بن کے آئے جہان آتے	111
130	شکر گداشاخاں نیویاں نوں اچیاں نال انہڑیاں مسجد یاں نی	112
131	حال توں ہو بے حال گئے آں ایسے ملے سالوں حکمراں سارے	113
132	ذکر کریں گلے پاک دا توں ایس گلے نے کرنی رہائی تیری	114

133	سوہنی تے سسی نے عشق کیتا پورے ہوئے نہ دوہاں دے خواب جانی	115
134	ضرب جھلدے سوہنے یار پاروں جہڑے عشق حقیقی نوں پالیدے	116
135	عشق حقیقی نوں جہاں پایا مونہوں چپ اوہ کجھ نہ بولدے نی	117
136	قائم قیوم ایں رب سائیں فقیرا سدے ہین وزیر سائیں	118
137	لکیاں توڑ بھا جانڈے جہڑے اصل دے لوک اصیل ہوندے	119
138	اڈکانواں جاویں دیس ماہی میرا جا کے حال احوال دیں	120
139	ثابت صدق یقین کر کے تینوں یاد کراں پل پل ماہی	121
140	خواب خیال تے فکر چتا میرے دل اندر ڈیرہ لائیٹھے	122
141	راز و چلے رب جان دا اے اوہدے نال نہیں ٹھوس پیار ہوندا	123
142	شہزادہ شاداآباد رہوے جتھے یار میرا ڈیرہ لائی بیٹھا	124
143	طالع ہوندا اے جگ سارا جیکر یار سوہنا مہربان ہووے	125
144	غماں ملا متاں طعنیاں نے ساڑ سنیا جگر سریر میرا	126
145	کون ہواں جیکر دم ماراں صرف عاجزی عجز پکار کرنا	127
146	نال تیرے جہڑے ڈنگ گزرے یاد کر کے تیرے پیار روٹاں	128
147	الف اجبہ تے پکی اڈیک آہی منک شاہ سرکار دے آونے دی	129
148	چتر چیتا کر کے بچناں کدی مہاراں موڑ۔۔۔ تیری ٹوڑ	130
149	ہاڑ ہاڑے تے تر لے پاندی ول تھلاں دی نیسی۔۔۔ عاجز سسی	131
150	ایس۔ آس دے وچ جہڑی ہوئی نائیں پوری۔۔۔ رہی اڈھوری	132
151	پوہ۔ پیار تیرے دیاں گلاں لوکاں تائیں سنانا۔۔۔ گاون گانا	133
152	سنت دار فراتیہ پیر سید منک شاہ دے فراق وچ	134
153	ہفتہ وار آیا اجبہ دار چوتھا لوکی رل کے نقل پڑھان آگئے	135
154	منگوار آیا اجبہ دار ستواں سوہنے لد گئے ایس جہاں وچوں	136
155	(باراں ماہ جبر نبی میں)	137

156	ہاڑ کراں ہاڑے آئے دن ماڑے، عاجز ہو کے آئے لے کر اں پئی	138
157	اسوں آس رکھی دل و چہرے کئی کدوں لے دا پاک حبیب میوں	139
158	پوہ پیار دے دے و پکھنے لئی تھکسی وا نگ دلیخادے پاں دی میں	140
159	ہاراں ماہ در اقدس سید ملنگ شاہ صاحب در ہار عالیہ کاہنہ شریف	141
160	جان جو گا کدھرے رہا نا نہیں چواں پاسے میرے بند راہ ہوئے	142
161	بھدر ہمار لکر اں پایا آن اندر کوئی امن والی لھے تھاں تا نہیں	143
162	مکھر ملنگ گیا ہم ملنگ گیا لک جھک گیا پیادول دا میں	144
163	مکھن لکھراں اداس ہراس ہوا گیا دل دا داغ کر ماسید	145
164	ہاراں ماہ سید ملنگ شاہ دے در اقدس	146
165	ھاڑ ہاڑے دلیخادے وا نگ میرے کدوں سنے یوسف بادشاہ ہا ہا	147
166	آسوں آس امیدے عاجزی اے سارے ٹٹ گئے مان تران ہا ہا	148
168	چڑھدے ماہ مہارکاں دیہو دیو میرے گھر آیا میرا سائیں ہا ہا	149
169	ہاراں ماہ فراتیہ سید ملنگ شاہ	150
170	چڑھدے ھاڑ کراں پئی ہاڑا پا جاؤ اک پھیرا جی	151
171	آسوں آس تساؤی حضرت میں کر ماں ماری لوں	152
172	پوہ پیار زور آور تیرے بدھا قیدی کر کے	153
173	چہتر چار دہہاڑے آئیاں مونج بہاراں	154
174	ہاڑے پئی کردی ہو کے تیری میں بردی	155
175	اسوں آس تساؤی حضرت رکھی اے نکاری	156
176	پوہ پیار دے مارے پائی پھر دے نی واہراں	157
177	انظہار تھکر۔۔۔ بشیر ملنگ کاہنہ شریف ڈاکخانہ کجہا	158

شان اہل بیت تے بشیر ملنگ نوں نذرانہ

شان اہل بیت کتاب چا چا جی بشیر دی شاعری پڑھ کر ایہہ لگدا ای نہیں کہ اوہ تیسری جماعت تک پڑھے ہوئے نہیں اوہناں دی شاعری وچ مذہب تے بزرگان دین نے اپنے آلے دوالے دی ہر چیز بارے بڑا پتہ لگدا اے شاعری بڑی سادی تے نفیس اے ایس نوں پڑھ کے اوہناں دی شخصیت دے بارے پتہ چلدا اے کہ اوہ کنے صاف گوہ تے سچے انسان نہیں۔
چھوٹے جیھے پنڈھ نال تعلق رکھدے نیں پر شاعری کر کے پنڈھ وچ دھوم مچا دتی اے اوہناں تو علاوہ آجھے تک دوسرا شاعر کوئی نہیں ایس پنڈھ وچ مینوں اوہناں دی شاعری بڑی پسند آئی اے۔

پیر ملک شاہ سوہنا سچا سب دا پیر اے
جس دی نظر کرم دے نال بنیا شاعر بشیر اے

پیر سیدوٹے شاہ

سجادہ نشین درگاہ حضرت ملک شاہ صاحب

گاؤں کاہنہ شریف ضلع گجرات

ملنگ دیاں سی حرفیاں

محمد بشیر ملنگ پنجابی ادب تے زبان دا جیوندا جاگداناں اے۔ جہڑا اپنے پنڈ چہ بہرے کے شاعری دی اوس صنف وچ لکھ رہیا اے جہڑی بڑی گھٹ شاعراں نے لکھی اے میری سرائی حرفی اے۔ اسی جیکر گجرات دے ادب وچ ماضی ول جہات پائیے تے سانوں ملنگھی رام پھمن سنگھ بھولا محمد بونا گجراتی، حافظ برخوردار، منیر صابری کنجاہی دے ناں لبدھے نے جہاں ایس کھتر وچ کچھ لکھیا ہویا اے تے ہون ضلع گجرات دا مشہور پنڈھ کاہنہ شریف دے و سنیک محمد بشیر ملنگ ہوراں نے ”شانِ اہلیت“ دیاں سی حرفیاں دے رنگ وچ لکھ کے ماں بولی دے لکھاریاں نوں اک نواں تحفہ دتا اے۔

بشیر ملنگ ہوراں دی شاعری دا سارا نچوڑ اللہ سونے دی تے اُوہدے سونے محبوب حضرت محمد ﷺ تے اُوہناں دی اولاد دے نال محبت تے عقیدت اے۔ ملنگ ہوراں نے سی حرفیاں تے بارہ ماہ جہڑے لکھے نے ایناں دے ہر شعر تے ہر مصرعے وچ پاک ہستیاں نال اپنی عقیدت دی اے۔ اوتھے اُوہناں پنجابی زبان دے خالص لفظ وی ورت کے اُوہناں ماں بولی دی سیوا کیتی اے۔ میرے استاد محترم پروفیسر شریف کنجاہی ہوری فرماندے سن کہ سی حرفی پنجابی زبان تے شاعری دا نوہکا نکھیرواں رنگ اے۔ بشیر ملنگ ہوراں نے ”شانِ اہلیت“ سی حرفیاں وچ جہڑے رنگ بھرے نیں ایناں رنگاں دی خوبصورتی دا نظارہ آون والے وقتاں دا قاری ہی دس سکدا اے اللہ سونے اگے دُعا ہے کہ بشیر ملنگ ہوراں نوں اُوہناں دے پہلے شعری پراگے جہڑا ”نور دے مہل“ دے ناں توں چھپیا سی تے اُوہنے بہوں شہرت حاصل کیتی اوسے طرحاں ایناں ”شانِ اہلیت“ سی حرفیاں نوں ویں شہرت دیاں بلندیاں تے لے جائے۔

احسان فیصل کنجاہی

جنرل سیکرٹری۔ بزمِ غنیمت و شریف کنجاہی

جنرل سیکرٹری پریس کلب کنجاہ

0301-6223244

شانِ اہلبیت تے بشیر ملنگ

بشیر ملنگ نیں کاہنے شریف اند رکھول لئی اے شعراں دی کان میاں
وڈی بحر والا وڈی شان والا وارث شاہ توں مل گیا دان میاں

بحر کھولیا اے ملنگ شاہ جس دم کانگ شعراں دی ہوئی روان میاں
مہل نور دے نور خوشبو جھلی پہلے لکھی کتاب ملنگ جوان میاں

ہن لگا اے ساون سی حرفیاں دا رہیا نیں کوئی حد بیان میاں
ہور نہیں کوئی کم رگزار اس دا ذکر پنچتن ول دھیان میاں

لکھی سی حرفی رسول مقبول دی اے چوداں طبقال دا جو سلطان میاں
لکھی سی حرفی پاک بتول مائی نالے سی حرفی غوث جیلان میاں

علی ولی وصی دی شان لکھی جہڑے پاک رسول دی جان میاں
ایہ حصہ اے مرداں خاصیاں دا ازلوں جہاں نوں ہوئی پچھان میاں

عاماں تائیں نہ قلم نصیب ہووے مشکل ہووے ایہ لکھن دا دان میاں
ورے ورے ایہہ چگدے چوگ پیا کھلے ویکھدے رہن نادان میاں

اہل بیعت دا ذکر ہمیش کردا ملیا کوثری پین پلان میان
ہر زمانے وچ ایہناں دا ہے چرچا اہل بیت دے جو جانی جان میاں

آمام حسن حسین دی شان اعلیٰ جویں لکھیا وچ قرآن میاں
گل پاکاں دی کر دے شرف والے غلام پنجتن جو سدان میاں

الغرض بشیر ملنگ یارو سوہنی لکھ دا شان بیان میاں
ذکر پاکاں دا کرے سبحان اللہ سوہنا رب سائیں نگہبان میاں

مرشد پاکدی نظر کرم پاروں ہوندا فیض حاصل ہر آن میاں
میری ایہہ دُعا نذیر سائباں لی زندگی کری رحمان میاں

سائیں نذیر احمد قادری سروری گداگر

25 نومبر 2020

رابطہ 0341-5862813

گجھ اکھر بشیر ملنگ ہوراں دے ناں

پڑھ کے بسم اللہ نظم شروع کریئے دیویں زندگی رب قدیر سائیں
جویں حق سی ایوی جیا لکھدا حق سچ تیری تحریر سائیں
اہلیت دے خاص غلام تسی رنگ ہو رلاوے دنگیر سائیں
احمد دلوں ہو کے تینوں داد دیوے ہویں روشن سُن جاگیر سائیں

سوئی صفت لکھی نبی پاک والی ہر گل تیری سدی تیر سائیں
تیری صورتوں صاف پیاظاہر ہووے اکھیں رویاں تے رَج رَج نیر سائیں
بار بار قلم گئی وچہ کربل کر گئی نال سیداں کی تقدیر سائیں
احمد درد منداں دے پار بیڑے رہیوں غم دے وچ امیر سائیں

مولا زندگی دیوی ڈھیر ساری کری کرم فضل علی امیر سائیں
تہاتوں بہت کمال نوازیہ اے ملنگ شاہ سید کامل پیر سائیں
ہر سُن اے کال اے داد تیرا تیری اعلیٰ اے ہر تدبیر سائیں
احمد بہت کمال لکھائی تیری ہر ہر سُن تے ہر لکیر سائیں

سُنے بچیاں رہویں آباد جگ تے مولا بخشی بہت توقیر سائیں
سوز ہجر جدائیاں دی مار کھادی ثابت کرے پنی تیری تصویر سائیں
شوق درزدے سخن نے سب تیرے ہووے پڑھ کے عشق تاثیر سائیں
احمد عشق سادات ہئے تینوں فیض بخشی پیر شبیر سائیں

خوش ہو کے دتی اے داد تینوں جگ جگ جویں پیا بشیر سائیں
خاصاں شاعراں وچ شمار تیرا مزیدار مٹھی تیری کھیر سائیں
حق تبلیغ دا کینا ای ادا پورا کیتی سخاں دی توں آخر سائیں
فن احمد نوں عجب وڈیا نوانے دا کیتی عشق نے روشن نظر سائیں

تساں اویں لکھیا جو جو نبی سکھیا اندر خم میدان غدیر سائیں
سچے لکھے نیں حال بیان سارے کیتی ہر اک سچی تفسیر سائیں
لکھے دکھ سادات دے دلوں ہو کے راضی ہوئی زینب دا ویر سائیں
وانگ احمد دے خال خیال تیرا کرم کیتے نے کامل فقیر سائیں

حفیظ احمد

لودھراں۔ سیالکوٹ، 10 اکتوبر 2020

بشیر ملنگ ہوراں دی نذر

سوہنا لہجہ تے سوہنی ایں سوچ تیری کتھوں لبھاں میں تیری نظیر کوئی نہیں
جویں راتل پنجاب دی چھلکنا ایں انج چھلکا ہور تصویر کوئی نہیں

بچ تن دے نال پیار تینوں توں ملنگ بابے ملک شاہ دا ایں
حُب داراں دے نال پریت تیری نال دو جیاں دے تیرا سیر کوئی نہیں

توں سُن کے تے پکے بن لئی اے جہڑی گل آکھی پر صاحب نے سی
ہناں مُرشد اں راہ نہ ہتھ آوے ہناں دود دے رجدی کھیر کوئی نہیں

ہراک دے نال اے حُب تینوں چنگے ماڑے دے نال نبھاوناں ایں
دندا پھریں پیار توں ہر پاسے تیری نظر وچ ماڑا حقیر کوئی نہیں

نظر گہری اے تیری تاریخ اُتے ہلِ مُسلے کریں توں پلاں دے وچ
تیری سوچ دی گئی پرواز جتھے سوچ سگدا ہور اَدیر کوئی نیں

جدوں شانِ اہلبیت تے غور کیتی تیری وچ کتابِ ایہہ نظر آیا اے
کے ڈھوئی نیں اُہدی جہان اُتے جہد سائیں کوئی نہیں جدا پیر کوئی نیں

حج تینوں ایں شعر بناونے دا تیری فکر بیانِ اسلوب سوہنا
ہر پاسے میں جھاتیاں مار بیٹھاں مینوں دِسیا ہو رملنگ بشیر کوئی نیں

مگدا رہو دُعا گڈگور ہر دم ہووی سوچ دی ہور پرواز اُچی
شاعری اُوہ سمندر اے اکھدے نیں جدا اُنت کوئی نیں تے اَخیر کوئی نیں

لیاقت گڈگور
تھیو رانوالی

ایس زمانے دا وارث شاہ بشیر احمد ملنگ شاعر آف کاہنہ

16-6-2013

بادخو ہو کے پڑھیے دُرود پہلوں مَھول ویکھئے فرایہہ نُور دے مَھل
نیزے تریڑے ایہہ کسے وی باغ دے نہی مینوں جا پدے نے بڑی دُور دے مَھل

پاک چین انڈیا نہ ایہہ رُوس دے نے نہ ایہہ مصر ایران کوہ طور دے مَھل
ملگ مَنے نہ مَنے مینوں شک پیندا چوری کیتے نے ایس کسے خور دے مَھل

مٹھے شہد توں یا مصری دی ڈلی آ کھاں ٹھنڈے ٹھارنے وانگ کافور دے مَھل
ایہہ ہور اوہ ہور جہڑے لے آیا شبلی مارنے لئی منصور دے مَھل

بڈھے ”شاہ دا پتر منظور کرے ایس عاجز مسکین مجبور دے مَھل
فضل بڑا حیران میں ایس گلوں آندے کتھوں ایس آب طہور دے مَھل

پیرسید فضل حسین شاہ آف دُھروڑ کے

شاعر بشیر ملنگ ہوراں نوں نذرانہ

16-6-2013

دیاں داد میں مہلاں دی ٹوکڑی نوں جہڑی ایس ملنگ نے چائی ہوئی اے
خوشبو ایہدی جہان تے گئی کھلر رونق مہلاں دے وچ لائی ہوئی اے

کٹھے ہوئے نے شاعر حضرات سارے مہک ٹوردے مہلاں دی آئی ہوئی اے
لگا عشق بشیر ملنگ تائیں گل نور دی جتے سنائی ہوئی اے

جہڑے جہڑے حضور دے مجزے سن پوری لکھ کے گل دکھائی ہوئی اے
ذکر کر کے اللہ دیاں دوستاں دا پوری جان پچھان کرائی ہوئی اے

ایہدی کنڈی تے تھا پڑا پیر دا اے آساں آگے وی گل آزمائی ہوئی اے
کیڈا خوش نصیب نواب ہاں میں واری میری وی محفل وچ آئی ہوئی اے

عوامی شاعر

نواب دین نواب چکوڑی بکھو

پیر وارث شاہ دے بحر و شاعر بشیر احمد ملنگ نوں نذرانہ

16-6-2013

کاہنے وچہ بشیر ملنگ ہوراں رونق و کھری جہی اک لائی ہوئی اے
جہڑی لکھی کتاب اُس نور دے مہل یاراں دوستاں وچہ ورتائی ہوئی اے

میں بھی پڑھ کے دتی اے داد اُونہوں اچھی اُونے عقل دوڑائی ہوئی اے
غزلاں نظماں تے نعتاں کلام پڑھ کے لہر خوشیاں دی دلاں تے چھائی ہوئی اے

ملک شاہ دا پکا مرید دسدا اُوہدی نوکری ایس نے چائی ہوئی اے
کنڈی ایس دی تھا پڑا پیر دا اے وچہ سادگی عمر لنگائی ہوئی اے

جہڑے معجزے نبی کریم دے سن ساری اُنہاندی گل سنائی ہوئی اے
کاغذ ٹائیل کتاب دا بڑا سوہنا سوہنی سوہنے دی گل سمجھائی ہوئی اے

جدوں وچہ محفل اُوہو پڑھی گئی سی سبناں شاعراں داد فرمائی ہوئی اے
سادا جہیا نواب ملنگ دسدا باہاں رب نوں اوس پھڑائی ہوئی اے

عوامی شاعر
نواب دین چکوڑی بکھو

سادا جہیا شاعر بشیر ملنگ

کتاب نور دے پھل نون پھول کے میں بڑے کر کے تھل پتھل دیکھاں
کیسا بابے بشیر ملنگ لکھیا اے گھڑی گھڑی دیکھاں پل پل دیکھاں

وارث شاہ دی بحر وچ گم ہو کے لکھے ملنگ شاہ دی گل گل دیکھاں
نعت حمد ثنا دا شاعر اے ایہہ شاعراں وچ ایہدی بل بل دیکھاں

کچرا کوئی وی کوڑہ نہی رب لایا ایہدہ کہم واڑہ ول ول دیکھاں
جہدی گل لکھے اونہوں دے پانی گھوہ گھوہ دیکھاں ڈل ڈل دیکھاں

جہدی کرے پرچار اوہدے ہون چرچے گلی گلی دیکھاں محل محل دیکھاں
ایہدے پیار دا پانی ساری وچہ وستی ٹینک ٹینک دیکھاں نل نل دیکھاں

جہدا مداع نہی لکھ دا مدئی دی اوہدی قلم دے نال قتل دیکھاں
ایہدی یاری یارو نال سچیانڈے تائیں یو ہے ایہدے جل تھل دیکھاں

ایہہ کدی ترھایا نہی ویکھیا میں تھر، تھر ویکھاں تھل تھل ویکھاں
جھڑی عشق دی ایس بنائی پکھی ہر دل آکھے۔۔ چہل چہل ویکھاں

ایہدے عشق دی وچ گواہی وجدے ٹلی ٹلی ویکھاں ٹل ٹل ویکھاں
ایس دور وی وچ سکون ویکھاں جدوں ہر پاسے گل گل ویکھاں

کدی کاغذ قلم نپ اُحد بدر کدی ڈیا وچہ گریل ویکھاں
کے پلیوں نہ لکھدا بشیر گے پہوں پہوں ویکھاں دل دل ویکھاں

اللہ ایہدے آسے پاسے ہر ویلے مہل مہل ویکھاں مہل مہل ویکھاں
انجو دل کرے انہوں یار علوی سندد ویکھاں چل چل ویکھاں

باور حسین علوی آف چکوڑہ

20-11-2020

بشیر ملنگ ہوراں دی نذر

منہ متھا بڑا سوہنا سوئی جتھی ہوئی اے
اودے ہتھ ای سوئی لگے جنھیں نہی ہوئی اے

عقیدت دے موتی جڑے ہوئے نے کتاب چہ
ذکر نبی پاک دا اے ایہدے ہر باب چہ

معجزے حضور دے تے گل پنچتن دی
نبی دیاں یاراں دی تے فاطمہ دے چن دی

ملک شاہ ہوراں نال اُنہوں بڑا پیار اے
علی دیاں بچیاں دا ایہہ تابعدار اے

سچی گل کر دا اے تے سچیاں دی کردا اے
عاجزی چہ رہ کے اچیاں دی کردا اے

نور دیاں مٹھلاں نوں جھولی وچہ پا کے
دیکھو پیا ونڈ دا اے گھر گھر جا کے

نخن دے لاڑے دی جج اُجہ چڑھی اے
مبارکاں قبول کر خوشی سانوں بڑی اے

مگدائے دُعا واں خالد رب دے حضور جی
ملنگ دی ایہہ کاوش آقا کرو منظور جی

منیر خالد لودھی منگواں غربی

25 نومبر 2020

بشیر ملنگ تے اوہناں دی شاعری

بشیر ملنگ ہوری پنجابی زبان دے سرکڈھویں شاعر نہیں اک ویلا سی جدوں اوہ سیاسی جلسیاں وچہ اپنی سیاسی شاعری پیش کر دے سن۔ پروقت نے انج دا پاسہ ماریا کہ اوہناں دا قلم اللہ محمد تے آل محمدی محبت ول چل پیا اور ایس محبت نوں اوہناں اپنی زندگی دا مقصد بنا لیا۔ ایہو وجہ کہ اوہناں دا ہر شعر خدا تے اوہدے رسول دی الفت نال بھریا ہوندا اے۔ ملنگ ہوراں اپنی شاعری لئی سوکھی تے عام فہم زبان ورتی اے جنہوں اک عام قاری وی بڑی اسانی نال سمجھ سکدا اے۔ اک بندہ جس دھرتی تے جے نالے اوہدی مٹی وچہ کھیڈ کے وڈا ہووے اوہنوں چاہیدائے کہ اوہدے نال پورا پورا انصاف کرے۔ ایسے لئی ملنگ جی اپنی ماں دھرتی دی مٹی نال بوہت پیار کردے نیں۔ مٹی لطیف گجراتی کہندائے کہ

”رنگارنگ کھواکے نمہتاں نت تینوں پال کے کرے جوان مٹی“

ملنگ ہوراں دی شاعری نری اکو صنف تیکر ہی محدود نہیں سکوں اوہناں نے حمد 'نعت'
منبت 'سلام' مرثیہ 'غزل' نظم' سی حرفی 'باراں ماہ تے ست وارے وی لکھے۔ اوہناں اپنے کلام
راہیں تقویٰ عاجزی آخرت دی فکر دنیا توں نفرت 'صحابہ دیاں زندگیاں توں سبق سکھن' ولیاں
دی صحبت تے ماں بولی نال پیار کرن دا آکھدے نیں۔ ملنگ ہوری جدوں وی کے محفل وچہ کلام
پڑھدے نیں تے سنن والیاں دادل کردائے کہ سندے ہی رہیے۔ ایہدی پہلی وجہ ایہ وے کہ
اوہناں دا کلام بڑا جاندار ہوندائے تے دوجا اوہناں دے پڑھن دا انداز کلام نوں چار چن لا
دیدائے۔ دعائے کہ اللہ ملنگ ہوراں دی حیاتی لمبی کرے۔ آمین۔

اخیرتے میں کجھ اشعار ملنگ ہوراں دی نذر کر کے اجازت چاہناں۔ اللہ تھاڈا حامی
تے ناصر ہووے!

دل موہ لیندا سنن والیاں دے سوہنے شعر سناندائے بشیر ملنگ
دیکھ دیکھ کے نعمتاں رب دیاں لکھ لکھ شکر بجاندائے بشیر ملنگ

شعراں راہیں محبت رسول والے بھر بھر جام پلانداے بشیر ملنگ
عشق نبی دا نہیں تے جین کاہدا مکدی گل مکاندائے بشیر ملنگ

ملنگ شاہ ہوری کامل ولی ہوئے گیت جہناں دے گاندائے بشیر ملنگ
کرل دا واقعہ یاد کر کر خونی نیر وہاندائے بشیر ملنگ

اہل بیت دیاں سبھے دشمنان دے خاک سراں چہ پاندائے بشیر ملنگ
پہلوں تولدااے۔ فیر بولدااے سوچ کے قدم اٹھاندائے بشیر ملنگ

اللہ والیاں دی صحبت اچہ بہہ کے نعرہ حق دا لاندائے بشیر ملنگ
ایہدے مونہہ چوں ”نوردے پھل“، جھڑدے جھدوں ہوٹھ ہلاندائے بشیر ملنگ

وڈے وڈے مشاعریاں وچہ پڑھ کے فن دا لوہیا منواندائے بشیر ملنگ
گل کر لیندا اک وار جہڑی اوہنوں توڑ چڑھاندائے بشیر ملنگ

ایہدا جوڑاے نکلیاں وڈیاں نال سب نوں کول بٹھاندائے بشیر ملنگ
الفت نبی دی ہووے جے دل اندر فیر سمجھ چہ آندائے بشیر ملنگ
تتی ہوا نہ لگے منیب اہنوں مٹھڑے بول ساندائے بشیر ملنگ

طیب منیب
خوجیانوالی تحصیل ضلع گجرات

یکم دسمبر 2020

0343-1430185

میرے تایا جی دی شاعری

بشیر احمد ملنگ ہوری ضلع سمرات دے تھانہ کجاہ دے پنڈ کاہنہ دے رہن والے نے اور صرف تین کلاساں پڑھیاں ہوياں نے پر انہاں تے اللہ تعالیٰ دا بڑا احسان اے اور انہاں دے پیر و مرشد سید ملک شاہ صاحب دا بڑا کرم اے۔ بشیر ملنگ صاحب نوں رب دی عطا اے کہ اے اللہ دی تعریف حضور دی تعریف پاک گھرانے دی تعریف تے اپنے پیر و مرشد دی تعریف لکھدے رہندے نے۔ ایہناں نوں اللہ تے حضور نے اہل بیت دا ذکر لکھدیاں ہوياں تھکاوٹ دی نیس ہندی ملنگ صاحب نے پہلے اک کتاب نور دے مہل وی لکھی ہوئی اے اپنے علاقے توں باہر دی جا کے بڑے بڑے مشاعریاں وچ حصہ لیندے تے ہر مشاعرہ وچ ملنگ صاحب نوں بڑی پذیرائی ہندی اے اے کتاب شان اہل بیت وچ وی سی حرفیاں نے بارہ ماہ پاک گھرانے دی

تعریف ہی لکھی ہوئی اے انہاں دی شاعری وچ کدرھے کدرھے نکلیاں تے کدرھے وڈھیاں
بحراں داورتاوا دیکھن چہ دا آوند اے مینوں تے اک بڑی خوشی ہوندی اے جدوں ملنگ ہوراں
نوں واہ واہ ملدی اے کیونکہ اے میرے تایا جان وی نے انہاں نوں شعر و شاعری نال بڑا گاڈ
اے کتاباں پڑھن دا وی بڑا ہی شوق اے انہاں دی پہلی کتاب نور دے مہل نوں وی بڑی
پذیرائی ملی سی اوہن اُمید ہے کہ ایہناں دی اس کتاب شان اہل بیت نوں وی بڑی پذیرائی لھے
دی میری دعا اے اللہ اوہناں نوں سلامت رکھے تے اے سانون اپنا کلام ساندے رہن۔ اے
ساڈے پنڈ دی تے۔

علاقے دی بڑی شان نے
جویں شہراں وچ شہر نہیں جھنگ ورگا
انجے کوئی شاعر نہیں ملنگ ورگا

تجمل حسین وڑانج

صدر پنجاب مانیٹرنگ ایسوسی ایشن

سکنہ کاہنہ ضلع گجرات

0300-3539801

20 نومبر 2020ء

کیہہ آکھاں

کیہہ لکھاں، کیہہ آکھاں، کجھ سمجھ نہیں اوندی نہ علم داماں! میں تے ایڈا کجھ سیاناوی نہیں
کجھ کملی کجھ راہ مڑھیاں دے۔ اک اُن پڑھ۔ دو جا شاعری۔۔۔ کوئی بانہہ پھرن والا کوئی دسن
والاوی نہیں سی پڑ دل دے پھپھولے، اُوہ اُنھے منہ زور جذبے جہڑے اظہار دی راہ منگدے نے
آپنے آپ ہی شاعری دی راہ تے ٹر پئے بندہ جے اپنے محسوسات جذبے تے دکھاں نوں
اندروں باہر نہ کڈھے تے کیہہ کرے۔

میں سیاسی نظماں لکھدا تے جلساں وچ پڑھ داساں مُرشد پاک دی ایسی نظر ہوئی اک
جلے وچ اک اللہ دا ولی بندہ ملیا۔ اُس مینوں اُس پاسے توں ہٹا کے اللہ تے اللہ دے حبیب
دا ذکر لکھن تے لا دتا ایس توں پہلے میں (نور دے مہل) اک کتاب لکھی تے لوکاں تے شاعر
مہرواں مینوں بڑی داد دتی اے۔ میری دلیری ودھ گئی۔ ہُن میں سی حرفیاں دے رنگ وچ اللہ
تے سوہنے رسول پاک تے اہلبیت دا ذکر لکھیا اے۔

ایہہ اللہ دی دیہن اے ایہہ کتاب (شان اہل بیت) تہاڈے ہتھاں وچ
اے۔ پڑھن والیاں اگے میری ایہہ ضروری گزارش اے کیہہ میرے حق اندر دُعا کرن تے نالے
ایہہ دی دُعا منگن جے زب سچا ایس دے دھرتی دے سارے وسزیکاں دے بلکہ مُلک پاکستان
دے ڈکھ دُور کر کے ایس مُلک نوں قائم دائم رکھے آمین۔

بشیر احمد ملنگ

کاہنہ شریف نزد کجاہ ضلع گجرات

0341-5848112

25 دسمبر 2020ء

سی حرفی حمدیہ باری تعالیٰ

(الف)

الف اللہ دی حمد ہٹا اس لئی لائق صفت دی پروردگار سائیں
وحدہ لاشریک اے اک اللہ دوجا نہی کوئی وچہ سنسار سائیں
دعوہ کیتا خدائی فرعون ظالم مویا ڈب دریا وچکار سائیں
کویں لکھے تعریف ملنگ عاجز ناقص عقل تے سوچ وچار سائیں

(ب)

باہر اندر دیاں جاننا اس تیری ذات سمج البصیر مولا
ابتدا بھی میری بنائی تُو نے ہتھ تیرے ہی میری آخر مولا
جے روپ انسان دا بخشیا ای فیر کر دے روشن ضمیر مولا
اپنی یاد دُنیا اُتے چھڈ جاوے لکھ تیری تعریف بشیر مولا

(پ)

پل دی خبر نہ پائی کسے چھپے پل اندر لگھاں بھیت تیرے
ہر جگہ دے وچہ رُوشنائی تیری ذرے چمکدے پے وچہ ریت تیرے
اک دانے توں لکھ ہزار دانے سبزہ زار دھرتی اُتے کیت تیرے
اُوہ ہی جان دے بھیت ملنگ تیرے جہاں وچہ پیارتے ہیست تیرے

(ت)

تیری تعریف ثنا لکھ لکھ ایس جگ اتوں لکھاں شاعر ٹر گئے
کوئی تیری اخیر تے پہنچیا نہ اپو اپنے چھڈ کے بحر ٹر گئے
کئی پوہ دیاں راتاں گذر گیاں کئی تپدے جیٹھ دوپہر گزار ٹر گئے
تیرے درتوں عاجز ملنگ ورگے ڈٹھے منگدے منگدے خیر ٹر گئے

(ٹ)

ٹوہراں تے اکڑاں کجھ وی نہی تیری شان اگے تیری آن اگے
اڈگئے نمرود شداد ورگے تیرے اک وڑولے طوفان اگے
اودہ بادشاہ بنے زمانیاں دے تیرے در پئے سیس جھکان اگے
اکھیں چھم چھم روں ملنگ پیماں جدوں مارنا پیا دھیان اگے

(ث)

ثابت صدق یقین سیتی وڈی سب توں ربّ دی ذات من لے
سورج چن وی اوہدی رضا اندر اوہدا دن من لے اوہدی رات من لے
کئی والے توحید دا راہ دسیا کوئی شگ نائیں سچی بات من لے
ایہہ فرتے ملنگ نے نرا جھگڑا توں اہل سنت جماعت من لے

(ج)

جہاں اُتے تیرا کرم ہويا اُوہ لنگ دریا تھیں پار مے
جہاں اُتے تیرا آ غضب جاوے اُوہ ڈبڈے اُدھ وچکار مے
تیرے راز حقیقت نوں پالیندے جہڑے مَن اندر مَن ہار مے
ہویا وصل نصیب ملنگ اوہنوں تیری یاد چہ جو وقت گزار مے

(چ)

چابیاں ساریاں ہتھ تیرے کوئی عقل گوڑ نہ چل دا اے
تیری قسم اوماکا باجھ تیرے اک پتا وی مول نہ بل دا اے
حرصاں لمیاں دے وچہ پھس گیا کوئی پتہ نہ آج تے کل دا اے
پالیندا اے راز ملنگ تیرے جہڑا تیرے دوارے نوں مل دا اے

(ح)

حکم تیرا قائم دائم رہنا ایس زنویں اُتے آسمان اُتے
ہور کوئی نہ حکم چلان والا جن بشر ملکوت انسان اُتے
پاکباز ہو گئے محبوب تیرے کیتے عمل نے جہاں قرآن اُتے
منیا امر نہ گیا ملعون ردیا لعنت سدا ابلیس شیطان اُتے

(خ)

خاص خدا دے جلویاں دی گل چُھ کسے باشعور کوئوں
جے کر میرے تے نیں اعتبار تیرا چُھ مونسے تے بھادیں گوہ طور کوئوں
جدوں آیا سی جلوہ وجود اندر رہ سکیا نہ بھیت منصور کوئوں
ربا ڈردا اے پیا ملنگ عاجز تیرے عشق دے سخت دستور کوئوں

(د)

درند پرند چرند سارے پلدے پے مولا تیری راس اُتے
کھیاں تائیں توں دانہ اناج دینا ایس کئی پان پرورش ہڈی ماس اُتے
زمیں اُتے وسا کے ابر باراں کئی رکھے ہوئے نی بھوہ گھاس اُتے
اٹھاراں ہزار اے جوں ملنگ یارا بیٹھی رکھ تکیا تیری آس اُتے

(ذ)

ذکر تیرا ہر جگہ اندر کونے کونے وچہ زمین آسمان اندر
تیرے حکم نے سب بجا اندے جہڑے بھیجے نی پاک قرآن اندر
جہاں کلمہ محمد دا نہ پڑھیا اوہ تے رل گئے ٹولے شیطان اندر
کونئی نئے نہ بھادیں ملنگ یارا لائیں ڈھل نہ روزی پچان اندر

(ر)

رَبِّ رَحِيمِ كَرِيمٍ وَحَدَّةٍ لِاشْرِيكِ سَدَانِ وَاللَّهِ
بِهَاوِيں لَكْهُ وَدُيَاں كَرِي كُوئي تيري شان نوں كُوئي نہ پان والا
توں موٹے نوں پار لنگا كے تے فرعون نوں غرق كران والا
تيري نہيں كُوئي تعريف نوں پہنچ سكدَا ناقص عقل ملنگ نادان والا

(ز)

زِر زَمِينِ تے مال دولت اِيہہ تيرياں نعمتاں سارياں نہيں
كئي كھا كے پڑھن الحمد للہ كرده تيرياں شكر گزارياں نہيں
كئي كھا كھا كے نمك حرام ہوئے پاندے دنيا وچ پے خوارياں نہيں
اُوہ سدا نے زندہ ملنگ يارا جہاں دين اُتے جاناں واريان نہيں

(س)

سارياں حكمتاں رَبِّ دياں حكمت نال سب كم چلان والا
بخش كے عقل تے ہنر انسان تائیں جہاز وچہ ہوا اُڈان والا
چھوٹی جھئی اك ڈبي دے نال مولا گلاں شرق تے غرب كران والا
كي گنتري كراں ملنگ يارا منگاں فضل تے كرم رحمان والا

(ش)

شاعری دی تہوں آوندی اے جدوں کرداے رُب عنایت آپے
جناں پہانڈا ہو دے اونی وند دیندا جدوں کرداے رُب خرائیت آپے
اُوہ ادب دے ویڑے آن وڈا جدوں کردے رُب ہدایت آپے
لگدی ذرا نہ ڈہل ملنگ یارا شعر آوندے مول نہیں بن جماعت آپے

(ص)

صدق یقین نوں کر پختہ جہڑے تیرے دوارے دے سائل ہو گئے
تھردے نہی اُوہ دو جہان اندر تیرے حکم دے نیں جہڑے قائل ہو گئے
دُکھ درد مصیبتاں پے جردے جہڑے تیرے محبوب تے مائل ہو گئے
جہاں منیا اُوہ صدیق بن گئے کئی ملنگ آجے ابو جہل ہو گئے

(ض)

ضرب پریم دی لا ویکھیں ہر ذرے وچہ جلوہ نمائی رُب دی
ہر کلی اندر ہر پھل اندر خوشبودار اے قدرت سمائی رُب دی
کر کے نار گلزار ابراہیم اُتے خاص ہوئی سی کرم فرمائی رُب دی
کلی والے نے اصل ملنگ یارا آکے خوب پہچان کرائی رُب دی

(ب)

طرح طرح دے کھڑے پھل کلیاں جنگل جوہ بیلے سبزہ زار ہوئے
رنگا رنگ مٹھے ذائقہ دار میوے ساڈے لئی سب تیار ہوئے
مٹھے دُھد مجاں گاواں ڈاچیانڈے کیتے عطاء نے پروردگار ہوئے
اُہدے انعام اکرام ملنگ جہڑے نہیں گنتری وچہ شمار ہوئے

(ظ)

ظاہر دسدے سورج چن تارے اپنا اپنا کم چلا رہے نے
دن رات اکو رفتار اندر اپنی ڈیوٹی خوب نبھا رہے نے
اک ذرا وی نہیں انکار کردے سچے رب دا امر بجا رہے نے
روزی ربّ دی کھا ملنگ بندے کیسے پُٹھڑے عمل کما رہے نے

(ع)

عرض میری اینجو غرض میری اک شوق دا جام پیال ساتی
حمد نعتاں قصیدے میں پیا لکھاں قلم چلے تر کھڑی چال ساتی
ہور گون کہڑا جنہوں جا آکھاں دل دے حال اُبال خیال ساتی
دولت مال ملنگ نہ منگدا اے صرف عاجز دا من سوال ساتی

(غ)

غالب اے رب ہر چیز اتے اُہدے حکم باہجوں پتر ہل دا نہیں
موتے تائیں سی راہ دریا دتا باہجوں حکم ربی پانی چل دا نہیں
چچھے چچھے فرعون سی شھل پیا اُونہوں پتہ لگا ڈونگھے جل دا نہیں
اُہدے راز نوں کون ملنگ جانے آیا حکم خدا دا ٹل دا نہیں

(ف)

فخر گمان تے بجل دل دے سارے جان دا اے مہربان سائیں
بھادیں پائیے پے لکھ ہزار پردے پیا ویکھ دا اے ہر آن سائیں
اُوہ کسے دے عیب نہ پھولدا اے ہر وقت رکھے پردہ تان سائیں
اک دن کر توت ملنگ تیرے اگے دھرے دا کر میزان سائیں

(ق)

قاعدے قانون دا آپ مالک اُہدے بھیت نوں کوئی نہ کھول سکیا
جس کھولیا راز اوس دار تے وی ہے سچ نوں سچ کر بول سکیا
اُہدی عشق کتاب نوں آجہ توڑی حافظ قاری کوئی عالم نہ پھول سکیا
باہجوں عاشقاں سچ تے چھوٹھ تائیں نہیں ملاں ملنگ کوئی تول سکیا

(ک)

کریم مولا تے رحیم مولا کدھرے دسدا جبار قہار مولا
کھوہوں کڈھ کے تخت ہٹھا دیندا کدھرے نار نوں کرے گلزار مولا
سور چار دے جنگلاں وچہ پھرے جہاں تیرے توں کیتی انکار مولا
تیرا منکدا کرم مانگ عاجز ہو کے بوہت ہینا اوگنہار مولا

(ل)

لیکھ انسان دے کھن لکیاں کیسے کیسے توں جوڑ رلا دینائیں
جتنے وہم دلیل نہ چت چیتا اوس ڈالی تے پیوند لگا دینائیں
یوسف کھر کنعان تھیں مصر اندر عقد نال زلیخا پڑھا دینائیں
ایس مانگ کنگال دے رب سائیاں کیسے کیسے سبب بنا دینائیں

(م)

مالکا کل جہان دیا عجب ڈٹھے نیں راز اسرار تیرے
کدی تخت اُتے کدی جیل خانے بندے وکدے مصر بازار تیرے
جوڑے جہاندے جنتوں بھیج دینائیں او پے گسدے کر بل بار تیرے
نہیں گنتی وچہ مانگ عاجز تینوں جان دے نیں جانی یار تیرے

(ن)

نار گزار بنان لکیاں کدوں وقت لگا گھڑی پل دا ای
فوراً اگ بلدی کوں بچھ گئی کدوں پیا پھانڈا بارش چل دا ای
اوتھے سوچ وچار دی لوڑ نائیں نہ عقل دا تیر کوئی چل دا ای
ہوندے اُنجے ہی کم ملنگ یارا جوں رت سچا امر گھل دا ای

(و)

والی اے ہر مخلوق دا رب سنی شیعہ وہابی مرزائی دا رت
لہندے چڑھدے جنوب شمال دارت اُچے پہاڑتے ڈونگی گہرائی دارت
چوداں طبقات وچہ ظہور اوہدا ہر اک مداح سرائی دا رت
روزی دیوے ملنگ یزیدیاں نوں ہو کے حسین دی جھوک لٹائی دا رت

(ہ)

ہر انسان دے دل اُتے قبضہ رت سچے عالمین دا اے
جوں نبیاں مرلاں ساریاں چہ عشق پیار ختم المرسلین دا اے
جوں کربلا وچہ حسین بنیا بانی پاک محمد دے دین دا اے
بندہ لکھ چترائیاں ملنگ کرے چلنا حکم حاکم الحاکمین دا اے

(ع)

اللہ دی حمد پکاریا کر نالے ذکر حضور پر نور دا کر
أحد أحمد دے وچہ نہ وتھ کوئی ایٹھے مسئلہ نہ عقل شعور دا کر
ولی اللہ تے رکھ یقین پکا نہ ایناں توں فیصلہ دور دا کر
رہوے عشق سلامت ملنگ جیکر لکھ شکر فر رب غفور دا کر

(ی)

یاد رکھیں قائم دائم مولا پنجتن دا عشق پیار ہووے
شالا محفلاں مجلساں لگدیاں رہن پاکاں لوکاں دا ذکر اذکار ہووے
جان کندل دا جدوں عذاب آوے کلمہ پاک میرا مدد گار ہووے
قبر حشر تے پل صراط اتوں بیڑا بشیر ملنگ دا پار ہووے

(سی حرفی نعتہ)

(الف)

اللہ دی حمد تعریف پہلے ہور ساریاں گوڑ کہانیاں نیں
اودہی ذات صرف قائم دائم رہنا ہور ساریاں خاک سمائیاں نیں
جہاں منیا حکم بجائے سارے دو جگ اندر موجاں مانیاں نیں
منکر اُمر دے ہووے ملنگ جہڑے ماراں وانگ ابلیس دے کہانیاں نیں

(ب)

باہجہ حضور پُر نور عربی کوئی نہ عاصیاندی بھنہاں پھرن والا
بڑے خلق عظیم پیار والا تھلے دشمنان چادران دھرن والا
اودہی نظر دے وچہ تاثیر ایسی ڈبے سورج تائیں واپس کرن والا
بخنے سکھ ملنگ سب بندیاں نوں آپ دکھ مصیبتاں جرن والا

(ت)

تہہ جہیا دردی ہور کوئی نہ اِکو تیری اَسا یارِسولُ اللہ
اندر دوہاں جہاندے ہور کہڑا تیرے جہیا پاسا یارِسولُ اللہ
اوتھے دو جہان پے جھکدے نے جتھے تیرا واسا یارِسولُ اللہ
مہر ملنگ مسکین دا نال رحمت لے کے آیا کاسا یارِسولُ اللہ

(ث)

ثابت قدمی نال سوہنے ہر گل ترازو تے تول چھڈی
اوہ ربّ وی کدے بھوائی نائیں جھڑی بولی توں سوہنیا بول چھڈی
اُونہاں لئی وی رہیوں دعا منگدا چند دکھاں نال جہاں رول چھڈی
ہونی نہیں نجات ملنگ جہاں بات سوہنے دی سمجھ مخول چھڈی

(ج)

جدوں حضور تشریف لائے دو جگ دیوچہ روشنائی ہو گئی
کسے کامل محبوب دی ہوئی آمد حیرت وچہ اے ساری خدائی ہو گئی
بُجھ گئی آتش بلدی مدتاندی بُت خائیاں وچہ تبتائی ہو گئی
جھگڑے دیر پرانے قبیلاندے برکت نبی دی ملنگ رسائی ہو گئی

(ح)

حال پچھن گھر جا مائی دا گُوڑہ سُدی جو سرکار اُتے
اوبدے بخت بیدار ہوئے پل وچہ ماری نظر جاں احمد مختار اُتے
منگی اُونہاں دے لئی دُعا جہاں پتھر مارے سن رخ انوار اُتے
رکھی ہوئی اے آس ملنگ عاصی آقا آپ دے خُلق پیار اُتے

(خ)

خوب ڈٹھا ازما لوکاں پتھراں تائیں وی کلمہ پڑھایا سوہنے
انگل نال اشارہ کر کے تے چن نکڑے کر دکھایا سوہنے
کھارے کھوہ اندر لب سٹ کے تے مٹھا شہد دے وانگ بنایا سوہنے
مٹ گیا سی گفر ملنگ سارا جدوں نعرہ توحید دا لایا سوہنے

(د)

دور انہیر غبار ہویا صدقہ مدنی والے تاجدار دا ای
باطل دم دُبا کے اٹھ نیا سماں آگیا صبح انوار دا ای
شرق غرب تائیں دھماں پے گیاں سوہنا ڈبیاں بیڑیاں تار دا ای
بڑا مان ملنگ گنہگار نوں اے گل مرسلاں دے سردار دا ای

(ذ)

ذکر حضور پر نور والا کیتا پیا فرشتیاں نوریوں نیں
اُہلے ذکر دے وچہ تاثیر ایسی ہوندیاں گل ضرورتاں پوریاں نیں
جدوں کیتا سی ذکر بلاں حبشی ہوئیاں وچہ درگاہ منظوریاں نیں
جہاں کیتی انکار ملنگ یارا اونہاں بندیاں نوں سدا دوریاں نیں

(ر)

رات معراج دی رات سوہنی ایہہ گل راتاں وچوں رات وکھری
سدیا یارنوں یار نے نال پردے ایہہ ملاپ وکھراتے ملاقات وکھری
ڈونویں یار وکھرے ہوئے پیار وکھرے دوہاں وچہ ہوئی گل بات وکھری
مُرسَل ہور وی آئے ملنگ لکھاں سوہنے پاک محمد دی ذات وکھری

(ز)

زبان مٹھی پیار خُلق والی کر دے مہل جدوں آقا بول دے سن
صدقے جاں اُس شیریں گفتار اتوں سچے رحمتاں دے موتی رولدے سن
بختاں والے حضور دا پکڑ دامن جند جان حضور توں گھولدے سن
اُودھا ویری وی ملنگ پڑھن کلمہ کیڈے شان وڈے عربی ڈھولدے سن

(س)

سارے جہان وچہ شان اعلیٰ رتبہ بخشیا اے میرے رب سوہنے
وسیلے پاک حضور پر نور دے نال ہوئے ساڈی بخشش دے ہوئے سبب سوہنے
پتھر مار جہاں لہولہان کیتا دُعا دے کیتا کرم جہب سوہنے
اودھے درتے جیہڑے آ بیٹھے لگدے اونہاں دے ویکھے نہیں ڈھب سوہنے

(ش)

شہر مدینے دی ہوا ٹھنڈی لہلہ میرے وی وچ نصیب ہووے
لگ گئی گناہ دی مرض بھاری شالا پاک محمدؐ طیب ہووے
جس دا ورد سلام درود ہووے راضی اوس تے آپ حبیبؐ ہووے
کلمہ پاک نصیب ملنگ ہووے جدوں نزع دا وقت قریب ہووے

(ص)

صادق امین صدیق سچا بچپن وچ ہی لقب حضورؐ دا سی
بدل آپؐ اُتے سایہ کری رکھے خاص لاڈلہ ربؐ غفور دا سی
اُہدے نور ظہور تھیں بدل گیا سکھ ظلم تے فسق فجور دا سی
عرب وچ ملنگ وجا دتا ڈنکا عدل انصاف شعور دا سی

(ض)

ضد کیتی ابو جہل پکی ساری عمر نہ نیا رسولؐ سچا
منہسی وچہ وی پتھراں گواہی دتی ایہہ ربؐ دا ہی مقبول سچا
ایہہ آپؐ سچا ایدا ربؐ سچا ایدے قول سچے تے اصول سچا
آکھے بشر ملنگ جو نبیؐ تائیں ہو سکدا نہی اوہ مجہول سچا

(ط)

طبع حلیم کریم ایسی دیکھ ٹنڈا مان کفار دا سی
بے خود ہو کے لوکی پڑھن کلمہ ربی رعب رخ انوار دا سی
پیا خلق عظیم دے پائے جادو مٹھی مار پیار دی مار دا سی
ایس اُمت دے بھاگ ملنگ جاگے رحمت بنیا جو گل سنسار دا ای

(ظ)

ظاہر سی کیتا اعلان آقا میں بن کے نبی آخر الزمان آیا
سچا لے کے دین اسلام آیا نالے لے کتاب قرآن آیا
نوری دیہن مبارکاں خاکیاں نون ٹساں ول فخر دو جہان آیا
سُتے لیکھ ملنگ جگان آیا نالے بخشش دے کر سامان آیا

(ع)

عاشقاں دی مڈھوں رسم ڈٹھی لگی ہوئی پریت نون پالدے نیں
ریہہ کولیاں اُتے مچدے نام چپدے کیڈے حوصلے حبشی بلال دے نیں
چھڈ کے ہستیاں مستیاں سادھ لیاں نام یار کچھے عمراں گالدے نے
کامل مرد ملنگ جمال والے تے جلال والے بے مثال دے نیں

(غ)

غم تے درد الم سارا اک پل دے وچہ مٹا دتا
بے سہارا مائی دا بن سہارا بھار چک کے توڑ پہنچا دتا
جدوں غار دے وچہ صدیق تائیں کالے ناگ نے ڈنگ چلا دتا
لائی لب نہ درد ملنگ رہیا نالے ناگ نوں دید کرا دتا

(ف)

نجر ویلے دھماں پے گئیاں یارو دوہاں جہاناں دے پیر آ گئے
پیر آ گئے دستگیر آ گئے قسم رب دی سراج المنیر آ گئے
مُصطفیٰ آ گئے مجتبیٰ آ گئے راہ نما آ گئے دست گیر آ گئے
بیمال کمال ملنگ آقا بن کے دنیا دیوچہ بے نظیر آ گئے

(ق)

قدر رسول دا رب جانے یا جاء کے عاشق زار تھیں پچھ
چواہاں پاراں تھیں پچھ بے شک جا کے یا اولیں قرنی مستوار تھیں پچھ
بھادیں پچھ لے حبشی بلال کوئوں بھانویں علم دین شہید بیدار تھیں پچھ
ابو جہل نابینے نوں نہ پچھیں جا کے مولا علی سرکار تھیں پچھ

(ک)

کلمہ محمدؐ دا پڑھ لکھاں حاضر آپؐ اگے مال تے جان کر دے
پتھر دل اوہ ہندے موم ڈٹھے جہاں ول سی آقاؐ دھیان کر دے
ابو جہل نابینے دے نال دے کئی شک شبہ دے پے گمان کر دے
کے کوئوں ملنگ نہی گھٹ سکدی میرا ربؐ جہدی اُچی شان کر دے

(ل)

لہما حلیمہؓ نوں لال نوری پیار نال حلیمہؓ کھڈان لگ پئی
نازل رحمتاں ربؐ دیاں ہون لکیاں غربت بن کے بسترے جان لگ پئی
گوانڈی کچھن حلیمہؓ اسرار کی اے اگوں بول حلیمہؓ فرمان لگ پئی
برکت رب دی ہوئی ملنگ یارا صدقہ پاک محمدؐ دا کھان لگ پئی

(م)

مار کے انگ توحید والا مٹھے راگ پیار دے چھیڑ دتے
حق سچ دا بلند علم کیسا قلعے کفر والے ادھیڑ دتے
علیؑ ولی جلی نے پل اندر پینڈے خیبر دے کیوں نیڑ دتے
سچ سبق ملنگ قرآن دے حق باطل دے کر نکھیڑ دتے

(ن)

نبیؐ نون بشر نہ مول سمجھیں اوہ تے ہے اعلیٰ اُچی شان والا
ادبہدی خاطر زمین آسمان بنے ہے زمین والا آسمان والا
جیکر ہے نجات دی لوڑ تینوں رستہ پکڑ لے پاک قرآن والا
آکھیں یا رسول ﷺ ملنگ یارا پلہ چھڈ ابلیس شیطان والا

(و)

دیکھ کے بہن قرآن پڑھدی حضرت عمرؓ وی سن قربان ہو گئے
کلمہ پڑھ کے پاک رسولؐ والا سچے دلوں جانوں مسلمان ہو گئے
حاضر ہو حضورؐ دی وچ خدمت کرماں والڑے اہل ایمان ہو گئے
تیرے جیئے بد بخت ملنگ اجہ وی شک شبے دے وچہ غرقان ہو گئے

(ہ)

حادیا سدھیں جے اک واری آ کے تیرے میں در دیوار دیکھاں
تے ہوئے جو تیرے کول آقا اوہ شہید غازی عاشق زار دیکھاں
ابوبکرؓ تے عمرؓ عثمانؓ دیکھاں یا علیؓ دا پاک مزار دیکھاں
بزرگمبند دی چھاویں ملنگ بہہ کے کملی والیا تیرا دربار دیکھاں

(ع) (الف)

اللہ دے سمجھ احسان لکھاں کیتا جس نے عقل عطا بندیا
اہدا کھا کے ہکر گزاریا کر اوہدے حکم نوں خوب بجا بندیا
پڑھن فرشتے نالے رب پڑھدا ایس عمل نوں توی وی نبھا بندیا
سب مشکلاں حل ملنگ ہوسن کرم کرے دی ذات خدا بندیا

(ی)

یاد تیری آقا رہے تازہ تیرے دل صلواۃ سلام ہووے
تیرے ذکر باہجوں نہ کوئی فکر ہووے بھادیں صبح ہووے یا شام ہووے
بخش عقل شعور دا دان سائیاں بے شعور تے سدا انعام ہووے
روز حشر تیری بارگاہ اندر پڑھدا نعت ملنگ غلام ہووے

(ے)

یاد رہوے سدا یاد تازہ اوہدی یاد اندر دم مک جاوے
جدوں تیک نہ سوہنا دیدار دیوے آکے جند لبیاں اُتے رُک جاوے
آوے قبر وچہ شالا حبیب رب دا میرا سر قدماں اتے جھک جاوے
نہ کوئی حساب کتاب ملنگ ہووے سارا پنیڈا غریب دا مک جاوے

سی حرفی شان محمد صلی اللہ علیہ وسلم

(الف)

اللہ دا دلدار محمدؐ۔۔۔۔۔ دو جگ دا سردار محمدؐ
امت دا غم خوار محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ب)

بوہت رحیم کریم محمدؐ۔۔۔۔۔ رب سدا عرش عظیم محمدؐ
الف اللہ تے میم محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ت)

تیری اچی شان محمدؐ۔۔۔۔۔ دو جگ دا سلطان محمدؐ
تیرا پاک قران محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ث)

ثابت تیری شاہی محمد۔۔۔۔۔ وچ قران گواہی محمد
پڑھیا ذات الہی محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ج)

جگ دے ہو سرتاج محمد۔۔۔۔۔ عاصی دی رکھ لاج محمد
تیرے ہاں محتاج محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ح)

حُب دے کریں انعام محمد۔۔۔۔۔ تیری پاک کلام محمد
دیا پتہ تمام محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(خ)

خالق دا نور محمد۔۔۔۔۔ ہر جگہ ظہور محمد
جلوہ خاص کوہ طور محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(د)

دیا صاف قرآن محمد۔۔۔۔۔ تیرے ہتھ کمان محمد
وچ زمین آسمان محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ذ)

ذکر دی دیہہ توفیق محمدؐ۔۔۔۔۔ توں سب دا شفیق محمدؐ
دو عالم دا رفیق محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ر)

زہر پاک رسول محمدؐ۔۔۔۔۔ اللہ دا مقبول محمدؐ
دے حق اصول محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ز)

زاری دی سن عرض محمدؐ۔۔۔۔۔ دُور ہووے ختم کل قرض محمدؐ
دُور گناہ دی مرض محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(س)

سوہنا ایں سلطان محمدؐ۔۔۔۔۔ اللہ دا مہمان محمدؐ
لیا یا پاک قرآن محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ش)

شوہ دے ہاں وچکار محمدؐ۔۔۔۔۔ بیڑا کر دے پار محمدؐ
توں داتا غنخوار محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ص)

صاحبِ کریم محمدؐ۔۔۔ سوہنا درِ یتیم محمدؐ
کر دے رحمِ رحیم محمدؐ۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ض)

ضربِ پریم درکار محمدؐ۔۔۔۔۔ عشقِ دا چڑھے خمار محمدؐ
میں ہاں اوگنہار محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ط)

طالبِ نونِ طلبِ محمدؐ۔۔۔ صاف ہو جائے قلبِ محمدؐ
بکے نورانی بلبِ محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ظ)

ظالم کر دے تنگ محمدؐ۔۔۔۔۔ کرے بشیر ملنگ محمدؐ
رہوے حشرِ نونِ لنگِ محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ع)

علمِ عقلِ حیرانِ محمدؐ۔۔۔۔۔ گیا بن عرشِ مہمانِ محمدؐ
جانے ربِ رحمانِ محمدؐ۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(غ)

غضب ہو یا میرے نال محمد۔۔۔۔ آیا وقت زوال محمد
فضل کرم تھیں نال محمد۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ف)

فکر انہیری رات محمد۔۔۔۔ ظلمت توں نجات محمد
منگاں رحمت برسات محمد۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ق)

قدر دان بلال محمد۔۔۔۔ قربان اودھا وال وال محمد
آکھے دم دم نال محمد۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ک)

کلمہ خاص سوغات محمد۔۔۔۔ کلمے نال نجات محمد
پڑھ کلمہ دن رات محمد۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ل)

لچپال اے گھرانہ محمد۔۔۔۔ حسن حسین دا نانا محمد
پکارے علی زمانہ محمد۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(م)

مار عشق دی مار محمد۔۔۔۔۔ دل دی میل اتار محمد
توں صاحب اختیار محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ن)

نظر ہووے عنایت محمد۔۔۔۔۔ تیری ملے خیریت محمد
دن محشر کرو حمایت محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(و)

دیکھاں تیرا راہ محمد۔۔۔۔۔ میرا حال تباہ محمد
ہووے کرم نگاہ محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ہ)

ہور نہ تیرے باجھ محمد۔۔۔۔۔ تیرے نال اے سا بھ محمد
تیرے در تک پا بھ محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(الف)

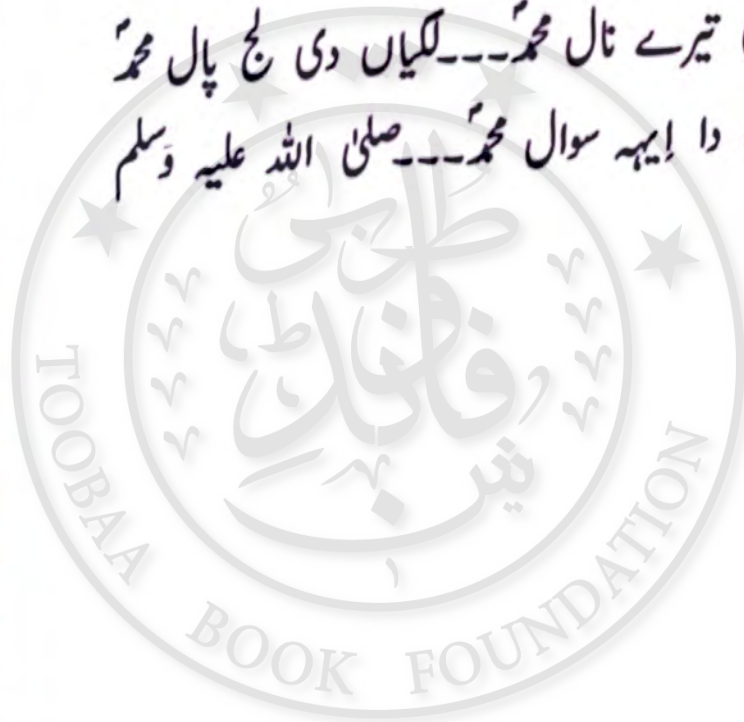
اللہ دا انعام محمد۔۔۔۔۔ ہون درود سلام محمد
چپاں تیرا نام محمد۔۔۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(ی)

یاد رہوے تیری یاد محمدؐ۔۔۔ کلمہ رہوے آباد محمدؐ
ملنگ دی کر امداد محمدؐ۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

(یے)

یاری تیرے نال محمدؐ۔۔۔ لکیاں دی لچ پال محمدؐ
ملنگ دا ایہہ سوال محمدؐ۔۔۔ صلی اللہ علیہ وسلم

سی حرفی

امیر المؤمنین حضرت علی المرتضیٰ کرم وجہہ اللہ کریم

(الف)

اللہ دی حمد تعریف ساری جہا مالک اے گل خزانیاں دا
اُوہ مالک شہراں بستیاں دا اُوہ مالک اے جنگلاں ویرانیاں دا
اُوہ مالک تے تھلاں ٹہیاں دا مالک سب سمندراں پانیاں دا
اُوہ مالک مسجداں مندراں دا اُوہ ساقی ملک میخانیاں دا

(ب)

باغ محمدی چمن اندر ٹوٹے مہل پے خوب سہاوندے نیں
کلی نور فاطمہ زہرہ دے نوکر بن فرشتے پے اووندے نیں
سوہے مہل دو حسن حسین سید پے صبر دی حد مکاوندے نیں
علی شیر خدا ملک یارا پے کفر تے شرک مٹاوندے نیں

(ت)

تاج اُمامت دا پہن سرتے علیٰ حق دا پہلا امام آیا
سارے پاک محمدؐ دا پڑھو کلمہ علیٰ حق دا دیہن پیغام آیا
حق باطل دا کرن نکھیر آیا علیٰ یگو شمشیر صمصام آیا
علیٰ جہیا نہ سخی ملنگ کوئی علیٰ لے کے کوثر دا جام آیا

(ث)

ثابت قدم رکھ ڈول دا نہ جدوں وچہ میدان لکار کردا
بھیڈاں وانگ کافر اگے جان نسدے علیؑ جدوں تلوار دا وار کردا
ملک فلک دے آکھدے ہائے توبہ مارو مار حیڈر کرار کردا
ملنگ عرس اتوں سوہنا رب سائیں عطا علیؑ تائیں ذوالفقار کردا

(ج)

جد سی ہاشمی شہزادہ پرورش آپ رسولؐ نے پائی ہسی
مسجد وچ شہادت تے جنم کعبے ہصے علیؑ دے شان ایہہ آئی ہسی
زوجہ فاطمہ بیٹی رسولؐ دی اے شادی رب نے آپ کرائی ہسی
بیٹے حسن حسین ملنگ یارا جہناں صبر دا حد مکائی ہسی

(ح)

حکم آیا سوہنے نبیؐ تائیں نبیؐ پاک نین صاف بیان کیا
آ کے خم غدیر مقام اُتے ربی حکم دا چا اعلان کیا
جهداً میں مولا اُودھا علی مولا اُچابول کے چافر مان کیا
ملنگ یار نہ علیؑ دے جیڈ کوئی آپ رب سائیں اعلیٰ شان کیا

(خ)

خالق نین شان ودہائی جس دی ہور جمیا کون گھٹا ون والا
اوتھے خاب خیال نین پہن سکدا دتھے علیؑ مولا پھیرے لان والا
علیؑ منبع نور ایمان دا اے حدیث والا تے علیؑ قرآن والا
ملنگ یار نہ علیؑ دا کوئی ثانی علیؑ مشکل گھٹا سدان والا

(د)

دوہاں جہاناں دے وچ دیکھو پے حق دی کرن پکار پنچے
اک دوسرے دے غم خوار پنچے اک دوسرے دے دلدار پنچے
ایناں پنجاں دے باہجھ نہ ہور کوئی حق سچ دے ہیں منار پنچے
گانا بخشش دا بن ملنگ آ گئے اساں عاصیاندے غمخار پنچے

(ذ)

ذکر فکر ہر دم رکھیں دامن چھڈنا نہ علیؑ پیر دا اے
علیؑ چھڈ کے لکھ پیا مار بھاویں کردا کم نہ نعرہ تکبیر دا اے اے
نعرہ علیؑ دا مارتے حل مشکل اگوں فیصلہ تیرے ضمیر دا اے
پکا صدق یقین ملنگ کر کے پلہ پکڑیا علیؑ امیر دا اے

(ر)

رَب اے علیؑ نصیریاں دا لخت جگر بس علیؑ عمران دا اے
کاہندے نئی دے بیٹھ کے بت تر وڑے ہو رکوئی نہ علیؑ دے شان دا اے
جہڑا سائے تطہیر دے رہن والا چلدا جادو نہ اوتھے شیطان دا اے
جہڑا علیؑ دا نعرہ ملنگ لاند اُونہوں خطرہ نہ کسے طوفان دا اے

(ز)

زور بلکار تے مان کر کے مَرحب قلعے وچ بیٹھا لکار دا اے
دروازہ ڈگا سی آن زمین اُتے ٹھڈا لگا جاں علیؑ سرکار دا اے
پہلا وار ملعون نہ جھلیا سی پیا دوزخاں ول سدھار دا اے
پے گئی بھاگ ملنگ سب کافرداں نوں نعرہ لگا جاں حیدر کراد دا اے

(س)

سب تعریفاں دے لائق علی لقب اعلیٰ توں اعلیٰ پان والا
اسد اللہ، ید اللہ ، لسان اللہ رب علیٰ نوں آپ بلان والا
جدوں ہو یا مبالعہ سی نال عسیاں علیٰ نال رسول دے جان والا
ملنگ چادر تطہیر دے پٹھ سد کے نبی علی نوں آپ بہان والا

(ش)

شرم حیا کجھ کر مٹلاں پیا علی دا شان گھٹا نائیں
تیرے گھٹیا یا نہ گھٹ سکدی ایویں طوق لعنت گل پانائیں
علیٰ بخشے قطاراں سوالیاں نوں علیٰ جہیا کوئی ہور سخا نائیں
ملنگ اکھیاں دیوندا آنھدیاں نوں علیٰ وانگ کوئی راہ نما نہیں

(ص)

صفت ثناء سب رب دی اے اوہدے نام توں کرے انکار کوئی نہ
اک رب تے اک رسول سچا ہور دُنیا تے حیدر کرار کوئی نہ
ابو جہل دے ورگا بخیل کوئی نہ شیطان دے ورگا بد کردار کوئی نہ
ملنگ گنگاراں دے تائیں بخشان والا پنجن دے باجھ دربار کوئی نہ

(ض)

ضد اڑیاں ہن چھڈ مٹلاں اللہ والیاں نال پیار کر لے
علیؑ پاک دے مسّت دیوانیاں نال راہ جاندا نہ ایویں وگاڑ کرے
ایہہ ربی تقدیر توں بدل دیندے پکی ذہن دیوچ شمار کرے
ملنگ جھگڑ دیاں گزر گئی عمر ساری میری من توبہ جاندی وار کرے

(ط)

طالب علیؑ دے ہوئے جہرے دم دم پے علیؑ دا لان نعرہ
لوکاں ہو رکئی نعرے بنائے ہوئے نے کل نغریاں دا ایہہ سلطان نعرہ
میرے رب نے عرش عظیم اتوں کیتا مومناں دے لئی دا ن نعرہ
ملنگ یار لوکاں من والیاں دا ہے دین ایمان قران نعرہ

(ظ)

ظالم نے علیؑ شہید کیتا اگوں دیکھو میرے پیر علیؑ دا کم
اپنے قاتل نوں شربت پلا دتا مہربان علیؑ نھی جلی دا کم
تاثر علیؑ دی اے رم دل ہونا ہر اولیا فقیر تے ولی دا کم
کابلہ حمرہ دا چکے ملنگ ہندہ بد بخت دلوں سڑی یکی دا کم

(ع)

علیؑ پے اک دن جان مسجد اک کافر نیں ڈک سوال کیا
کون دے بچے کون دہن انڈے سُن جواب عمران دے لال کیا
گن جہاندے ظاہر اُوہ دیہن بچے ایہہ سخن سخی لچال کیا
گن جہاندے باطن اُوہ دیہن انڈے ملنگ جھلیا نہوں خیال کیا

(غ)

غیر کی جان دے گل کی اے گھلی چادر جاں رُب قدیر آہی
اُس چادر دے ہٹھ سُن پنج بیٹھے پنجن دی ہوئی تشیر آہی
اک رسول اللہ دوجے علیؑ مولا مائی فاطمہ شبر شبر آہی
ملنگ یار توں نال یقین منیں علیؑ دوہاں جہاناں دا پیر آہی

(ف)

فکر کریئے نالے ذکر کریئے پیا ضائع نہ وقت گزار میاں
ہر دم دُرود دے بھیج تحفے پنجن دے پاک دربار میاں
علیؑ شاہ مرداں علیؑ شیر یزاں گل علیؑ دے فتح دا ہار میاں
جدوں آدئے کوئی مشکل ملنگ یارا صرف علیؑ نوں پیا پکار میاں

(ق)

قدر کینے کی لوک جانن قدر علیؑ دا آپ خدا جانے
جس آکھیا علیؑ اے بھائی میرا قدر کملی والا مُصطفیٰ جانے
قدر یوسفؑ دا باپ یعقوب جانے یاں بنیا مین بھرا جانے
ملنگ حسینؑ دی قدر بتول جانے یزید کمینہ کی بے حیا جانے

(ک)

کینہ بغض جس دل اندر اُوہ کی جانے علیؑ دا شان کی اے
صادقین کی اے عارفین کی اے اُوہ کی جان دا شہ مردان کی اے
اُو جانے نہ سورج دے چاننے نوں کافر جانے نہ چن رمضان کی اے
ملنگ نبیؑ دا شان بلالؓ جانے اَبو جہل نوں جان بچھان کی اے

(گ)

گزر گئیاں صدیاں سال آج وی حُبار پکار دے علیؑ علیؑ
کئی مُست دیوانے وچ جنگلاں دے پھر دے نعرے مار دے علیؑ علیؑ
پہلوان اکھاڑیاں وچ وڑ کے اُچا بُول ونگار دے علیؑ علیؑ
ہر دم ملنگ پے یاد کر دے طالب درس دیدار دے علیؑ علیؑ

(ل)

لائی مہا بلہ دی شرط عسیاں رڑے میدان ول نبی کونیں ٹر گئے
ے کے علی تے فاطمہ زہرہ نون نال صابر حسن حسین ٹر گئے
دیکھ نور دیاں لاٹاں رخساریاں توں نس بھج سارے مُشرکین ٹر گئے
اصل وچ عیسائی ملنگ یارا من پنجاں نون عین بعین ٹر گئے

(م)

مار دھیان تے دیکھ مٹلاں پنچتن پاک دے جہیا گھرانہ کوئی نہ
نہیں مائی کوئی فاطمہ مائی جہی حسنین دے نانے جہیا نانا کوئی نہ
علی شاہ مردان علی شیر یزداں وجیا ایجو جہیا کسے دا ترانہ کوئی نہ
سارے زمانے ملنگ ایس گھر دے نے آونا کسے دا ہور زمانہ کوئی نہ

(ن)

نبی دا خاص وصی حیدر جویں موسے نال ہارون یارو
دشمن علی دے کئی ہزار ہوئے دشمن موسے دا صرف فرعون یارو
علی نبی دے وچ نہ فرق کوئی شان ایناں دے جہیا اے کون یارو
علی ونڈے خزانے ملنگ یارا رہیا جوڑ دا ظالم قارون یارو

(و)

وہابی نہ میں شیعہ سنی علیؑ پاک دا صرف ملنگ ہاں میں
جہڑے رکھدے نیں بغض نال علیؑ انہاں لوکاں ولوں دل تنگ ہاں میں
جہڑے علیؑ دی یاد وچ رہن والے اُنہاں لوکاں دا منگدا سنگ ہاں میں
رنگے علیؑ دے رنگ ملنگ جہڑے اُس رنگ چوں منگدا رنگ ہاں میں

(ہ)

ہور نہ لوڑ جہان دی اے پنچتن دا صرف پیار منگاں
مولا کریں چار عرض منظور میری علیؑ پاک دا صرف دیدار منگاں
جہدی لو اے سارے جہان اندر اُس لودی سدا بہار منگاں
جتے پنچتن دا ذکر ملنگ نائیں اُس محفل توں یار انکار منگاں

(الف)

ایس جہان فنا اندر صرف اسرا علیؑ دے نام دا اے
کے نظرتے لکھ احسان اُہدے کی زور مسکین غلام اے
محمدؐ تے اُس دی آل اُنے بھیجا تحفہ درود سلام دا اے
دن محشر گنکار ملنگ ثنا طلبگار اک کوثر دے جام دا اے

(ی)

یاد کر کے مندے عمل روناں پنچتن دا صرف سہارہ مینوں
ایس دُنیا دے بحر طوفان اندر پیا ڈوب دا نفس عمارہ مینوں
تساں باجھ ہم درد نہ کوئی میرا لُوکی مار دے سمجھ آوارہ مینوں
اُوگنہار غریب ملنگ تائیں دسا پنچتن سخی دوارہ مینوں

خاتونِ جنت سیدہ فاطمہ الزہرا علیہا

(الف)

اللہ دی حمد ثنا ساری پڑھے رب تسبیح رسول اُتے
رب آکھیا فرشتیاں ساریاں نوں پڑھو درود میرے مقبول اُتے
حضرت علی تے پڑھو حُسنین اُتے نالے فاطمہ زہرا بتول اُتے
ایناں پنجوں تے ہے ملنگ یارا کیتا رب قرآن نزول اُتے

(ب)

باغِ حُضور پر نور اندر بوٹے پھل کئی عجب سہاونے نیں
خُشبو ایناں دی محشر تیک رسی ایہہ پھل نہ کدی کرمانے نیں
ایہہ جنت دے مالک رب سچے چا اُپر تخت بٹھاونے نیں
جہاں پنجوں دی حُب ملنگ رکھی لگے ڈھل نائیں بخشے جاوانے نیں

(ت)

تابعِ پاکاں دی وچ ہو کے دلوں پنجوں دا نام پکائیے جی
سیدہ فاطمہ پاک بتول دے در نال عاجزی سیس نوائیے جی
سلمانِ فارسی دے وانگ گھر سیدہ دے جھاڑو دا ہڑی دے نال لائیے جی
ملنگ پنجوں دے نام دی رول تسی گیت صلی علی دے گائیے جی

(ث)

ثابت صدق یقین کرے کوئی ہو نہ ایناں دے شان دا اے
نیں کوئوں بنا کے گل کردہ ایہہ فرمان حدیث قرآن دا اے
حوا، آسیہ، مریم توں ودھ بی بی ہور کون ایڈی آن بان دا اے
پنجاں وچ برابر ملنگ یارا شک شبہ نہ نور یزداں دا اے

(ج)

جدوں وی ملے حضورؐ تائیں آقاؑ فاطمہ نال پیار کردے
کے دل دکھانا نہ فاطمہ دا ایہہ ارشاد مدنی تاجدار کردے
جدوں آوے جبریل گھر فاطمہ دے سلام عاجزی نال اظہار کردے
ملنگ اونہاں تے نہیں رسولؐ راضی جو بتولؑ دا دل بیزار کردے

(ح)

حال حالات تے رہی راضی صبر شکر دی گھڑی چائی زہرہ
شرم حیا توکل تے رہی کامل عبادت زہدوچہ عمر لنگائی زہرہ
جس ویلے ملے حضورؐ تائیں سرم منہ چم سینے نال لائی زہرہ
ملنگ باپ محمدؐ وڈی شان والا ماں خدیجہؓ نے جھولی کھڈائی زہرہ

(خ)

خیر خرائیت ہر وقت دیوے نام رب توں گھول گھمائی بی بی
عزت وڈیائی اچی شان والی سوہے حسنؑ حسینؑ دی مائی بی بی
اُنہوں حشر میدان دا خوف کاہدا جہدی چا سفارس فرمائی بی بی
ملگ جنت وچ سردار سب عورتاں دی ایسی شان وڈیائی اے پائی بی بی

(د)

دُکھ تے سکھ ہر امتحان اندر اپنے بابے رسولؐ دے نال رہی سی
جاگ جاگ کے ساری رات بی بی ذکروں دیوے توحید دے بال رہی سی
بیمثال دی دھی بیمثال زہرہ دُنیا دین اندر بیمثال رہی سی
ملگ سیدہ خیر النساء زہرہ دُکھیاں غریباں دی لچپال رہی سی

(ذ)

ذکر تے فکر دن رات اکو رکھے دل وچ یاد الہی یارو
دو جگ دے وچہ بی بی فاطمہؑ نوں بخشی رب سچے بادشاہی یارو
جس دل وچ یاد بتولؑ دی نیں اوہدی دو جگ وچ تباہی یارو
سیدہ فاطمہؑ دا پیار ملگ جتھے اُس تے راضی مدینے دا ماہی یارو

(ر)

راضی رضا وچ رہن والی ہے حسن حسین دی مائی سیدہ
جہڑی چادر تطہیر دی آئی عرشوں اودھے پٹھ رسول بہائی سیدہ
ایہہ وی اعلیٰ مراتبہ بڑا وڈا گئی علی دے نال پرنائی سیدہ
خوراں جنت چوں آملنگ پیاں تیرے گھر دی کرن صفائی سیدہ

(ز)

زرتے مال اسلام اتوں سارا بی بی خدیجہ نے واریا ای
جدوں نبی حضور پر نور سرور نعرہ توحید رسالت دا ماریا ای
دوہاں ہستیاں چوں بنی فاطمہ ایں جس توں رب نین دو جگ واریا ای
فاطمہ دے بچیاں ملنگ یارا رڑھردا دین والا بیڑا تاریا ای

(س)

سکھ تھوڑے دکھ نت تازے بی بی دکھاں اندر زندگی جالدی رہی
ماں خدیجہ دے درد وچھوڑیاں دے ہائے دکھاں دے بھار اٹھال دی رہی
چکی پیس کے رب دے راہ اندر کنیاں سوالیاں دے پیٹ پال دی رہی
ملنگ یار بابے دے ہم قدم ہو کے دیوے عشق توحید دے بال دی رہی

(ش)

شرم حیا دی خاص پیکر پنچتن اندر کھی نور دی سی
چھوٹی عمر اندر جانج رہی سکھ دی وچ تابع بابے حضور دی سی
ٹر دی پھردی نمازاں رہی پڑھدی حامی رہی ہر دکھی مجبور دی سی
ملنگ نرم سی مٹھی زبان شریں قائل بابے دے پاک دستور دی سی

(ص)

صبر رضائے تے قائم دائم سگوس جاچ دی وانگ رسول زہرہ
اودھی سیرت نوں پڑھو تے عمل کرو دس گئی عورتاں لئی اصول زہرہ
اپنے گھر پردے وچ رہے بیٹھی کدی کیتی نہ گل فضول زہرہ
ملنگ نبی دی بیٹی حسنین دی ماں ہسی رب دے گھر مقبول زہرہ

(ض)

ضامن بنا لو فاطمہ نوں رل میل کے عورتاں ساریاں جی
چلو فاطمہ دے نقش قدم اُتے بنو قران دیاں حافظہ قاریاں جی
اپنے پردے دا خاص خیال رکھو مارو ٹی وی تے نہ اڈایاں جی
ملنگ ٹی وی نوں ویکھنا چھڈ دیو وبن جاؤ ساریاں مومنہ بھاریاں جی

(ط)

طاہرہ سیدہ خاتون جنت بی بی جدوں ہوئی سی آن جوان ہے سی
کھیاں اصحابیاں رشتے دی طلب کیتی کیتی ہاں نہ عربی سلطان ہے سی
صرف رب دا فیصلہ لوڑ ریئے سن پیغام گھلیا رب رحمان ہے سی
جوڑ فاطمہ دا دو جہان اندر ملنگ علیؑ ہی شیر یزدان ہے دی

(ظ)

ظاہر اصحاباں ساریاں چہ نبیؐ علیؑ دے حق اعلان کیتا
شادی علیؑ دے نال اے فاطمہ دی اللہ پاک نہیں ایہہ فرمان کیتا
فاطمہ وی رضا مند ہوئی نہ انکار زہرہ جانی جان کیتا
ملنگ دل دی ہوئی مراد پوری شکر رب دا علیؑ مردان کیتا

(ع)

عمل دے نال ہی زندگی اے اتلا رب بناوٹاں چنگیاں نہیں
اوس روزے نماز دا کی فائدہ جے کر پنچتن دے رنگ رنگیاں نہیں
اس دُنیا تے آون دا کی فائدہ جے کر فاطمہ دی گلی لنگیاں نہیں
ملنگ یورپی رسم رواج سارے فیشن کرن توں مول نہ سنکیاں نہیں

(غ)

غور کرو داج فاطمہؑ دا کیتا باپ نیں کی تیار ہے سی
مٹکیزہ مصلہ اک پلنگ جہڑا اُنیا کھجور دے نال انوار ہے سی
بازو بند دو چاندی دے اک چکی دو بسترے تکیے تن چادراں وچہ شمار ہسی
ملنگ پیالہ دو گھڑے پانی پین وائے دتا سامان ایہہ احمد مختار ہے سی

(ف)

فاطمہؑ جنت وچ عورتاں دی کملیؑ وائے کھیا سردار ہوسی
بس اوس دے نال پیار ہو سی جہدا فاطمہؑ نال پیار ہوسی
ساڈی بخشش کروانی فاطمہؑ نیں جدوں حشر دا گرم بازار ہوسی
جس تے علیؑ دی مہر ملنگ لگی اوہ جتناں دا حق دار ہوسی

(ق)

قدر خانے با با فاطمہؑ دا جس آپ ہتھیں پرورش پائی ہے سی
یاں قدر جانے علیؑ پاک سائیں جہدے نال رسولؐ پرنائی ہے سی
ایہہ فخر وڈیائی اے فاطمہؑ نوں سوہنے حسنؑ حسینؑ دی مائی ہے سی
ملنگ کوئی نہ ثانی زہرہؑ دا وچ خدا دی ساری خدائی ہے سی

(ک)

گل مخلوق خدا وچوں سیدہ فاطمہؑ ایں اُچی شان والی
ریساں پاک بتولؑ ویاں کون کرے ہے زمیں والی آسمان والی
جدوں ہويا مبادلہ سی نال عسائیاں اپنے نال بابے رل کے جان والی
ملنگ یار سوالیاں بکھیاں نوں دے کے زر تے مال رجان والی

(ل)

لگ قد میں سیدہ فاطمہؑ دی جے کرتوں جنت وچ جاوناں ایں
جنت وچ سردار سب عورتاں دی ایہہ فاطمہؑ ہی شان پاوناں ایں
اُودھی بخشش دا کوئی سبب نائیں جس پنجاں نوں دلوں بھلاوناں ایں
ملنگ جہیاں گنگاراں عاصیاں دا ایہناں پنجاں نیں بھارسب جاوناں ایں

(م)

ملیکتہ العرب خدیجۃ الکبریٰ سارے عرب اندر عزت پاون والی
جدوں نال حضورؐ نکاح پڑھیا باندی آپ دی فیر سدان والی
مال جان دی نہ پرواہ کیتی سوہنے نبیؐ توں کرن قربان والی
ملنگ خدیجہؓ دی بتول زہرہؑ کیوں نہ آکھاں فخر دو جہان والی

(ن)

نبی محمد دی آل اُتے میرے لکھ دُرود سلام ہوون
بی بی پاک بتوں دے دَر اتے حاضر ملک حوراں صبح و شام ہوون
جتاں دیاں ناز برداریاں رُب کردا میرے جہئے کس قدر غلام ہوون
ملنگ اہلیت تے پڑھ دُرود پیا متاں تیرے وی نیک انجام ہوون

(و)

دیکھیا پڑھ تاریخ اندر حدوں ودھ بی بی پردے دار ہے سی
نبی اُنا اصحابی اک نال لے کے آئے فاطمہ دے گھر بار ہے سی
جلدی فاطمہ ہو گئی وچہ پردے ایہہ اُنا لے آکھیا احمد مختار ہے سی
ملنگ ایہہ اُنا میں نیں اُنھی بولی فاطمہ نال پیار ہے سی

(ہ)

ہار میں اوس دے گل پاواں جہڑی ملکہ توں بنگئی دائی فضہ
خدمت پاکاں دی ادب احترام کر کے واہ دائی توں بنگئی مائی فضہ
تیرے بخت جوانی وچہ آئی ہے سیں اہلیت نال عمر لنگائی فضہ
ترے کیڈے نیں بخت ملنگ یارا ہو گئی پاکاں دی کرم فرمائی فضہ

(ء)

الف اللہ جس تے مہربان ہووے اُونہوں سیداں دا نوکر بنا دیوے
خدمتگار بنگئی فضہ فاطمہ دی کربل حسین دا ساتھ نبھا دیوے
کوفے شام سفران وچہ نال زینبؓ تابعداری دی خدمت کا دیوے
ملنگ جئے بندے اُوگنہار دے ہتھ ذکر لکھن لئی قلم پھڑا دیوے

(ی)

یاد تازہ رہوے دل اندر اہلیت دے حُب پیار دی اے
مائی فضہ وانگوں جھاڑو کش ہوواں چُماں خاک درود یوار دی اے
جس دل وچہ پاکاں دا عشق ہووے اوتھے سدا رت بہار دی اے
پنچتن پاک دا ذکر ملنگ لکھ دا نظر کرم رب کردگار دی اے

سی حرنی امام حسن علیہ السلام

(الف)

اللہ دے نام توں شروع کرنا جہدیاں رحمتاں بے شمار میاں
اُہدے نام دے وچ سب حکمتاں نیں ہووے پختہ وی سبز گلزار میاں
جاندار جو ہے مخلوق ساری سب دی اوس دے ہتھ مہار میاں
مولا ایہہ ہی عرض ملنگ دی اے چلے قلم پی تیز رفتار میاں

(ب)

باراں تے چوداں دا واسطہ ای عقل فہم میرا لا زوال رکھیں
ذکر دو جے امام دا لکھن لگا میرا حافظہ ادب با حال رکھیں
کتے بحر سمندر وچ ڈب نہ جاں میرے مالکہ مینوں سنبھال رکھیں
سایہ آل محمد دا ریئے برتے ملنگ عاجز دا خاص خیال رکھیں

(ت)

تاج رسالت دے گول اک دن اُم فضل سی خاب سنان والی
تھاڈے جسم دا ہويا اک جدا ٹکڑا میں اپنے گھروچ پان والی
نیا آکھیا بیٹی فاطمہ دے اک خوشی دی گھڑی اے آن والی
اُداں ایس حسن امام ملنگ یارا توں اوس دے تائیں کھڈان والی

(ث)

ثالثی امن دا پہن جامہ سوہنے نبیؐ دا اے دوہتروان آیا
وارث دو جہان گھر فاطمہؑ دے گن حسنؑ دے بانگ سنان آیا
گرہتی دتی حضورؐ پر نور عربی سارے راز نہان سی پان آیا
عرش فرش تے خوشیاں ملنگ یارا اُتے زمیں دے جھک آسمان آیا

(ج)

جلوہ نورانی ایں مکھڑے تے ہاٹف آکھدا دوجا امام آیا
جبریل آمین خدا ولوں لے کے گول حضورؐ پیغام آیا
ایس بچے دا نام ایں حسنؑ رکھنا وحی دیہن پیغام سلام آیا
کیڈا اعلیٰ اے شان ملنگ یارا جہدا عرشوں لکھی کے نام آیا

(ح)

حسنؑ ولی امام سندا ایہہ ولادت دا تاریخی بیان ہے جے
سنہ تین ہجر مدینے شریف اندر دن پندرہ ماہ رمضان ہے جے
عرشوں اتر مبارکاں دیہن آئے مک فلک دے حوراں غلام ہے جے
باغ رسالت دے وچ ملنگ یارا اکھڑیا مٹھل ایہہ راز نہان ہے جے

(خ)

ہم حسن مہج ٹور دا اے پنجواں باراں دے وچ شمار میاں
پاک محمد رسول اللہ بابا علی حیدر صغیر کرار میاں
ہاں زہرا سردار سب عورتاں دی پتر جوائناں دے ہین سردار میاں
بے شک ملنگ نہ شک کوئی نبی سونے دا پاک پروار میاں

(د)

دین دے بانی حضور اک دن مسجد وچ سی وعظ فرمان لگے
حسن کھیددے آگئے وچ مسجد خطبہ چھڈ آقا آ کے چان لگے
نالے وعظ تقریر فرمان لگے نالے حسن نوں گود بٹھان لگے
کیڈا شان ملنگ حضرت حسن دا اے جنہوں آقا جھولی کھڈان لگے

(ذ)

ذکر دا واقعہ تاریخ اندر اک حسن حسین امیر دا بے
نانا پڑھدے نماز تے پشت اُتے اسوار ہونا شیر شہیر دا بے
چانا سیس نیں پتر نہ لین دونویں حکم آ گیا رب قدیر دا بے
ملنگ مرضی نال اٹھے جاں شہزادے سجدہ ختم بشیر نذیر دا بے

(ر)

راضی رضا وچ ریئے ہر دم لوکاں کیتاں بھاویں بغاوتاں سن
جہڑے سید تائیں گالیاں ریئے دیندے اُونہاں لئی لکھ سخاوتاں سن
امت نائے لئی نرم دل آئیے اندر لوکاں دے لکھ حماکتاں سن
وعظ نصیحت ریئے دسدے ملنگ یار ا پڑھدے رہے قران تلاوتاں سن

(ز)

زور ہوندے نہ زور لایا نرم دل نازک سرکار دا ای
اوندے جاندے راہیاں مسافراں نال ورتارا محبت پیار دا ای
جابت منداں دی حاجت کرن پوری ایہہ وپیر آل اطہار ای
ملنگ یارا حضرت حسن پیر سوہنا پیاد بیاں بیڑیاں تار دا سی

(س)

ساریاں تعریفاں دے لائق اللہ رب پنچتن دا عاشق زار ہے جے
اہلیت تے پڑھو دُرد سارے کیتا حکم رب کردگار ہے جے
پہلا رکن اے دین اسلام اندر اہلیت دا ہونا جبار ہے جے
رب دیوے توفیق تے پیا لکھے ملنگ عرض کردا اُو گنہار ہے جے

(ش)

شرح محمدی پال دے ریئے اپنی جان اُتے دُکھ جال دے رہے
بعد علیؑ دے منافق لوک بھیڑے کر دے ویر ظالم نال آل دے رہے
چھ مہینے خلافت حضرت حسنؑ دی رہی لوک ظلم دے پہاڑ اٹھال دے رہے
ملنگ یار رسولؐ دی آل اُتے لوک کی ظلم اچھال دے رہے

(ص)

صبرِ رضا دے وچ رہنا حضرت حسنؑ دا ایہہ مامول بھائی
ذکر فکر عبادت دے وچ رہندے کدی کیتی نہ گل فضول بھائی
وقت نانے دے جھڑے قانون آئیے اُوہ سارے اپنائے اصول بھائی
نانا رسولؐ دے علیؑ ملنگ یارا راضی حسنؑ تے سیدہ بتول بھائی

(ض)

ضامن بنالے سیداں نوں جھڑے رڑھدیاں نوں بنے لان والے
ایہہ حسنؑ حسینؑ ہی پیردونویں ہر اک دی آس پچان والے
بے گساں دی کر دے خوب کاری درد منداں دا درد وٹان والے
خاطر دین اسلام ملنگ یارا کربل پروار کوہان والے

(ب)

طالع جہاں دے بخت چنگے اُوہ سنگ پا کاں دے رل گئے نیں
آپنی جان دی نہ پڑواہ کیتی مُرد خُرّ اندر کربل گئے نیں
تتی ریت اُتے نال سیداں دے پی جام شہادت دا چل گئے نیں
پا گئے اعلیٰ مقام ملنگ یارا جہڑے ور پا کاں دا مل گئے نیں

(ظ)

ظلم والے لاوے مٹھ پے حَسَنُ اَمَام جاں خلافت سنبھال بیٹھے
ہر پاسے سازشاں شروع ہوئیاں حاسد لوگ جگا ماضی حال بیٹھے
حسد بجل کروہد وجود اندر سارے قبیلے وچھا کے جاں بیٹھے
قربان جاں ملنگ اُونہاں عاشقاں توں دیوچہ و سا محمد دی آل بیٹھے

(ع)

علم شعور توں ہے بالا شان اہلبیت تطہیر یارو
ہیں صبر رضا دے خاص پیکر دونویں حَسَنُ حُسَيْنِ نیں ویر یارو
در آئے سوالی نہ جان خالی دیندے پل وچ بدل تقدیر یارو
دا حَسَنُ نوں زہر ملنگ یارا حُسَيْنِ گھٹا اے بے تقصیر یارو

(غ)

غیر لوکاں آن ات چائی حضرت حسنؑ دے تائیں ستان لگ پے
چھ مہینے خلافت نہ کرن دتی ایسے چکرتے چکر چلان لگ پے
لاچ کرسی دے لئی گمراہ ہو گئے پھٹھے پیر منافق نے چان لگ پے
دھرے بندیاں بن ملنگ گئیاں کٹھے جنگ دے ہون سامان لگ پے

(ف)

فسادیاں ٹولیاں رل میل کے ہر پاسے فساد مچان لگ پے
منافق فسادی لوک سارے رل کے پروپیگنڈے بنان لگ پے
اہلبیت رسولؐ دا سنگ چھڈ کے ہور مشورے غیر پکان لگ پے
ملنگ یار اوہ ٹورنوں چھڈ کے تے ہائے خاک نوں سیس نوان لگ پے

(ق)

تہر قلوب دیاں عرب اندر آن چڑھیاں لال انہیریاں نیں
حضرت حسنؑ دے خلافت سنبھال دیاں ہون لکیاں ہیریاں پھیریاں نیں
دلاں دوج نیں حسد کروہدوڑ گئے گلاں سن کے تیریاں میریاں نیں
دھڑے گئے بن ملنگ یارا ہون لکیاں جنگ تیریاں نیں

(ک)

کلمہ زُسول دا پڑھن والے نال آل بغاوتاں پان گے
اہلبیت دے گجھ ہُمدار ہوئے گجھ منافقت دے بھار چان گے
دل وچ بغاوت دے روڑ رڑکن ہر پاسے شور مچان گے
ملنگ یار سوہنے پیر حسن تائیں دے کے چوہڑاں خوب ستان گے

(ل)

لاڈلے نبی دے حسن تائیں اُمت نانے دی بوہت ستایا ای
آکھن ایہہ خلافت لائق نیں سی لوکاں انہیاں شور مچایا ای
چھڈ دیہن خلافت تاں خیر ہوسی نیں تاں جنگ دا طبل وجایا ای
اہلبیت توں کتیاں ملنگ یارا تن دھن سیس جھکایا ای

(م)

مالک صلح امن دے خاص پیکر حضرت سید حسن امام یارو
اُمت نانے دی نہ ہلاک ہو جائے دتا امن دا سید پیغام یارو
ٹھوکر مار خلافت نوں پراں کیتا پیتا صبر تے شکر دا جام یارو
دیکھ رب دی کھیڈ ملنگ یارا ہو گئی اُمت خلاف تمام یارو

(ن)

مانے دی اُمت دے کم ویکھو اہلیت تے قہر کمایا ای
جعدہ نام عورت بدبخت بھیڑی حضرت حسنؑ نوں زہر پلایا ای
دل جگر دے ہو گئے کئی ٹکڑے آخر جنت فردوس سدایا ای
ماں زہرہ دے کول ملنگ یارا وچ جنت بقیع دفنایا ای

(و)

وقت اینجو جہیا آواناں سی اہلیت تے آل تطہیر اُتے
لُجہ اُونہاں دے نال کی ہور ہیا اے جہڑے مالک دو جگ جاگیر اُتے
ایناں نہ معصوم تے ترس کیتا مارے پے سن تیراں تے تیر اُتے
آل اُتے درود ملنگ یارا سدا لعنت اے ٹوے شریر اُتے

(ہ)

ہٹ دھری کیتی کوفیاں نیں سدیا پاک حسینؑ امام تائیں
دائیں نوں بھیج سنے پچیاں دے پڑھ خطاں دے گرم پیغام تائیں
کیتا کوفیاں شہید امیر مسلم سنے پچیاں سی نیک نام تائیں
کیتا دغا ملنگ حرامیاں نیں ہووے نت لعنت صبح شام تائیں

(الف)

اللہ دیاں حکمتاں کون جانے اُودھی بے نیازی شان سائیں
جہاں لئی زمیں آسمان بنیا اُونہا ہدے کربلا وچ امتحان سائیں
کدھرے اڈی مارن چشمہ پھٹ پوے کدھرے تے شہید ہو جان سائیں
ایہہ ملنگ وچارہ کی جان دا اے تیرے بھیت تے راز نہان سائیں

(ی)

یا مولا ایجو عرض میری اہلیت دا حُب پیار دے
پڑھاں دَرود محمدؐ تے آل اُتے ہور کوئی نہ کسب رگزار ہووے
پھڑ کے دامن آل رسولؐ سندا شالا حشر نوں بیڑا پار ہووے
بار بار ایہہ عرض ملنگ دی اے نصیب کلمہ جانندی وار ہووے

سی حرفی مناقبت / امام عالی مقام

(الف)

ادب آداب دے نال قلمے لکھ صابراں دے صابر پیر دی گل
اتھے کئی قلمیں اگے ٹٹ گئیاں ایڈی سوکھی نہی سخی شبیر دی گل
رنگ رونقاں سمجھ نہ جگ دیاں سینہ چیر دی خنجر تے تیر دی گل
کنبھ گئے زیویں آسمان ملنگ سُن کے درد بھری ہمیشہ دے ویر دی گل

(ب)

بہت بلند تے شان والا کندھے پاک رسول دے بہن والا
تتی ریت تے پیاسا پیا تڑپے سائے روضہ رسول دے رہن والا
نانے پاک دے دین لئی وچہ کربل دُکھ درد مصیبتاں سہن والا
ہویا کوئی نہ ہو سی ملنگ یارا سر تے تیغ پر سچیاں کہن والا

(ت)

تاہنگ مدینے دی چھڈ کے تے ول کربلا سخی شبیر ٹریا
ایڑا حوصلہ کسے دا ویکھیا ای نہیں روندی چھڈ کے دھی دلگیر ٹریا
تیریاں اکھاں دا تارا حسین پیرا کر سلام تہانوں اخیر ٹریا
اپنے خون تھیں کراں دا دین زندہ نعرہ مار ملنگ تکبیر ٹریا

(ث)

ثابت اسلام نوں کرن زندہ سید سخی حسین جوان چلیا
جنہوں نوٹ چہئے نئی ولا لنگے اوس جگہ اُتے خیمے لان چلیا
آوناں پرت کے نہی پردیسیاں نیں پکے کر کے عہد پیمان چلیا
سودے سراں دے کیتے ملنگ سید دین نانے توں ہون قربان چلیا

(ج)

جان دی نہیں پرواہ کیتی ڈیرے جا لائے کربلا اندر
پانی بند چا کیتا سی ظالماں نے مارو تھل تے تپدے صحرا اندر
سید ہتھاں تے بال گہا کے تے رہیا ربّ دی راضی رضا اندر
ملنگ ظالم غرق فناہ ہوئے پہنچ گیا حسین بقا اندر

(ح)

حال سن کے کربلا والا پتھر دل وی خون اُچھال دا اے
آیا شرم نہ لکھ یزیدیاں نوں سید پاک رسول دی آل دا اے
اِکو مقصد حسین دا حق رہ جائے دتا نذرانہ اصغر بال دا اے
ہویا کوئی نہ ہوسی ملنگ اگوں لچپال حسین دے نال دا اے

(خ)

خواب خیال دی گل نائیں او تھے نال سراں سو دے تھل دے ریہہ
کلی والے محمد دے پھل نوری تھی ریت اُتے تے رُل دے ریہہ
نہ شان حسین دی سمجھ سکے ورقے ایواں قرآن دے تھلدے ریہہ
کر بلا دا ونج ملنگ نقشہ اتھرو زیویں آسمان دے ڈھل دے ریہہ

(د)

دد تے غم الم لکھاں صابر پیر دا پیر نہ ڈولیا سی
گندھے پاک رسول دے بہن والا تھی ریت تے ظالماں رولیا سی
تیرے دین نوں رنگ لگا دیساں کر کے منہ مدینے ول بولیا سی
حق باطل دا سودا ملنگ یارا سید نوک نیزے اُتے تولیا سی

(ذ)

ذره نہ شرم حیا آیا عمرو شمر یزید بے پیر تائیں
بے گناہ گٹھا کر بلا اندر زہرا پاک دے بدر منیر تائیں
سارا دن لاشے سید رہیا ٹھوندا کر کے یاد سی رب قدر تائیں
کارنامہ حسین دا تا دُنیا تازہ رضائیں ملنگ اخیر تائیں

(ر)

رُت ہنال تے جیٹھ مہینہ پیاسے بال حسین دے تڑپدے پے
لفظاں وچہ ایہہ سماں نہی بجھ سکدا جویں ظلم والے بدل کڑکدے پے
غازی ٹریاتے بول حسین کہیا اگے اکبر دے زخم نیں رڑکدے پے
بچے غازی نوں پے ملنگ آکھن ساڈے پیاس پاروں دل بھڑکدے پے

(ز)

زور دا مار بلند نعرہ غازی فوج دے تائیں لکار دا اے
ٹو گُوہ تائیں فوجاں لا اگے گھوڑا ندی فرات کھلار دا اے
ڈردا کوئی نہ غازی دے جائے نیڑے لخت جگر اے حیدر کرار دا اے
موذی گئے نی سن ملنگ سارے رُعب دیکھ عباس جرار دا اے

(س)

ساریاں رل مل کوفیاں نے نال تیراں دے مشک نوں پاڑ دتا
لکھ لعنت یزیدیاں شامیاں نوں جہاں ہاشمی چن اُجاڑ دتا
ایہناں اکبر جوان دا روند لاشہ ہائے پیراں دے پٹھہ رتاڑ دتا
ہائے ملنگ جنت دیاں وارشاں دا اک اک کر کے خیمہ ساڑ دتا

(ش)

شرم حیا دے خاص پیکر دل کسے دا نہ دکھاوندے سن
آج وچہ کربل تھے پے گسدے کھانے جہاں دے جنتوں آوندے سن
درزی جہاں دے بنے جبرائیل ورگے جوڑے درتے جہب لے آوندے سن
نوک نیزے دی اُتے ملنگ ٹنکیا جنہوں آپ بنی موٹے چاوندے سن

(ص)

مہر حسین دا دیکھ سارے ہو گئے نیں حیران پریشان صابر
ابراہیم ایوب یعقوب آکھن ایہہ صابراں دا سلطان صابر
دیکھ نخی حسین دے صدقیاں نوں سارے تروڑ گئے مان تیران صابر
اگے کسے نہی پڑھیا ملنگ آج تک جویں دسیا پڑھ قرآن صابر

(ض)

ضامن چائی سی جو سید وچہ کربلا اوہ سوہنے نبھا دتی
حوراں ملک آکھن پتر حیدر تے آج صبر دی حد مکا دتی
زندہ کر کے دین نانے دا اپنی گرن نیزے چڑھا دتی
حق بدلے ملنگ مرن والے گل پوری حسین سمجھا دتی

(ط)

طالع جہاندے بخت جاگے اوہ رل حسین دے سنگ گئے
حرّ مرد مجاہد شہید غازی بوہئے جنت فردوس دے لنگ گئے
لاٹ ویکھ کے شمع محمدیٰ دی جل بل کے بن پتنگ گئے
نہیں دنیا دا خوف بشیر جہڑے پنچتن دے بن ملنگ گئے

(ظ)

ظلم دے وچہ میدان خونی زینب آکھدی بچیو تیار ہو جاؤ
لینا نام نہ میرا گبھرا کے تے ماموں جان دے جاں نثار ہو جاؤ
زندہ جاؤ پر آؤ شہید ہو کے ساری امت دے گل دا ہار ہو جاؤ
دعا کر ملنگ حسین دے نال کوفے والیو جہنم دی نار ہو جاؤ

(ع)

عالی مقام امام حق دا جدوں قاسم نوں کرن روان لگا
بھائی حسن دی ایہہ تصویر سوہنی ہتھیں کربلا وچہ کھڑان لگا
اصغر اکبر دا غم تے بھل جاسی تینوں قاسم نہیں کدی بھلان لگا
ویر حسن نوں کی جواب دیاں جدوں حشر ملنگ میدان لگا

(غ)

غازی نوں کہیا شبیر صابر کتھے چلیاں ایں سنگ جدا کر کے
ساری عمر غلامیاں کیتاں نی جاندی وار بلا بھرا کر کے
ایسی صبر دی حد حسین دی دی عباس تے حد وفا کر کے
عمد شمر وی دس ملنگ گئے فاسق جبر ظلم دی انتہا کر کے

(ف)

فاسق مڈھوں دغے باز کوئی بڑے ظلم کیتے نال آل ایناں
علی پاک دے تائیں شہید کیتا کوفے وچہ مسجد خنجر نال ایناں
حضرت حسن نوں سد کے نال دھوکے دتا زہر دا جام پیال ایناں
پچیاں نے شہید ملنگ کیتا حضرت مسلم عقیل دے لال ایناں

(ق)

قاصد صغریٰ دے وچہ کربل خستہ حال جد سخی شبیر دیکھے
حیرت وچہ کھلو گیا بن مورت بارش وانگ وسدے حجر تیر دیکھے
تیری وچہ اڈیک دے علی اکبر تیرے راہ پئی صغریٰ ہمیشہ دیکھے
ایہر اک حسین ملنگ یارا اودھر کئی ظالم بے پیر دیکھے

(ک)

کہیا حسینؑ نے قاصدا او اسیں و سدی جھوک لٹا بیٹھے
آکھیں صغریٰ نوں سرتے پیار دے کے تیرے ویر جنتاں وچہ جا بیٹھے
ساڈی یاد اندر بچی صبر کرنا صبر نال سارے مقصد پا بیٹھے
ساریاں منزلاں طے ملنگ کر کے آخرکار قیام فرما بیٹھے

(ل)

لال بتول دا وچہ کربل آخر گھوڑے تے ہو اسوار آیا
بُھہ نانے دی سر دستار آیا بابے علیٰ دی پکڑ تلوار آیا
اُونہاں کوفیاں شامیاں ظالماں نوں سٹن وچہ جہنم دی نار آیا
ایسا رعب ملنگ شبیر دااے ڈردا کوئی نہ نیڑے بدکار آیا

(م)

مالک مُلک خزانیاں دے زُلدے وچہ دشت کربلا رہے نیں
ساتی کوثر دے کربلا اندر بوند پانی لئی ترسا ریہہ نیں
کربلا دے تپدے میدان اندر آخر اپنے جوہر دکھا رہے نیں
کیتے وعدے روز میثاق جہڑے اونہوں توڑ ملنگ چڑھا رہے نیں

(ن)

بار گزار بنان والا چھپ بیٹھا اے کہڑے مکان اندر
صرف کربلا وچہ نہ آیا سی آیا زلزلہ دو جہان اندر
جدوں نیماں نوں اگاں لکیاں سن جویں پیاں گیاں زندان اندر
جانے کون مسکین ملنگ تیرے کی قانون نے عشق امتحان اندر

(و)

وانگ حسین دے جگ اُتے کوئی کر کے صبر دکھائے تے سہی
جویں پڑھی نماز شبیر سید انج پڑھ کے کوئی دکھائے تے سہی
اک نانے محمد دے دین لئی بچے سفران چہ کوئی رُلائے تے سہی
علی عابد دے وانگ ملنگ یارا بھین جیل خانے کوئی دفنائے تے سہی

(ہ)

باریا نہ ثابت قدم رہیا ذرا ڈولیا نہ شبیر صابر
باجھ پانی دے ہو شہید گئے اکبر قاسم عباس صغیر صابر
قیدی ہو ٹریا نال پیاں دے علی عابد دکھی اسیر صابر
اک دوجے توں ودھ ملنگ صابر پسی سب توں زینب ہمیشہ صابر

(۶)

الف اللہ دے حکم نوں من میاں بھیج درود احمد مُصطفیٰ تائیں
سیدہ فاطمہ زہرہ بتوں تائیں حضرت علی مُشکل کُشا تائیں
حضرت حسن سید مُجتبے تائیں امام حسین شہید کربلا تائیں
ملنگ عاجز دا سدا سلام ہووے ہر اک شہید کربلا تائیں

(۷)

یاد ہووے اٹھے پہر سینے پنجنن دا حُب پیار ہووے
ذکر فکر اندر قلم رہے چلدی ہور کوئی نہ کم رگزار ہووے
جس دل وچہ عشق حسین دا نہیں اوہدی زندگی سدا بیکار ہووے
پنجنن پاک جے راضی ملنگ ہوون راضی تاں رُت کردگار ہووے

سی حرفی

مداح

غوث اعظم عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ

مصنف بشیر ملنگ کاہنہ 0341-5848112

(الف)

اللہ دا لاڈلہ پیر میراں جہدی شان دا نیں کوئی ہور آیا
اُوہنوں ہل وچ قطب بنا دتا جہڑا در اُوہدے پاپی چور آیا
لکھی ہوئی تقدیر نوں بدل دہندہ ایسا پیر میراں شہ زور آیا
لکھن مداح بشیر ملنگ عاجز سوہنے پیر پیران نور ثور آیا

(ب)

باغ اس حیدری چمن اندر میراں چونواں مہل گلاب دا اے
حضرت حسن امام دا جگر گوشہ نور نظر رسالت ماب دا اے
اُوہدے حسن دی روشنی دیکھ کے تے جلوہ مات ہوندا آفتاب دا اے
حسن یوسفی مات ملنگ یارا فیض عام علی ابو تراب دا اے

(ت)

تاج فقر دا سُر اودھے میراں پیر بغداد وچ رہن والا
اوه چور وی قطب ابدال بن دا جہڑا میراں دے جے نال کھنن والا
میراں ہل اندر فیضاب کردے جہڑا آقداں وچ ڈھنن والا
کھاندا ہار نہ کدے ملنگ جہڑا یاغوث میراں میراں کہن والا

(ث)

ثابت صدق یقین کر کے مائی بڈھی نے جدوں پکاریا سی
میراں وچ بغداد آواز سن کے جا نیلے دے وچ لکاریا سی
سارا حال احوال سنا مائی کیتی لگ پریں حال پاریا سی
کر کے کرم دی نظر ملنگ میراں بیڑا صحیح سلامت چاتا ریا سی

(ج)

جلوہ حضور پر نور والا ظاہر دس دا میراں سرکار وچوں
کافر لوگ پے دیکھ کے پڑھن کلمہ نکلے ٹور دی لاٹ رخسار وچوں
بدبخت نہ سودا خرید سکے میراں غوث دے بھرے بازار وچوں
اوسنہار بدکار ملنگ منگتا خیر منگدا تیرے دربار وچوں

(ح)

حکم ہویا جاری ہر پاسے سوہنے غوث اعظم دستگیر دا اے
دادا علی تے دادی فاطمہ ایں پھل حسنیٰ تصویر دا اے
نعرے حق دے لگدے ہر پاسے ڈنکا وجیا پیراں دے پیر دا اے
قیدوں کرو آزاد ملنگ عاجز ہاڑہ ترہ گنگال اسیر دا اے

(خ)

خاص جناب الہی اندر توں ایں خاص اخص وزیر میراں
درد منداں دی کرنا ایں خوب کاری شاد کریں چا دل دگر میراں
پادے خیر غریب گنگال تائیں میں بھکھاتے توں امیر میراں
زمیں آسماں ملنگ لولاک اندر ہے تیری ہی ساری جاگیر میراں

(د)

درد منداں دا جنت منتر سُنیا تَساں ہی پڑھیا اے یا میراں
سُنیا توں سوہنیا لچپال سخی لُو تیرا تاں پھڑیا اے یا میراں
چنداں اچکیاں بدکاراں نوں پکڑ کے تے کچھری نبی دی کھیڑیا اے یا میراں
کردہا اسیر ملنگ تائیں اڈے غیراں دے چڑھیا اے یا میراں

(ذ)

ذاکرہ ذکر سناں کویں میراں پہنچیا چوتھے آسماں اُتے
بدے اک دے سارے رُوح کھوکے بھکا جھاڑیا پرت زمان اُتے
عزرائیل وچارہ جا پیش ہویا وچ بارگاہ رُب یزدان اُتے
رُب آکھیا ملنگ جی چپ کر جا متاں کرے بند تیرا آون جان اُتے

(ر)

رحمت رُب دی خاص رحمت ہوئی تیرے اُتے عیان میراں
مُصطفیٰ دا وی مُرتضیٰ دا وی حُسنین دا توں جانی جان میراں
سارے جہان وچہ تیرا نہ کوئی ثانی تیری اعلیٰ توں اعلیٰ شان میراں
بشیر ملنگ دی قلم تاں چلدی جدوں ہوندا اے تیرا دھیان میراں

(ز)

زیارتاں تیریاں نوں پے سیکدے تے ملک آسمان والے
زمین والے رَج رَج لُٹ رہے چانن نُور تیرے شمعدان والے
تینوں اٹھ سلامیاں دیہن پے مُردے قور وچوں قبرستان والے
بیڑا پھسیا ملنگ دا شُوہ اندر تھی آپ میراں بنے لان والے

(س)

ساریاں صفتاں تیریاں نیں ہور کوئی نہ تیرے نال دا اے
سبوں نُسوں و صبوں سُچا میراں پھل رسول دی آل دا اے
اساں عاصیاں گندیاں مہندیاں نوں اک اُسر میراں لہجہ دا اے
جے مَنگے مَنگے تے کی مَنگے واقف آپ میراں میرے حال دا اے

(ش)

شہر بغداد دیا والیا او تیرا پیادے بغداد میراں
او گنہار بدکار بیمار تائیں نظر کرم کر کے کریں شاد میراں
تیرے باجھ دروازہ نہ ہور کوئی جتھے جا کے کراں فریا دیراں
مَسکین غمگین ملنگ دی چا بستی دل دی کرو آباد میراں

(ص)

صابر تے سخی گھرانہ مڈھوں سید عبدالقادر جیلان والے
جدوں تحفہ یاں ہدیہ کوئی اونداسی سارے بکھیاں وچ ورتان والے
درتے آیا سوالی نہ جائے خالی میراں ہر دی آس پچان والے
ملنگ یار غوث اعظم پاک میراں ڈبیاں بیڑیاں بنے لان والے

(ض)

ضد اڑیاں جھگڑے چھڈملاں نہ ہتھ دا ہڑی اُتے ماریا کر
ولی اللہ فقیراں اولیاں واں تائیں راہ جاندا نہ ایویں لکاریا کر
متاں شیخ صنعان دے وانگ ملاں جا کے وچ جنگل سورچاریا کر
اللہ والیاں گول ملنگ جا کے لکھ رب دا شکر گزاریا کر

(ط)

طالبان عاشقاں رب دیاں میراں غوث دا نام پکائی رکھیا
عبدالقادر جیلانی نوں یاد کر کر بس فیض روحانی نوں پائی رکھیا
ایس پیر جہیا نہیں پیر کوئی جس پُر کر کے سینے لائی رکھیا
ملنگ دید دیاں تساں عاشقاں نوں میراں دیہہ دیدار رجائی رکھیا

(ظ)

ظلم کر دے اپنی جان اُتے جہڑے نال فقیراں دے کھہن والے
پالیندے نے اوہ حیات ابدی جہڑے فقیر دے درتے ڈھہن والے
اوہ کدے مُراد نہ پاسکدے نگ چاہڑھ کے تے پراں بہن والے
ملنگ یار جو میراں دے در مگتے حق سچ من دے حق کہن والے

(ع)

علم تے عقل شعور نائیں پکے عمل نہ صوم صلوٰۃ دا اے
صرف پکا یقین ایمان میرا آسرا نچتین پاک دی ذات دا اے
باریک وال نالوں ملاں دسدا اے پینڈا اُوکھا پل صرات دا اے
ملنگ میراں دے خاندان دے ہتھ کم بس بخشش نجات دا اے

(غ)

غم فکر ذرا نیں کردے جہاں نال میراں یاری لائی ہوئی اے
اُوہ غیر دا دھواں نہ سیکدے نے جہاں عشق والی بھٹی تائی ہوئی اے
رہندے اپنے یار دی یاد اندر ہور دُنیا دی یاد بھلائی ہوئی اے
عبدالقادر دے لاں ملنگ نعرے جنہیں بگڑی بات بنائی ہوئی اے

(ف)

ہم ادراک توں بہت اُچا رتبہ عبدالقادر جیلانی دا اے
ہصہ ملیا بے پرواہی دا اے کیڈا شان محبوب سبحانی دا اے
مردے قبراں چوں زندہ کرے میراں شرف حاصل رب یزدانی دا اے
تیرے در دا عاجز ملنگ منگتا طلبگار اک فیض رسانی دا اے

(ق)

قدم پھڑے ولیاں ساریاں نیں امرسُن کے شاہ جیلاں دا اے
سرخم ہو کے کھلے آن حاضر کوئی عذر نہ مول فرمان دا اے
جس نال کیتی تھی جان دے او ہویا کشر کی شیخ صنعان دا اے
ملنگ خشک ملاں کی جان دا اے شان پیراں دے پیر پیران دا اے

(ک)

کوئی وی دیکھ نہ رہے اتھڑ غوث پاک دا جاہ جلال تک کے
اوتھے عاشق قربان پے ہون لکھاں بیمثال نوں بیمثال تک کے
نصرانی عیسائی ہزاراں مرید ہو گئے کرامات دا عجب کمال تک کے
کرد کرم دی نظر ملنگ اُتے او گنہار بد کار گنگال تک کے

(گ)

گزرے زمانے کئی سال صدیاں یاد آج وی تیری ستا رہی اے
ہر ملک ہر دیس دیار وچوں خوشبو تیرے پیار دی آ رہی اے
تیری یار ہوی سوہنیا ہر مہینے ہر تھاں پگ رہی خلقت کھا رہی اے
سدا تیرا ہی ذکر اذکار لکھاں قلم ملنگ دی کر دُعا رہی اے

(ل)

لکیاں دی لچپال میراں شالا پیا وِسی بغداد میراں
خالم نفس عمارہ دے جال پھسیا کرو نظر تے ہواں آزا د میراں
اک وار چادید دیدار دیوؤ میری ایہوا پکار فریاد میراں
چلدی قلم ملنگ دی اوس ویلے کرے نظر جے پیر اُستاد میراں

(م)

ملکھ منور چہرہ نور بھریا ہر دیکھ عاشق قربان ہوندا
اُوہ اُج دی فیض پیا کرے حاصل جس دل یقین ایمان ہوندا
کوئی اُج وی کھانا اُوہ نیں کھاندا جس تے پڑھیا کلام قرآن ہوندا
اُس فیض کی پانا ملنگ یارا جہڑا دلوں منافق بیان ہوندا

(ن)

نیا دا نُور اے نُور میراں قدم کا ہندے نبی نکایا ای
اُولیا واں ساریاں دے کاہندے قدم تیرا سوہنے نبی نیں حکم فرمایا ای
ظاہر باطن خزانے بھیت مخفی جھنڈا آن بغداد وچ لایا ای
ملنگ کرم سارا پنچتن پاک دا اے نعرہ آن توحید لگایا ای

(و)

دیکھ رہیاں آں تیرے راہ میراں چہب آ کے دے دیدار مینوں
مال دولتاں دی نہیں لوڑ کوئی صرف چاہی دا تیرا پیار مینوں
درد فراق دے وچ میراں چجے وچ سینے ہجر خا ر مینوں
تیری دید ملنگ دی عید ہوسی تیرا سدا رہندا انتظار مینوں

(ہ)

ہور نہ کوئی خیال آوے اکو تیرا ہی ورد پکائی آں میں
الف لام تے لا زبان اُتے تیرے راہ وچ اُونساں پانی آں میں
دوتی دشمنیاں کولوں رہائی ہووے تیرے لگھ واری صدقے جانی آں میں
آ جا موڑ مہار ملنگ یارا تیرے نام والے گیت گانی آں میں

(الف)

آماہی تیری دید باجھوں مندا حال بے حال ملنگ دا اے
تیری یاد اندر عمر بیت چلی طلبگار بندہ تیرے سنگ دا اے
جوئیں وہیر دگیر اسیر ہوئی مکا پینڈا ہزارے تے جھنگ دا اے
لاویں رنگ ملنگ نوں یا میراں ہو یا حال خراب بے رنگ دا اے

(ی)

یاد تیرے سینے رڑکدی اے کسے وقت نہ چین آرام میراں
کرو کرم دی نظر مسکین اُتے تھی بادشہ میں غلام میراں
میری عاجزی عجز منظور ہووے آدے خوشی واجلد پیغام میراں
غیراں کولوں ملنگ آزاد ہووے کراں یاد پیا صبح شام میراں

مداح سید عبدالقادر جیلانی

محبوب سبحانی رحمۃ اللہ

(الف)

اللہ دی حمد ثناء آکھاں۔۔۔۔۔ درُود اُپر مُصطفیٰ آکھاں
مداح غوث خیر الورا آکھاں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِشگیر

(ب)

بوہت اُچی تیری شان میراں۔۔۔۔۔ تسی ولیاں دے سلطان میراں
کرو عاجز ول تہان میراں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِشگیر

(ت)

تار و پیر جیلانی جی۔۔۔۔۔ تیری جگ دے وچہ سلطانی جی
میرا اینجو ورد زبانی جی۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِشگیر

(ث)

ثابت قدم دے نال میں۔۔۔۔۔ طالب ادنا جہاد گنگال میں
منگاں تیرا دید جمال میں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِشگیر

(ج)

جوڑ کے ہتھ بغداد نوں۔۔۔۔۔ رُو۔ رُو کراں فریاد نوں
پہنچ میری امداد نوں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِشگیر

(ح)

حال تھی ہو جان دے۔۔۔ اسیں قیدی ہاں زندان دے
تھی واقف راز نہان دے۔۔۔ یا غوث اعظم دستگیر

(خ)

خالق دا ایں توں لاڈلہ۔۔۔۔۔ یا شاہ امام اولیاء
توں اگو سارے ولیاں دا۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دستگیر

(د)

دارو - ہر بیمار دا۔۔۔ اعظم اسم سرکار دا
ڈبی بیڑی تار دا۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دستگیر

(ذ)

ذکر فکر نہیں ہور دا۔۔۔۔۔ مینوں آسرا تیرے زور دا
تیرے اسموں ہر کم سور دا۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دستگیر

(ر)

رب دے گھر منظور ایں۔۔۔۔۔ واہ نور عالی نور ایں
دو جگ دے وچ مشہور ایں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دستگیر

(ز)

زیر سائے آپ دے۔۔۔۔۔ ولی اولیاء جو چاہ دے
تسی لطفوں ہر نون تھاپ دے۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِ شگیر

(س)

سک مینوں دیدار دی۔۔۔۔۔ دیدار تیرے انوار دی
ہے حُب مینوں سرکار دی۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِ شگیر

(ش)

شان عالی شان ایں۔۔۔۔۔ نبی علی دا جانی جاں ایں
سلطاناں دا سلطان ایں۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِ شگیر

(ص)

صاحب توں ایں با صفا۔۔۔۔۔ مشہور تیری ہے سخا
اک ایں توں غوث الورا۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِ شگیر

(ض)

ضائع عمر و نجائی اے۔۔۔۔۔ نہ کیتی کوئی کمائی اے
گل تیرے ہی ذمے لائی اے۔۔۔۔۔ یا غوث اعظم دِ شگیر

(ق)

قطب کیتا چاچورتوں۔۔۔ہن نہ عاجز نوں موڑ توں
کر ول کینے غور توں۔۔۔۔یا غوث اعظم دسگیر

(ک)

کرم دا خیر پا میراں۔۔۔۔اپنے در توں نہ ہٹا میراں
تیرے اسم دے وچ شفا میراں۔۔۔۔یا غوث اعظم دسگیر

(ل)

لاڈلہ ایں ذوالجلال دا۔۔۔توں آئی بلانوں ٹال دا
رکھ لے بھرم گنگال دا۔۔۔۔یا غوث اعظم دسگیر

(م)

مصطفیٰ دا پیارا ایں۔۔۔۔علیٰ فاطمہ دا تارا ایں
حُنین دا سوہنیا لاڑا ایں۔۔۔۔یا غوث اعظم دسگیر

(ن)

نام تیرا شاہ جیلان ایں۔۔۔توں فقراں دا سلطان ایں
تیرے ہی ناں دا مان ایں۔۔۔۔یا غوث اعظم دسگیر

(و)

واسطہ ربِ قدیر دا۔۔۔ رنجِ دُور کرو دِگیر دا
اِس ملنگِ حقیر فقیر دا۔۔۔ یا غوثِ اعظمِ دِشگیر

(ہ)

ہر دمِ مائی پکاریا۔۔۔ توں ڈیا بیڑا تاریا
ساری حج نے نعرہ ماریا۔۔۔ یا غوثِ اعظمِ دِشگیر

(لا)

لا دے بیڑا پار توں۔۔۔ گلِ ولیاں دا مختار توں
مُسکیناں دا غمِ خوار توں۔۔۔ یا غوثِ اعظمِ دِشگیر

(الف)

آدیدار وکھال دے۔۔۔ ہُن مکھ توں گھنڈا اٹھال دے
میرے عیب تے پردہ ڈال دے۔۔۔ یا غوثِ اعظمِ دِشگیر

(ی)

یاد کراں بعداد نوں۔۔۔ جھٹ پہنچ میری امداد نوں
ملنگِ دی سن فریاد نوں۔۔۔ یا غوثِ اعظمِ دِشگیر

سی حرفی سید بابا ملنگ شاہ صاحب

(الف)

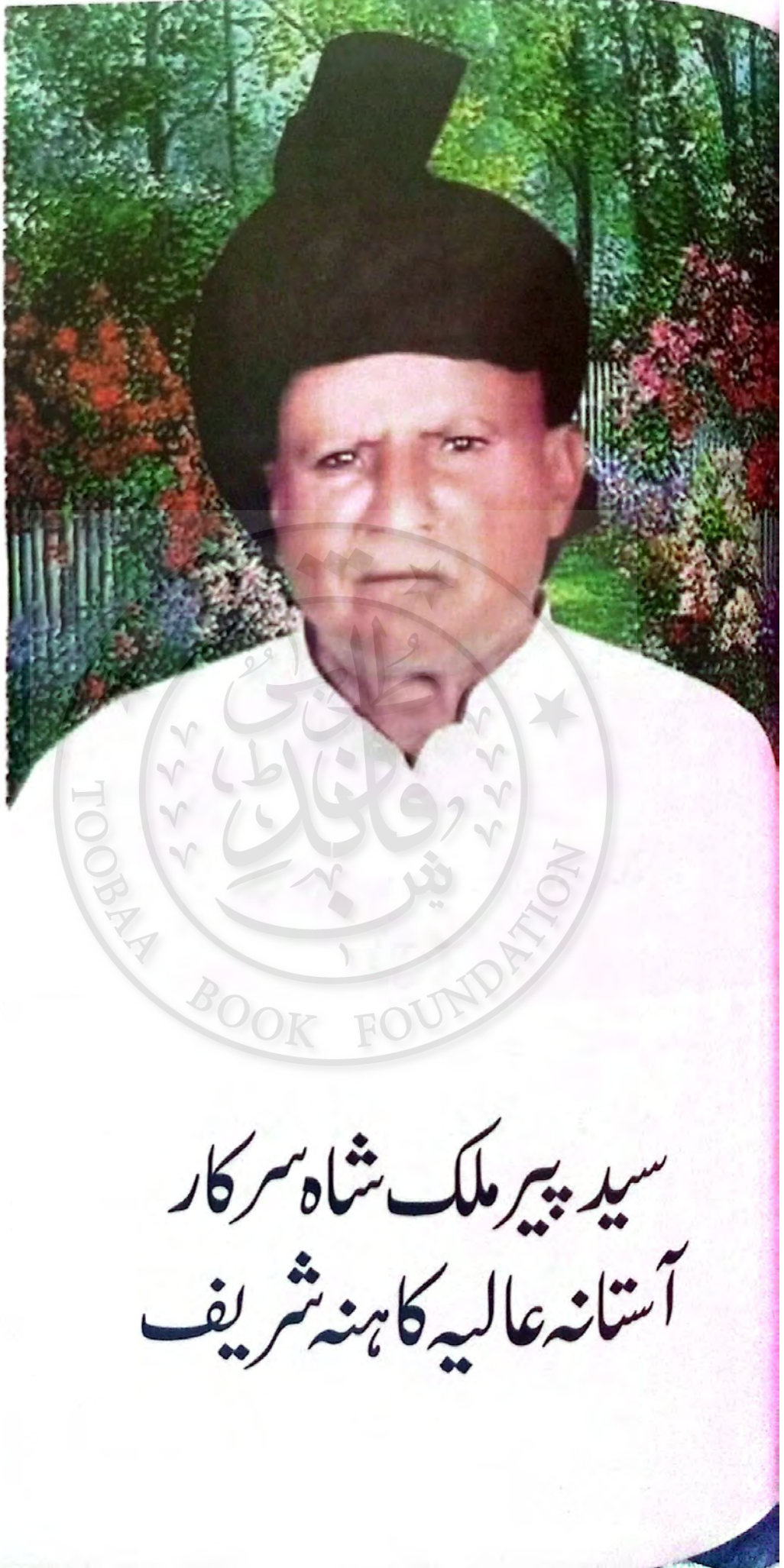
اللہ دا ذکر اذکار پہلے جہدا جگ تے نور ظہور ہویا
ہر کم اندر اوہدیاں حکمتاں نے ذرے ذرے اندر اوہدا نور ہویا
ذرا جھلک نہ موئے توں گئی جھلی کولا سڑ کے تے کوہ طور ہویا
وحدہ لاشریک ملنگ سچا کرنا اوس دا ذکر ضرور ہویا

(ب)

بوہت احسان خدا دا اے جس بھیا جیسا احمد مختار تائیں
اوہدے نور ظہور دی ہوئی چرچا زمین فلک تے پار اوار تائیں
دم دم دے نال درود بھیجاں گل مُرسلاں دے سردار تائیں
اوہدے وسیلے دے نال ملنگ یارا رب بخشا ایں ہر گنگار تائیں

(ت)

تکلیا اے کاہنے وچہ سید بابا ملنگ شاہ جگ مشہور ہویا
اٹھے پہر سایہ پنچتن دا اے راضی اوس تے رب غفور ہویا
اوہدے حسن دی جہال نہ جائے جھلی پاک صاف چہرہ نور و نور ہویا
ماری جدوں دی نظر ملنگ اتے شعر لکھن دا تدوں شعور ہویا

سید پیر ملک شاہ سرکار
آستانہ عالیہ کاہنہ شریف

(ث)

ہا بت صدق دا پہن جامہ کاہنے وچہ آیا ملنگ شاہ بابا
آس پاس چوفیرے بھوں ڈٹھا تیری سب توں اچی درگاہ بابا
مارے مھوک توحید دی بانسری نوں شہنشاہ بابا بے پرواہ بابا
چلدی قلم ملنگ دی اوس ویلے ہووے آپ دی جدوں نگاہ بابا

(ج)

جدوں ڈٹھا تیرا مکھڑا میں ہو گئی ساں دلوں فدا بابا
جہاں جھاواں اُتے رہی نال تیرے پئی یاد کراں ادہ جاہ بابا
مینوں یاد نے تیرے احسان سکھے بھاویں مدتاں گئیاں وہا بابا
پھیرا پا ملنگ کنگال ولے ہر دم سینے تیری چاہ بابا

(ح)

عکم تیرے سارے رہے من دے بخشو چا جہڑی ہوئی جھل بابا
توں جدوں دا پردہ پوش ہیاں پچھوں پیاں انہریاں جھل بابا
پھیرا پا چاول غریب دے توں ڈاہڈی جنڈڑی گئی اے رُل بابا
ڈاگ داگ ملنگ نوں لا سینے چھڈی فوج یزیدڑی گل بابا

(خ)

خواب خیال اٹھے پہر تیرے بیٹھا یاد والا دیوا بال بابا
شہنشاہ دوارہ اے سخی تیرا میں غریب بندہ کنگال بابا
جے سدیں تے کر کے قدم بوسی تیرے در تے پاں دھال بابا
ڈاڈا سل ملنگ وچھوڑیاں دا روندی رنگپور ہیر سیال بابا

(د)

ڈکھاں نے گھیریا آن مینوں میری سن فریاد تے گوک بابا
تیرا در چھڈ کے ہور جاں کتھے تیری چڑھی آسماناں تے گھوک بابا
ہر گھر اندر جگڑے زور کر گئے کسے جاہ نہ امن سلوک بابا
لکڑ وانگ ملنگ اے سک گیا میرا بدن سی نازک ملوک بابا

(ذ)

ذرا نہ آوندا ترس تینوں ڈاڈی سن کے ہجر دی چیک بابا
راہ تکدیاں اکھیاں تھک پیاں ماڑی ہوگئی نظر باریک بابا
تیرے باجھ کوئی ور پرناوناں نہی نال نک دے کڈھی اے لیک بابا
کرد ترس ملنگ غریب اُتے پئی دسدی موت نزدیک بابا

(ر)

رنگ جہاں دے ڈھیر ڈٹھے تیرا ہے اک وکھرا رنگ بابا
تیرا مکھ سی لال انار ورگا ویکھ ویکھ ہويا دل دنگ بابا
تم رب دی کدے نہ بھلنے نے تیرے نال جہڑے لنگے ڈنگ بابا
کر کر یاد ویلے سکھ چین والے رووے پیا بشیر ملنگ بابا

(ز)

زور نائیں کوئی نال تیرے صرف عاجزی پیش سلام بابا
تیرے پچھے ہاں سوہنیا نیت بیٹھی میں مقتدی توں امام بابا
صدقہ پنجاں تے باراں دا پاؤ چھاتی ہوواں حڑ دے وانگ غلام بابا
کردے مست الست ملنگ تائیں دیہہ صبر تے شکر دا جام بابا

(س)

سار لویں روضے والیا وے تیری ہیر دا حال برباد بابا
کیدو لنگا نمائی دے پیا کھہڑے کھاوون پین ہويا بے سوا بابا
کوٹھا کچا اے صدق یقین والا کھر کھور دا پیا بنیاد بابا
گڈی چڑھن لئی مکٹ ملنگ منگدا لائن جاندی اے توڑ بغداد بابا

(ش)

شوق مینوں تیرے دیکھنے دا کدوں کرے دا کرم خدا بابا
کدوں کرے دا یار منظور بولی کدوں لئے دا کول نما بابا
اوکھا وقت جدائی دا لکدا اے اگے گئے دانا فرما بابا
پاؤ پیار دی نظر ملنگ اتے ضائع زندگی گئی ویہا بابا

(ص)

صبر نہی اوندیا اکھیاں نوں صدقے جاں تیتھوں پھیرا پا بابا
تیرا راہ پئی دیکھدی ہو کملی چھیتی آ بابا گل لا بابا
سینے وچہ فراق دے پھٹ ہوئے چہب آ بابا مرہم لا بابا
لگا روگ وجود ملنگ بھارا شربت وصل دا گھٹ پلا بابا

(ض)

ضرب پریم دی مار کے تے آپ ہو بیٹھوں چپ چاپ بابا
پاواں پئی ہاڑے آئے دن ماڑے کر ترس تے سُن کرلاپ بابا
منجی مل بیٹھی نہ میں ہل سکاں ایسا چڑھیا ہجر دا تاپ بابا
ہو جائے شفا ملنگ تائیں جیکر گھر آوے سائیں آپ بابا

(ط)

طرف تیری لگی نظر میری غیراں دل نہ مول دھیان بابا
تیری چوکھٹ نوں کعبہ سمجھیا اے سجدے کراں پی ہو قربان بابا
چنگ بخش مسکین نوں روشنی دی تیرا پیائے جگدا شمعدان بابا
عقل علم ملنگ نوں بخش سائیاں کراں تیرے ای ذکر بیان بابا

(ظ)

ظاہر پریم دی مار کافی بیٹھوں کیوں ہن مکھ چھپا بابا
تیری نگہ دے ڈنگ بے ہوش کیتا گیا زہر وجود وچہ دھا بابا
لگی مرض بھاری کراں آہ زاری تیرے دید ماری نہ تڑپا بابا
رکھیں لاج ملنگ اونہاں ویلیاندی جدوں بہندے ساں مجلس لا بابا

(ع)

عذر کہدا مسکین دا اے بھاویں ڈوب دیویں بھاویں تار بابا
ایس جگ جہان تے ہور کوئی نہی تیرے باجھ میرا غمخوار بابا
مہولی خیر چا پاؤ سوالیاں نوں بھکھی ہاں منگتی اوگنہار بابا
سا عشق سلامت ملنگ منگے ایہو دل دی کوک پکار بابا

(غ)

غرض ایہو سنو عرض میری تینوں رب بخشی اُچی شان بابا
ہویا کی جے ہو گئی بھل میتھوں بھلنہار مڈھوں انسان بابا
مٹی پاک کردے اساں گندیاں دی تینوں واسطہ شاہ جیلان بابا
بھر کے جام پلا ملنگ تائیں ہوون مشکلاں سب آسان بابا

(ف)

فکر مینوں ویلے نزع والے ہوویں میں عاجز دے کول بابا
سُن سُن کے وعظ ملوانیانڈے ڈاہڈی جنڈری گئی اے ڈول بابا
میرے وچہ نے عیب قصور بہتے کراں پئی ترلے نائیں پھول بابا
تیرا سخی دُوارہ ملنگ واہتے پاویں خیر میری خالی جھول بابا

(ق)

قداں دے وچہ منظور کرے کھلی در تے عرض سناں بابا
ڈاہڈی ہو دلگیر اداس بیٹھی گیت درد فراق دے گاں بابا
اک وار تے موڑ مہار میں ول تینوں تیرا ہی واسطہ پاں بابا
استھے اکبری حج ملنگ دا اے روضے پاک دی ٹھنڈری چھاں بابا

(ک)

کول رکھیں دیکھن پیاں اکھیں تیرے آستانے تیری تھاں بابا
میں مجبور دی عرض منظور کرے قدماں وچہ پئی سیس جھکاں بابا
لگی ہوئی پریت نبھا دیویں اینجو خواہش میری دید پاں بابا
کوئی نہ آسرا ہور ملنگ دااے اک تیرا ای نام پکاں بابا

(ل)

لوڑ نیں مال خزانیاں دی تیری دتی ہوئی دولت ڈھیر بابا
لکھ شکر تیرا لالچ حسد وچوں دتوئی پکڑا ڈول نکھیر بابا
تیری آل اولاد دا ہاں خادم شالہ پووے نہ کوئی تریڑ بابا
جھگڑے دوٹیاں پائے ملنگ جہڑے نگہ کرم دی نال نیڑ بابا

(م)

محبوب خدا دے ہوتسی اساں عاصیاندی سنو گل بابا
عرضاں کرنی آں وچہ دربار تیرے میریاں مشکلاں کرو حل بابا
اونگنہار کوچھڑی ہاں کوچھی بیٹھی آن تیرا در مل بابا
اکو دید دی بھکھ ملنگ نوں ایں چار دن دنیا چلو چل بابا

(ن)

نال تیرے اکھیں لالیاں ہن ہو گیا مرن محال بابا
دن محشر دے ہے میدان لگنا پلہ پکڑ ٹرساں تیرے نال بابا
کچھری نبی پاک دی وچہ جا کے کملی والے دا کراں جمال بابا
گنگار حقیر ملنگ تائیں لیسی بخش رب ذوالجلال بابا

(و)

وچہ وچھوڑیاں جان چلی اک وار دکھا دیدار بابا
گھسن گھیری چہ اڑی آن بیڑی تیرے دید کارن ہو سی پار بابا
صدقہ حسن حسین دا دیدار بخشی عرضاں کیتاں ہو لا چار بابا
دکھاں درواں مار حیران کیتا ملیا تاں ملنگ دربار بابا

(ہ)

ہور نائیں کوئی سچ مینوں اکو تیرا ہی نام پکاں بابا
نام اپنے دی لچ پال سائیاں میرے عمل بھیڑے ویکھیں ناں بابا
سارے جگ توں بہت نکارڑی میں منگاں فضل تے کرم دی چھاں بابا
کدھرے ہور ملنگ نہی جان جوگا تیرا چھڈ دربار گراں بابا

(ء)(لا)

لاج میری تیرے ہتھ سائیاں عیاں والڑی میں بدکار بابا
اچا شان تیرا مینوں مان تیرا بیٹی ذات تے ہاں ناکار بابا
پردہ پا کے کج لھیں عیب میرے تینوں واسطہ غوث سرکار بابا
سائیاں توں اچا ایہہ ملنگ نیواں توں سردار تے میں خاکسار بابا

(ء)(الف)

آکے اکناں نوں یار ملدا اک وچہ اوڈیک گرلان بابا
اکناں روندیاں عمروہا جاندی اک سدا ہی خوشی منان بابا
اکناں نال ہانی رل سیج مانی اک خاڑی پلنگ وچھان بابا
جاگے بھاگ ملنگ اکناں ستیاں دے پیاں وصل محبوب دا پان بابا

(ی)

یاد تیری وچہ دم نکلے ایہو کرے کنگال سوال بابا
نزعہ وقت تے سوہنیا پائیں پھیرا چہرہ دیکھ ہواں خوشحال بابا
مندے دیکھ اعمال نہ چھڈ جائیں میرے سخی داتا لچال بابا
لا اللہ دا ذکر رہوے جاری ہر دم تے ہر حال بابا

سی حرفی (الف)

اللہ پاک دا ذکر اذکار کرنا ہادی پاک نے گل سمجھائی ہوئی اے
اللہ پاک دے ذکر تے فکر واہ واہ میرے من اندر رونق لائی ہوئی اے
روزی دیندے سب مخلوق تائیں کن کہہ کے جس بنائی ہوئی اے
دم دم رب دی یاد ملنگ رکھیں کملیٰ والے ایہہ بات فرمائی ہوئی اے

(ب)

بندہ تے اصل وچہ تاں بندہ جے بندے دے وچہ بندیائی ہووے
بندیائی خلق پیاردا سبق دیندی بندہ بندیاندا مخلص بھائی ہووے
صبر حوصلے صدق توکلے دی پکی بن گٹھڑی سر چائی ہووے
حسد بخل فریب تے ٹھگ بازی بریاں کماں دی دلوں صفائی ہووے
راضی رب دی وچہ رضا رہنا پکی دل تے مہر لگائی ہووے
کملیٰ والے حضور پر نور والی حُب لوں لوں وچہ سمائی ہووے
مرد کامل دے پکڑے قدم جا کے تیری حل فر مشکل کشائی ہووے
ادخو چاندا اے بوہل ملنگ جھنیں فصل گڈی تے جھنیں داہی ہووے

پاک محمد رسول اللہ رحمت بن کے آئے جہان اُتے
کُل نبیاں توں اوسدی شان اعلیٰ سنے جوڑیاں گیا آسمان اُتے
بڑا ہے مجرم گنگار پاپی اُنگل دھرے جو سوہنے دی شان اُتے
اُمت ایسے رسول دی ہو کے تے گھٹ تولنا بیٹھ دکان اُتے
کریں پیا تنقید حضور اُتے ٹھپہ لا توں کوڑی زبان اُتے

(ت)

ترازو نال توں تُول پورا تیری ہو جائے نیک کمائی یارا
دڑے نال ملاوٹاں جرم وڈا ایہدے ورگی نہ ہور بُرائی یارا
کالے چھڈ دھندے پے جا راہ سدھے کر نال عوام بھلائی یارا
اک دن ہونی ایس پچھ ملنگ تینوں فر پائیں دا حال دوہائی یارا

(ٹ)

نہیاں دلاں دا بن سہارا سرتے ہتھ پیار دا پھیر دا رہو
نال ہسدیاں دے سدا ہسدا رہو نال روندیاں اتھرو کیر دا رہو
دپک راگ دی سُر الاپ نائیں میٹھی تار ملہار دی چھیڑ دا رہو
اللہ نیاں دی یاد ملنگ چنگی پینڈا زندگی دا اینج نیڑ دا رہو

(ث)

ثمر لگدا شاخاں نیویاں نوں اُچیاں نال انہڑیاں سجدیاں نی
اُونہاں وچوں نہی نکدی اگ دیکھی جہڑیاں بدلیاں اُچیاں گجیاں نی
اوہ داناں تے پردانیاں نے ہویاں سیری جو خصم دی لجدیاں نی
اوخو چنگیاں سدا ملنگ یارا اُپر سچ سہاگ دی سجدیاں نی

(ج)

جال فریب دے لا ملاں بناویں نویں فرقے تے جماعت دکھری
کئی پنڈاں چوں اُٹھ کے شہر وڑ گئے اوتھے جا وٹائی نے ذات دکھری
ملاں منبر رسول تے بیٹھ کے تے کرن مسئلے قانون گل بات دکھری
لیکھا دین گے اک دن ملنگ یارا لائی ہوئی اے کمذاتاں گھات دکھری

(چ)

چواتی بال کے شر والی ملاں لگ جانڈے آپ نگرے نی
خلقت بے گناہ مُروا کے تے آپ رہندے گلوں نگرے نی
مولانا دا کی قصور دساں ایسی ذلیل کیتے بھیڑے نگرے نی
توکل رب تے نہیں ملنگ رکھدے ہوئے حرص پاروں نا شکرے نی

(ح)

حال توں ہو بے حال گئے آں ایسے ملے سانوں حکمراں سارے
پیسہ کر کٹھا اپنے ملک وچوں یورپ جا دھردے پیمان سارے
نعرہ لان جیوے پاکستان ساڈا دلوں رہن یونان جاپان سارے
پچھوں یاد نہ کرے ملنگ کوئی بُھلے وعدے حلف قرآن سارے

(خ)

خلق پیار نہ سچ رہیا لاندے قوم تائیں جھوٹے لارے نی پے
بہہ کے کرسی تے گل نہ کرن سچی جھوٹھ مار دے سارے دے سارے نی پے
ایہہ منصوبہ آیا اوہ منصوبہ آیا کردے جھوٹھ دے کارے بکارے نی پے
مارو دھکے ملنگ نوں باہر کڈو چوکیداراں نوں کردے اشارے نی پے

(د)

دشمن مرے تے خوشی نہ کر اُوڑک سجناں وی مر جاوناں ایس
مرضی رَبّ کریم ہے ساری اوس اپنا ورتناں بھاوناں ایس
دارو دارا لیس دنیا نوں چھڈ کے تے ایس جگ جہان توں جاوناں ایس
کاہدا جھورا فیر ملنگ یارا جھورا کیتاں وی کی بناوناں ایس

(ذ)

ذکر کریں کلمے پاک دا توں ایس کلمے نے کرنی رہائی تیری
پکا صدق یقین ایمان رکھیں ایس کلمے نے بات بنائی تیری
کلمے پاک جہا ذکر ہوو کوئی نہ کلمے باجھ نہ ہونی صفائی تیری
اگوں تیرے مقدر ملنگ جیکر بات نہ سمجھ وچہ آئی تیری

(ر)

رب نے گل کے وحی تائیں جو جو سی حکم فرما دتا
سوہنے پاک محمد رسول اللہ سانوں عین سنا دتا
نالے پاک حدیثاں دس سانوں سوہنے حق نہ حق سمجھا دتا
قرآن پاک کلام ملنگ یارا نبی پاک نے سانوں پچا دتا

(ز)

زمانہ جانا اے لنگ ایویں جویں وگدا چھناں دا پانی یارو
وانگوں خواب خیال دے گزر جاندا اے ایہہ روپ تے حسن جوانی یارو
پچھے سوچ نمائی ایں رہ جاندی اوہ بن کے مرض پرانی یارو
اینوں جان توں فانی ملنگ یارا ایہہ دنیا ایں گوڑ کہانی یارو

(س)

سوہنی تے سستی نے عشق کیتا پورے ہوئے نہ دوہاں دے خواب جانی
ڈب کے سوہنی دریا وچہ مرگئی سی کیتا ذرا نہ ترس چناب جانی
مرگئی تھلاں دے وچہ یتیم سسی اک گٹ وی لبھا نہ آب جانی
ایا دوہاں دا عشق ملنگ یارا نیں جگ دیوچہ جواب جانی

(ش)

شرک فساد توں بچ کے رہو اے شرک نہ رب نوں بھاؤندا ای
ذکر رب دا جگ جہان اتوں کفر شرک نوں چاٹاؤندا ای
ساتی کوثر دا بھر بھر کے پیاء وحدت تے جام پلاؤندا ای
کال مرشد ہی اوگنہاراں دے بیڑے پار ملنگ لگاؤندا ای

(ص)

صبر دا ہوندا اے پھل مٹھا صبر والیانداے رب نال ہوندا
صابراں شاکراں تے سدا بہار ہوندا بے صبریاں اتے زوال ہوندا
صبر حوصلہ غصے نوں کھا جاندا بے صبریاںدا مندا حال ہوندا
عشق صبر دا سنگ ملنگ ہوندا صبر عشق دا اے بھائیوال ہوندا

(ض)

ضرب جھلے سوھنے یار پاروں جہڑے عشق حقیقی نوں پالیندے
یوہا یار دا چھڈ کے ندے نہ بھاویں وانگ مجنوں وٹے کھالیندے
نال کنجراں رل کے وانگ بلھے رُٹھا ہويا اوہ پیر منالیندے
ایس عشق دے قیدی ملنگ یارا تُلے جا کے کن پڑوا لیندے

(ط)

طالب عشق دے ہوئے جہڑے بوئے غیر دے نظر نہ پاوندے نی
رکھن عشق حضور دا وچہ سینے نہ غم جہان دا کھاوندے نی
گوشے بیٹھ نویکلے جگ کولوں شمع عشق حضور جگاوندے نی
جہاں نبی دی چاہت ملنگ کیتی ڈیرے جنتاں وچ اوہ لاوندے نی

(ظ)

ظلم کیتا ملوانیاں نے فرقے بندیاں دھڑے بنائے ایناں
اک دوہے اُتے چکڑ سُدے نے ملک وچہ فتور مچائے ایناں
مسے الٹ سنا کے لوکاں تائیں بھائی بھائیاندے نال لڑائے ایناں
کربلا دے وچہ ملنگ یارا فتوے آل رسول تے لائے ایناں

(ع)

عشق حقیقی نوں جہاں پایا مونہوں چپ اوہ کجھ نہ بولدے نی
جاں بول دے سوچ کے بولدے نی سودا صدق یقین دا تولدے نی
اوہ موت تائیں ہس ہس ملدے دلوں مول نہ ذرا ڈولدے نی
دم دم دے نال ملنگ یار تسبیح یار دے نام دی رولدے نی

(غ)

غبار انہیر تے رات کالی سوہنی وچہ چنہاں دے تری جاندی
بھی قول اقرار دی تری جاندی یاد یار مہنوال نوں کری جاندی
کچا گھڑا گھردا ویکھ کے تے چارہ کری جاندی ہو کے بھری جاندی
سوہنی وچہ دریا ملنگ یارا عزت بیگ دی ہو کے مری جاندی

(ف)

فردیاں منزلاں اوکھیاں نے کسے وقت نہ سکھ تے چین ہوندا
اٹھے پہر ڈنڈول وجود اندر اک پل آرام نہ لین ہوندا
قدم قدم اُتے منہ سولیاں دے اوکھا درد وچھوڑا اے سہن ہوندا
کامل مُرشد دے باجھ ملنگ یارا نہیں عشق والے پینڈے پین ہوندا

(ق)

قائم قیوم ایں رب سائیں فقیر اوسدے ہین وزیر سائیں
فقیر جگ دے راز دس گئے وارث شاہ ورگے وچہ ہیر سائیں
دنیا باغ بہار تے فقر مالی میاں صاحب دی خاص تحریر سائیں
طاقت فقر دے وچہ ملنگ یارا دیندائے رب دی بدل تقدیر سائیں

(ک)

کنے ہی دین محمدی دے ملاں فرقے مذہب بنائے ہوئے نیں
ڈٹھے سنی دھابی تے اہل تشیع کتیاں کنڈا تے بستر چائے ہوئے نیں
چچے مگر دی خاطر فساد پا کے ایناں کتنے قتل کرائے ہوئے نیں
اک رب رسول ملنگ یارا ایناں اپنے دلوں بھلائے ہوئے نیں

(گ)

گلاں تے کرنیاں سوکھیاں نے گلاں کر نبھانیاں اُوکھیاں نیں
پھاڑ پُٹ فرہاد لوہار وانگوں ہوندیاں نہراں وگھانیاں اُوکھیاں نیں
سوہنے یار دلدار دے عشق دیاں پنڈاں غم دیاں چانیاں اُوکھیاں نیں
کربلا میدان ملنگ یارا لاشاں چُک کے وکھانیاں اُوکھائیاں نیں

(ل)

کلیاں توڑ نبھا جانڈے جہڑے اصل دے لوک اصیل ہوندے
گلوں ہار جانڈے وانگ کوفیانڈے جہڑے نسل دے لوک بخیل ہوندے
گل کر بابے ہانٹی توڑ چاہڑی عاشق لوک نے کجھ قلیل ہوندے
چچا اونہاں دا سدا ملنگ رہنا جیہڑ لوک صاحب دلیل ہوندے

(م)

مت تے سدھ نہ بدھ رہندی جتھے عشق پکے ڈیرے لا لیندا
عقل فکر ہوری ڈیرہ چک جانڈے عشق ہوش حواس بھلا لیندا
بیاں فاضلاں مفتیاں قاریاں نوں عشق یار دے بوہے نچا لیندا
اوہ سر دینوں ملنگ نہیں ہٹ دا اے جس دل اندر ڈیرے لا لیندا

(ن)

نار نمود نے جدوں بالی وچہ عشق پیا چھالاں مار دا اے
عشق عشق نوں اوتھے بچان لئی آندا سماں بہار گلزار دا اے
بس عشق دے کم الوکھڑے نے نویں نت پیاء رُوپ دھار دا اے
دھرا سکیاں جان ملنگ تائیں عشق بار وچہ سوریاں چار دا اے

(سی حرفی)

(الف)

اڈ کانواں جاویں دیس ماہی میرا جا کے حال احوال دیس
جویں دن جدائی دے لنگدے پے گن گن کے مہینے تے سال دیس
پل پل میرا لنگے سال وانگوں رهند تیرا ای سوہنا خیال دیس
رہندا وچہ اڈیک ملنگ عاجز کدی سوہناں آن جمال دیس

(ب)

باہجھ تیرے لگدا جی نائیں بھاویں لگھ ولانویں پادناں میں
جس ویلے ایہہ اکھیاں لائیاں سن انہاں ویلیاں نوں پچھتاوناں میں
جھلیاں وانگ پھرنا راتی وچہ گلیاں تارے گن دیاں رات لنگاوناں میں
سُنی عرض ملنگ دی آ ماہی غیراں تائیں نہ حال سُنواناں میں

(ت)

تک کے اکھاں تھک گئیاں تیرے آون دی رہے اڈیک مینوں
کسے پاسے نہی منہ وکھان جوگا طعنے مار دے لوک شریک مینوں
کھیڑا دن میں عید دے وانگ سمجھاں پکی دس کوئی یار تریک مینوں
ستر سال ملنگ دی عمر ہوئی پئی دسوی موت نزدیک مینوں

(ث)

بہت صدق یقین کر کے تینوں یاد کراں پل پل ماہی
آپ رنگ محل وچہ وسنا ایں سانوں سٹ کے ڈونگی ڈل ماہی
ہائے ہائے تیر وچھوڑیاں دے گئے میرا سینہ سل ماہی
ایں عشق دے وچہ ملنگ یارا نہی پھدے چھوٹھ کڑل ماہی

(ج)

جدوں دا سوہنیاں چھڈ گئیوں میرا حال اے وانگ دیوانیانڈے
لابونکل کے دل آسمان جانڈے جویں اگ لگی وچہ کانیاںڈے
لکھ لکھ کے دل پر چاوناں میں نال قصیاں غزل ترانیاںڈے
پینڈے عشق دے وچہ ملنگ یارا نہی چلدے عذر بہانیاںڈے

(ح)

حال حالات پئے دس مینوں میری زندگی دے ڈنگ تھوڑے ریہہ گئے
دج اصطلیل شاہ سکندر وانگوں میرے پیڑے سب گھوڑے رہ گئے
گذر گئی بہار جوانی والی وچہ نصیباں دے ہن دھکے تہوارے ریہہ گئے
تہہ جھاڑ ملنگ اسی ٹر چلے مال دنیا دے پچھے جوڑے ریہہ گئے

(خ)

خواب خیال تے فکر چتا میرے دل اندر ڈیرہ لا بیٹھے
گھیرا پایا اے بے اتفاقیوں نیں سکھ چین آرام گوا بیٹھے
چم سک گیا لک جھک گیا خون مک گیا ماس کھا بیٹھے
اپنے گلے دے وچہ ملنگ یارا پھاہ آپے ہی غماندا پا بیٹھے

(د)

دل کردا اے ڈنگ زندگی دے نال امن پیار گزار لینے
رشتے داراں تے سجاں ساتھیاں وچہ پیار بدلے پے پیار لینے
حسد بھل نوں کڈھ وجود وچوں آون جان رکھیے کیڑ سار لینے
ڈاہڈے اگے نہ پیش ملنگ جاندا منہ تے چپ دا جندرہ مار لینے

(ذ)

ذرا نہ رحم تے ترس کردے پتھر دل دے لوک قصائی یارو
ایسی وا زمانے تے وگ گئی اے دور ہو گئے بھائیاں توں بھائی یارو
ایسے ظالم شیطان وشکار وڑ گئے ہولی ہولی نے جاندے ہٹائی یارو
دیکھے رب دے رنگ ملنگ پیا دشمن ہو گئے یار فدائی یارو

(ر)

راز وچلے رب جان دا اے اوہدے نال نہیں ٹھوس پیار ہوندا
نیواں ہو جتی کرنا منت زاری اوہ اک توں ہوکے چار ہوندا
میں وچہ شرمندگی لواں غوطے پینا ہو کے بوہت لاچار ہوندا
اپنا منہ تے ہے چھیڑ اپنی ملنگ ایس گلوں سرمشار ہوندا

(ز)

زور نہ کوئی تقدیر اگے نہیں چلدی یار تدبیر کوئی
ابو جہل قریبی حضور دا سی گیا ہوہر اوہ بدل ضمیر کوئی
کالا رنگ تے نسلوں بلاں حبشی ہو گیا سی بدر منیر کوئی
جہاں نال ملنگ احسان کیجے اوہ پچھن ہے کون بشیر کوئی

(س)

سل وڈا ایس گل دا اے مطلب کڈھ لوکی ہو ہوہر جاندے
پہلے دن مسکین یتیم جیڑے پچھوں بن ظالم مردہ خور جاندے
کئی گل کر کے پچھاں نہیں ہٹدے کیتی گل تائیں چاہڑ توڑ جاندے
اپنی گل تے مرن ملنگ یارا جویں چن دے دل چکور جاندے

(ش)

شہر اوہ شاد آباد رہوے جتھے یار میرا ڈیرہ لائی بیٹھا
کدی کرے دا یاد پیار میرا جیہڑا دلوں تے مینوں بھلائی بیٹھا
ساڈی جھولی وچہ پا کے دُکھ صدے آپ خوشی دی عید منائی بیٹھا
ایسا ہویا مغرور ملنگ یارا بھار حرص تے ہوس دا چائی بیٹھا

(ص)

صبر دا ہے مقام اچا کرنا صبر پر صبر نہی کرن ہوندا
آسی عشق مجازی دے پے پینڈے نہ جیون ہوندا نہ مرن ہوندا
بیڑا ٹھلایا اے شوہ دریا اندر نہ ڈُب سکنا نہ ترن ہوندا
بھارا بھار اے یار ملنگ چکیا نہ سٹ سکنا نہ جرن ہوندا

(ض)

ضد تے اڑی دا ہاں پکا اوہدے بوہے اگے گھی پاں دا میں
دیوے جھڑک درکار بے لکھ واری در چھڈ کے نس نہ جاں دا میں
اوہدے شہر دے سگاں دے سنگ رکے لکر پیا دوارے دے کھاں دا میں
طعنے ملن پے بھاویں ملنگ لکھاں وانگ پھلاں دے سرتے چاں دا میں

(ط)

طالع ہوندا اے جگ سارا جیکر یار سوہنا مہربان ہووے
کسے کولوں اوہ زیر نہی ہوسکدا فتح یاب ہر میدان ہووے
اونہوں کسے دربار نہ ملے ڈھوئی در در دا جو مہمان ہووے
زندگی اوہدی برباد ملنگ ہوندی جس تے پیر دا نہ دھیان ہووے

(ظ)

ظلم دی ہوندی اے حد کوئی اُتے لیاں ظلم کمائی دا نہیں
جہڑا آن دوارے تے ڈگ پوے جھڑک دے کے پچھاں ہٹائی دا نہیں
میرے حال دا ایس واقف آپ اگے نت روگرا سنائی دا نہیں
پادے خیر ملنگ دی وچہ جھولی روز غریب کولوں آئی جائی دا نہیں

(ع)

عمر ساری چلی گزر ماہی تیرے در آکے ترلے کر دیاں دی
کدوں مکنی قید وچھوڑیاں دی اساں دکھ مصیبتاں جردیاں دی
آسن زاری تیتھوں جاں واری ایہناں مڈھ قدیمی بردیاں دی
ہووے دید نصیب ملنگ یارا لوئے سن زاری اساں مردیاں دی

(غ)

فماں ملامتاں طعنیاں نے ساڑ سٹیا جگر سریر میرا
مدتاں گزر گئیاں میرے بختاں دا وی پاسہ پرتیا نہی تقدیر میرا
پا جدوں دا یار جدائی گیا نہی اکھیوں سکیا نیر میرا
نعرہ سر بازار ملنگ دااے سید ملنگ شاہ جے کمال پیر میرا

(ف)

فکر اکو تیرے ذکر دا اے ہور کم جہان دا سچھ دا نہیں
دگن پے انہیر طوفان بھاویں تیری یاد والا دیوا بچھ دا نہیں
دیاں پیا وللاوے لکھ بھاویں کتے ہور پاسے دل رچھ دا نہیں
تیرے ناں نال گل ملنگ دی اے نوکر غیر دا بننا بچھ دا نہیں

(ق)

قلم وچاری وی تھک گئی اے قصے لکھ لکھ ترلیاں ہاڑیاں
مرض عشق دا لا علاج ہوندا بھاویں پیاد پے پیالے کاہڑیاں
انالاق پکار دے پے دیکھے جسم جان وچہ اگ دے ساڑیاں
بڑی داری تحقیق ملنگ کیتی آپے ناں نے عشق دیاں لاڑیاں

(ک)

کون ہواں جیکر دم ماراں صرف عاجزی عجز پکار کرنا
رفقے لکھ کے اپنی آرزو دے سوہنے یار دے پیش دربار کرنا
کرے چا جے معاف قصور میرے عاجز ہو کے شکر ہزار کرنا
ادہدی نظر دے نال ملنگ عاجز پیا لکھ کے شعر تیار کرنا

(ل)

لہلاں دے لڑ لکیاں نہیں دل دے وچہ وسواس رہندے
مینوں انج گدا اے غمخوار میرے سدا میں مسکین دے پاس رہندے
کویں آوندے جاوندے قبر وچوں کجھ لوک نے کردے قیاس رہندے
جہڑے فقر نوں نہیں ملنگ مندے دنیا وچہ سدا ستیاناس رہندے

(م)

مکھڑے توں گھونگٹ لاه دلبر ویکھاں مکھ ایہہ تاہنگ چروکئی ایں
ٹھلاں پنیدیاں دل دریا اندر چڑھی ہوئی ایہہ کانگ چروکئی ایں
اٹھے پہر اے دل اداس میرا لگی ہوئی ایہہ سانگ چروکئی ایں
سودے روز میثاق ملنگ ہووے سنی ہوئی ایہہ بانگ چروکئی ایں

(ن)

نال تیرے جہڑے ڈنگ گزرے یاد کر کے تیرے پیار روناں
اک پل وی یاد نہ بھلدی اے ڈاہڈاہو کے دکھی لاچار روناں
سنگیاں ساتھیاں وچہ اجوڑ بن گئی ایس غم اندر لگاتار روناں
جاندی پیش نہ کوئی ملنگ دی اے تیرے دَر تے آ سرکار روناں

(و)

وقت ویلے اوہ بھلدے نہی ساڈے سر ہسی تیری چھاں ہوندى
تیرے سائے تھلے موجاں مان دے ساں تیری مجلس سی جیہڑے گراں ہوندى
تیری نانہہ دے نال سی نانہہ ہوندى تیری ہاں دے نال سی ہاں ہوندى
جتھے ملنگ ڈیرہ سرکار دا اے سجدہ کرن دے لائق اوہ تھاں ہوندى

(ہ)

ہمت ہاریاں ماریاں دی سُن لے فریاد پکار سائیاں
ترلے کردیاں زندگی گزر چلی اک وار چادے دیدار سائیاں
سنگی ساتھی جھڈا لگ ہو گئے جویں کونج لیھے وچھڑے ڈار سائیاں
نظر کرم دی مار ملنگ اُتے تیرا وسدا رہے دربار سائیاں

(۶)

(الف)

الف لجه تے پکی اڈیک آہی مُلک شاہ سرکار دے آونے دی
آیا نیں غنخوار سردار سید لہمی گھڑی نہ حال سناونے دی
روڈ وانگ پئی اکھ وچہ رڑک دی اے پکی لکھی تاریخ اے جاونے دی
قسمت ایڈی بلند ملنگ کتھوں ٹر گیاں دا درشن پاونے دی

(ی)

یاد تیری مُڑ مُڑ یاد آوے تیری یاد وچہ ڈنگ لنگاں دا میں
تیری قسم ایں تیرا در چھڈ کے تے کے ہور دوارے نہ جاں دا میں
وچہ قبر تے حشر میدان اندر نعرے مُلک شاہ سید دے لاں دا میں
نال لے کے عاجز ملنگ تائیں رو رو کے حال سناں دا میں

باراں ماہ

(چیترا)

چیترا چیتا کر کے سجاں کدی مہاراں موڑ۔۔۔ تیری لوڑ
تیرے درد فراق ستایا تیری لوڑ کروڑ۔۔۔۔۔ پہن مڑوڑ
اٹھڈی بہندی راہ تیرے وچہ گھوے ہو گئے جوڑ۔۔۔ اندر سوڑ
تیرے باجھ ملنگ عاجز نال کردے پے آجوڑ۔۔۔۔۔ لوک انموڑ

(وساکھ)

وساکھ وساہ نہ ساہ آون دا دسیں شکل پیاری۔۔۔۔۔ جاواں واری
اس دُنیا تے آکے کنیاں جان دی بازی ہاری۔۔۔۔۔ وارو واری
میں ہاں عشق تیرے وچ ماندی لگی ہجر پیاری۔۔۔۔۔ کرچا کاری
یار ملنگ نہیں نام تیرے دی چائی ہرتے کھاری۔۔۔۔۔ بنی لاچاری

(جیٹھ)

جیٹھ جمال تیرے دا سائیاں شوق دے وچ بھارا۔۔۔۔۔ میریا یارا
موسے ہو بیہوش گیا سی ویکھ نوری چکارا۔۔۔۔۔ عجب نظارا
تیری جھلک نہ چہلن ہوندى میں ہاں کون وچارا۔۔۔۔۔ اُوگنہارا
بشیر ملنگ تے کرم کماویں اے سوہنے دلدارا۔۔۔۔۔ شاہ اسوارا

(اَسیں)

اَسیں۔ آس دے وچ جہڑی ہوئی نائیں پوری۔۔۔ رہی اُدھوری
اڈکاواں جاہ دلیس سجن دے کرنی عرض ضروری۔۔۔ ہے مجبوری
دیں پیغام سجن نوں میرا کٹ کٹ پاساں پوری۔۔۔ نہ کر دُوری
جے کر گھر ملنگ دے آوے درشن کراں خضوری۔۔۔ چہرہ توری

(کتیں)

کتیں۔ کدی تے موڑ مہاراں دُور وسیندیا یارا دے۔۔۔۔۔ دلدارا
تیرے باجوں چلانا کتیں میں غریب دا چارا۔۔۔۔۔ تو ہی سہارا
یاراں باجھ بہار نہ ہوندی ڈٹھا اے جگ سارا۔۔۔۔۔ کوڑ پسارا
دیہہ دیدار ملنگ عاجز نوں ہووے وار نیارا۔۔۔۔۔ میریا یارا

(مگھر)

مگر۔ مارن طعنے سیاں جھلا کہے خدائی۔۔۔۔۔ سب لوکائی
لوکاں بھانے جھلا کھلا مینوں سخت جدائی۔۔۔۔۔ ملے نہ ماہی
مجنوں وانگوں پہاڑ نجدتے جا کے کھی پائی۔۔۔۔۔ ہو سودائی
وچ اُدیک ملنگ نمانا بیٹھا پلنگ وچھائی۔۔۔۔۔ حرصاں لائی

سَت وار فراقیہ پیر سید ملک شاہ دے فراق وچ

(بدھ وار)

بدھوار سدھار سرکار گئے دیکھ پنگ تے رُو گرلان اکھیں
اک وار میرے صاحبہ بُول مونہوں پیاں ہاڑے تے ترلے پان اکھیں
تیرے درد وچھوڑے وچہ سیدا اوپیاں ہنجواں مینہ برسان اکھیں
اتھے میں ملنگ گنگال نیرا روندنا ڈٹھا اے گل جہان اکھیں

(جمعرات)

دیر وار آیا آج وار دوجا سوہنا مکھڑا یار چھپا گیا
جہدا چاننا سی سارے جگ اتے چن بدلاں دے پٹھ آ گیا
ایہہ وی لکھ احسان سرکار دے نے جہڑا وچہ کاہنے ڈیڑہ لا گیا
نہی تے کی مجال ملنگ دی اے کرم آپ ہی سید فرما گیا

(جمعہ)

جمعہ وار آیا اجہ وار تریجا ڈٹھا پنگ تیرا خالی نظر آیا
پئی سوڑتے اٹھ کے دور بھنا تیری سوہنیا میں اُتے قبر آیا
روضے پاک ولوں دیکھ دیکھ کے تے اکھیں روندیاں نوں گجھ صبر آیا
ایس لئی مشہور ملنگ کاہنہ بڈھے شاہ دا جے لخت جگر آیا

سید پیر ملک شاہ سرکار
آستانہ عالیہ کاہنہ شریف

(ہفتہ)

ہفتہ وار آیا اجہ وار چوتھا لوکی رل کے قتل پڑھان آ گئے
جویں ہوندی اے چھک پروانیاں نوں اُتے سرن لئی شمعداں آ گئے
کدھرے بیٹھ کے پڑھن قرآن سارے کدھرے ڈھولی نے ڈھول وجان آ گئے
کچھ سنگی ملنگ دے سنگ رل کے اپنے دکھاندے حال سنان آ گئے

(ایتوار)

اتوار آیا اجہ وار پنجواں ملنگ شاہ تائیں پیا ثور دا میں
لئی بن تاری گئی مت ماری آپ دے یاری ایجو لوڑ دا میں
اجہ کوڑی رہیا نہ مل میرا تیرے سامنے ساں لکھ کر وڑ دا میں
ملنگ شاہ دا ہاں ملنگ بردا طلبگار تائیں کسے ہور دا میں

(سوموار)

بمبار وار آیا اجہ وار چھیواں کسے ہووے جے سیّد سردار ڈٹھا
اوہدی سوڑ مینوں اوہدی لوڑ مینوں اوہدے جہیا نہ کوئی غم خوار ڈٹھا
نہ ایشرے چکوڑے نہ لوکڑی اے نہ کنجاہ دے وچہ بازار ڈٹھا
کے پاسے نہ جان ملنگ ورگے جہاں کاہنے وچہ پاک مزار ڈٹھا

(منگل وار)

منگلوار آیا اجہ وار ستواں سوہنے لد گئے ایس جہاں وچوں
لگا تیر سر یہ نہیڑ گیا خون سک گیا میری جان وچوں
یاراں آواناں جاوناں بند کیتا گھاٹا پیا اے ایس دوکان وچوں
مکھ موڑ ہتھ جوڑ ملنگ آکھے نکلے عرض ایہ میری زبان وچوں

(باراں ماہ ہجر نبیؐ میں)

(چیتر)

چل دلا مدینے شہر چلے جتھے سوہنیاںدا سوہنا سردار ہوندا
اوتھے رحمتاں دا مینہ وسدا اے جتھے امتاندا غم خوار ہوندا
رور وکراں زاری کیوں نہی آئی واری کیوں امر نہی میری سرکار ہوندا
ہوون بخت بلند ملنگ جیکر بیڑا تاں سمندروں پار ہوندا

(وساکھ)

چڑھیا آن وساکھ نہیں وس چلدا رو وور کردی پھراں زاریاں میں
مولا ملا محمد رسول اللہ کر دی نت عرضاں دکھیاریاں میں
رو رو کے آقا دی وچہ فرقت تانگاں لکیاں عمر گزاریاں میں
ہوندا دیدار نصیب ملنگ تائیں کر کر ترلے متاں ہاریاں میں

(جیٹھ)

جان ڈاڈی جال وچہ پھا تھی تیرے ہجر نے مار حیران کیا
عاجز تائیں چین آرام تائیں ڈاڈا دل دا باغ ویران کیا
رہی سدھ نہ بدھ گنگال تائیں جدوں عشق تیرے ڈیرا آن کیا
رکھیاں حرصاں ملنگ نے پکیاں نے جیکر کرم چا رب یزدان کیا

(ھاڑ)

ھاڑ کراں ھاڑے، آئے دن ماڑے، عاجز ہو کے تے ترے کراں پئی
مولا ملا محمد رسول اللہ وچہ ہجر فراق دے مراں پئی
اوہ آقا تے میں غلام اوہدی اوہدے درجا کے پانی بھراں پئی
اٹھدی بہندی ملنگ میں ہر ویلے سبق سوہنا تیرا پڑاں پئی

(ساون)

سب سیاں سکھ سون پیاں اک جاگ دی پئی دکھیاں میں
کدوں آونی اسواری حضور دی اے اٹھ ویکھ دی لاه کے باریاں میں
بخشو دید حضور اک وار مینوں ایہو پئی کردی نت زاریاں میں
سنے وچہ جے ملو ملنگ تائیں ہوواں ویکھ کے صدقے تے واریاں میں

(بھدر)

بھاگ سنوار دے یا مولا سوہنے نبی دا جا کے شہر ویکھاں
چم چم جالی لاواں اکھیاں نوں روئے پاک دے نور دی لہر ویکھاں
اکھیں لا تاڑے روئے پاک ولوں صبح شام کی وقت دوپہر ویکھاں
ڈیرہ چک ملنگ اوس دیس چلیے جتھے رحمتاں دی وگدی نہر ویکھاں

(اسیں)

اسوں آس رکھی دل وچہ پکی کدوں ملے دا پاک حبیب مینوں
جہدے ہجر دے وچہ بیمار ہوئی آں کدوں ملے دا آن طیب مینوں
گھل جانڈے مقدر نہی ڈھل لگدی جیکر ساتھ چا وین نصیب مینوں
طنے مارن ملنگ نوں لوک سارے بندہ سمجھ حقیر غریب مینوں

(کتیں)

کدی تے موڑ مہار سائیاں بیٹھی رہواں دی قداماں دے کول جانی
چنگیاں اوہ جو یار دے کول بہہ کے پیاں کر دیاں لکھ کلول جانی
تیرے در فراق دے لکھ قصے پیا بولناں ہجر دے بول جانی
کونت جہاندے دور ملنگ وین اوہ رہندیاں نے ڈانواں ڈول جانی

(مگھر)

مار جدائیاں دی کھا کھا کے جھلی کملی ہاں چور وچور ہوئی
آگنی لباناں تے جان غریبی دی ہائے کیوں نیں عرض منظور ہوئی
حسم رب دی اوہدے نصیب چنگے جہڑی جا کے پیش حضور ہوئی
اک میں ہاں تتی ملنگ یارا جل بل کے وانگ تندور ہوئی

(پوہ)

پوہ پیارے دے دیکھنے لئی جھگی وانگ زلیخا دے پاں دی میں
جہڑے دن گزرے اوہدے ہجر اندر گن گن کے حال سناں دی میں
رج رج دیکھاں نوری مکھڑے نوں سو سو وار پئی شکر بجاں دی میں
کلی والے دے اتوں ملنگ یارا پئی چندڑی گول گماں دی میں

(ماہ)

ماہ مہینے کئی گزر چلے کئی گزر گئے صدیاں سال جانی
سڑ سڑ کے وانگ کباب ہو گئی ہوئی آں میں حالوں بحال جانی
تیری دید ہووے میری عید ہووے جیکر کرم کرے ذوالجلال جانی
ایہو حسرت بشیر ملنگ دی دیکھیا سوھنے دا میں جمال جانی

(پھکن)

پھل کھڑے باغاں وچہ تازے بلبل دیکھ کے خوشی مناوندی اے
گل پھل تائیں لا کے نال چھاتی مٹھے گیت پریم دے گاوندی اے
دگ دگ کے مست ہوا ٹھنڈی کلیاں پھل پئی کھڑ ہساوندی اے
ملک شاہ دی یاد ملنگ تائیں پئی تیر جدائی دے لاوندی اے

باراں ماہ در اقدس سید ملک شاہ صاحب در بار عالیہ کاہنہ شریف

(چیترا)

ہیتر چار چو فیروں گھت گھیرا کیتا دکھاں نے بوہت مجبور مینوں
صبح شام آرام تے عیش آہی ہن لوں لوں وچہ تصور مینوں
اپنے ولوں تے کوئی نہ کیتاں نے خبرے پکڑیا کہڑے قصور مینوں
حل مشکلاں تداں ملنگ ہوون ملک شاہ جے سدے حضور مینوں

(وساکھ)

چڑھیا آن وساکھ وسار بیٹھے جن ساک سکے رشتے دار سارے
مینوں جھڈ گئے ہو الگ گئے پراں وگ گئے نی دلدار سارے
کھیتی ونڈ کے بن چڑھا دتے تگڑے ہو گئے نی حصہ دار سارے
ملنگ شاہ جے کرم دی نظر ویکھے ملنگ ہون دے دور سارے

(جیٹھ)

جان جوگا کدھرے رہیا نائیں چواں پاسے میرے بند راہ ہوئے
جہڑے نال خیال اُسار دا ساں خانے سب امید دے ساہ ہوئے
جہدے سائے تھلے موجاں رہیا کردا ڈھائے دو تیاں حال تباہ ہوئے
کر صبر ملنگ نہ ڈول ایویں ملک شاہ تیرے خیر خواہ ہوئے

(ھاڑ)

ہاڑ کراں ہاڑے، آئے دن ماڑے، ڈاہڈا ایس گلوں پریشان ہويا
اپنے دلوں انصاف دی کراں ڈھیری دوتی آکھدے نے بے ایمان ہويا
پیا ڈگ میں وچہ درگ ڈوہنگے سجن وکھ الٹا بے دھیان ہويا
کوئی ڈر ملنگ نہ دوتیاندا سیّد ملک شاہ جے مہربان ہويا

(ساون)

ساون سو گئے کرم تے بخت میرے کرماں والڑے کرم نیں نال لے گئے
ماری سنھ نے دن دیہاڑ ایسی سارا لٹ کے گھرے دا مال لے گئے
الفت مہر پیار اتفاق شفقت صبر حوصلہ وی وکھ بھال لے گئے
ملک شاہ ملنگ تے نظر مارو نہیں تے سروں نے اجہ بھائی وال لے گئے

(بھدر)

بھدر بھار فکراں پایا آن اندر کوئی امن والی لیکھے تھان نائیں
جھدے دل جاواں اگوں پہن دھکے پھدے کوئی غریب دی باہاں نائیں
پُپ وٹ کے اندر ے بیٹھ رہیا کسے ول ڈردا ہائے...جاں نائیں
ملک شاہ ملنگ دی بانہہ پھڑلے تیرے باجھ کوئی کرے نیاں نائیں

(اسیں)

اسیں آس آہی جنہاں سجانندی توڑ پھوڑ کر کے یاری توڑ گئے نی
نچے سمجھ موتی پلے ساہن بدھے جدوں پرکھ ڈٹھے ہو روڑ گئے نی
اکھیں وہندیاں ہی ترلے کردیاں ہی کچھاں مار کے منہ موڑ گئے نی
ملک شاہ ملنگ تے نظر مارو گھاٹے پے ہن لکھ کروڑ گئے نی

(کتیں)

کتیں کدی پیار دی نظر وہندا دل ہو جاندا باغ باغ میرا
ڈاہڈے اندر دلیلاں نے لائے ڈیرے کسے کم نہ رہیا دماغ میرا
چاروں طرف اندھیر غبار دسے گیا دلے دا بجھ چراغ میرا
ملک شاہ دا تقویٰ ملنگ رکھیا جس دھونا دل دا داغ میرا

(مگھر)

مگھر مک گیا چم سک گیا لک جھک گیا پیا ڈول دا میں
سچ آکھنوں ہاں مجبور ہویا وچے وچہ پیا وس گھول دا میں
اپنا منہ تے ہے چپیر اپنی ڈردا ایس گلوں نائیں بول دا میں
ملک شاہ ملنگ دا من ترلہ تیرے اگے پیا دکھڑے پھول دا میں

(پوہ)

پوہ پیار دی نظر جے یار وہندا ریندا کوئی نہ درد آزار بھائی
قسم رب دی دے وچہ چھین رہندا جے غم ونڈدا غم خوار بھائی
نائیں سکھ والی کدھرے جاہ ربا چاروں طرف اندھیر غبار بھائی
ملک شاہ توں داد ملنگ منگیں آوے کسے میدان نہ ہار بھائی

(ماہ)

چڑھدے ماہ ملامتاں طعیاں نے ساڑ سٹیا جگر سریر یارو
ڈاہڈا تنگ ہویا ایس زندگی توں پیاں رون اکھیں چھم چھم نیر یارو
ماڑا ویکھ کے ذرا نہ ترس کردے سدھا ٹھوک دیندے سینے تیر یارو
کوئی جاہ ملنگ نہ ہور دسے باہجوں ملک شاہ اے کامل پیر یارو

(پھکن)

پھکن پھراں اداس ہراس جیا گیا دل دا باغ گرما سیدا
نظر رحم دی کر مسکین اُتے تیرے در دا ہاں گدا سیدا
میں ہاں غریب گنگال جیا تیرا در اچا شہشاہ سیدا
باراں ماہ اک عرض ملنگ دی اے تیرے در اقدس ملک شاہ سیدا

باراں ماہ سید ملک شاہ دے در اقدس

(چیترا)

چڑی رنگن مہلاں بوٹیاں تے گئی خزاں تے آئی بہار بابا
گل مہل اُتے موجاں پئی کردی بلبل ہو کے مست خمار بابا
روزی لئی گھراں توں اڈ چلیاں پرے بن کے کونجاں دے ڈار بابا
پاسہ جھلی دا ہور ملنگ کوئی نیں بس کافی اے تیرا دربار بابا

(وساکھ)

وساکھ وساکھی دا دن آیا پکی کنک ہوئی... شروع کٹائی بابا
آپو آپ رُجھے لوکی وچہ فصلاں سانوں کھا گئی تیری جدائی بابا
لوکاں بھرے بھڑولے نال دانیان دے کملی پھراں پئی وانگ سودائی بابا
گکیاں ہڈیاں سک ملنگ دیاں یاری تڈھ نال جدوں دی لائی بابا

(جیٹھ)

جیٹھ جان ڈاہڈی گھبرا وندی اے کیتا آن گرمی ڈاہڈا زور بابا
لوک اندریں بیج آرام کر دے جھلی پاں گلیاں وچہ شور بابا
تیرے ہجر نے مار فناہ کیتا سکا ماس تے نکلی کنگرووڑ بابا
ایجو خواہش ملنگ کنگال دی اے لے چل بغداد نوچہ توڑ بابا

(ھاڑ)

ھاڑ ھاڑے زیخا دے وانگ میرے کدوں سُنے یوسف بادشاہ بابا
لکھی پا کے راہ مل بیٹھی اجہ آواناں جے ملگ شاہ بابا
ایشرے ولوں پئی دھمدی ڈھوڑ آوے سنگ لے آیا شہنشاہ بابا
اکھاں ترس سکیاں ملنگ دیاں پھیرا پا جا بے پرواہ بابا

(ساون)

ساون سار لہیں مجھیں والیا وے تیری سوچنی دا حال خوار بابا
سارا شہر گجرات اے مگر رگا کلی پھراں جھلی بے مہار بابا
کچا دیکھ کے فیروئی ٹھل پئی ساں ذرا کیتا نہ عذر انکار بابا
توبہ توبہ مجال ملنگ دی کی میرے دل دا این واقف کار بابا

(بھدر)

بھدر بھار فراق دا چان اوکھا سوئی جاندا اے جہڑا چائے بابا
عشق دیکھ دا ذات کذات نائیں گلیاں گندیاں وچہ زلائے بابا
عشق سوہنیاں صورتاں والیاں دا آئی سوت دی مل پوائے بابا
تس جہیاندی کھل ملنگ لاند عشق تلیوں کن پڑوائے بابا

(اسوں)

اسوں آس اُمید تے عاجزی اے سارے ٹٹ گئے مان تران بابا
میری توبہ جو عشق دا ناں لیا ہوندا اوکھڑا عشق کمان بابا
ستی تھلانڈے وچہ شہید ہوئی جنگل وچہ مجنوں پریشان بابا
رھیں خادماں وچہ ملنگ تائیں تیرے ہون دے لکھ احسان بابا

(کتیں)

کرم جیکر ہوندے دھروں چنگے جاندی وار رہندی تیرے کول بابا
ساری رات گزار دی بیٹھ کولے گلاں پئی پچھدی پھول پھول بابا
غوث پاک دی پئی نیاز ونڈاں جیکر اک واری پوے بول بابا
دساں دے دیاں پھول ملنگ سبھے دیویں اکواری گھونگٹ کھول بابا

(مگھر)

مگھر مار دا تیر جدائی والا ستاراں مگھروں تے بدھ وار بابا
صبح اٹھدیاں ہی ٹیلی فون آیا ہر گھر کھڑکی تیری تار بابا
سارے دیس وچہ پے گراٹ گیا خلقت پئی روے زاروزار بابا
آج جھٹ تے پل نہ دیر لگی دنیا ہوئی اکھٹی بے شمار بابا

اج دھی دا مکھڑا موڑ بیٹھا دسدا رو کے گلہ کمہار بابا
پڑھ کے بسم اللہ لے آئے کاہنے تیرا چک کے پلنگ انوار بابا
کاہنے وچہ اجہ حشر برپا ہویا رُنا جگ سارا ڈھائیں مار بابا
عاشق گیت پریم دے آون گاندے تیرا کرن لئی پاک دیدار بابا
دوروں دوروں سہیلیاں آئیاں نے اٹھ کے ویکھ تے سہی اک وار بابا
کئی سنگتاں روندیاں ویکھیاں نے ساڈا ٹر گئے غم خوار بابا
تیرے باجھ کوئی دسے نہ جگ اندر جہڑا آن چکے ساڈے بھار بابا
کدی جاواں تے تتی نوں کھان پیندا تیرے باجھ کنجاہ بازار بابا
جس دوکان تے مجلساں لاوندا سیں ویچ دتی بشیر لوہار بابا
سالوں سال جا کے میلہ ویکھ دے ساں جملے شاہ دے پاک دربار بابا
انہاں مجلساں انہاں سنگناندے آپس وچہ رہے پیار بابا
تیرے ہتھ ملنگ دی ڈور سائیاں بھاویں ڈوب دیویں بھاویں تار بابا

(پوہ)

ہو پون پالے کسے قہر والے لوک چڑ سچیں گئے سوں بابا
میری رات دلیلانڈے وچہ گزرے تیرے عشق دے چڑھ گئے بھوں بابا
سپا روڑیاں تے دن ابر ہاراں جتھے آ جاوے تیرا روں بابا
تھوڑے ڈنگ ملنگ نے زندگی دے جانا ایں وچہ زمین دھروں بابا

(ماہ)

چڑھدے ماہ مبارکاں دیہو سیو میرے گھر آیا میرا سائیں بابا
میرے دل دے پنگ رنکیلڑے تے ڈھوہ لا بیٹھا چائیں چائیں بابا
گندے پھل گلاب روئل چنبہ سہرا مکھڑے تے ذرا پائیں بابا
کدوں ہون دے خواب ملنگ پورے چٹھی لکھ تھکی تیرے تائیں بابا

(پھکن)

پھکن پھراں پئی وانگ دیوانیانڈے ڈاہڈی ہوئی مندی حالت زار بابا
جھلی سمجھ کلی لوکی مار دے نے طعنے تیر تنگ ہزار بابا
آپے جوڑ دی آپے پئی پڑھدی باراں ماہ فریاد پکار بابا
وساہ نہی ملنگ کوئی زندگی دا اک وار چاہ دپیں دیدار بابا

باراں ماہ فراقیہ سید ملک شاہ

(چیترا)

چڑھے چیترا چار دیہاڑے پیر دے نال گزارے جی
ڑدے پھر دے نال ماہی دے لیندے عشق نظارے جی
نظر بھر نہ دیکھن ہوندا جلوہ لاناں مارے جی
پڑیا لڑ ملنگ سید دا ہو گئے بخت نیارے جی

(وساکھ)

چڑھے وساکھ وسار نہ دیویں میرے جہیاں غریباں نوں
طاقت ہے الہی ہوندی تیرے جہیاں جہیاں نوں
مرض گناہ دی بھاری لگی ہونی کچھ طپیاں نوں
ہے دلگیر ملنگ وچارہ دیویں بدل نصیباں نوں

(جیٹھ)

جیٹھ جلالت چہرے والی مارے پی چکارے جی
سوہنا رنگ اناراں ورگا مکھڑا ڈکاں مارے جی
کوئی نہ ثانی پیر میرے دا ڈٹھے لکھ ہزارے جی
اک نگاہ ملنگ ولی دی لکھ ہزاراں تارے جی

(ھاڑ)

چڑھدے ھاڑ کراں پئی ھاڑا پا جاؤ اک پھیرا جی
صبر اقرار دے دا سارا لے گئیوں لٹ میرا جی
رج رج ویکھاں نال خوشی دے ٹوری مکھڑا تیرا جی
دے دیدار ملنگ دے تائیں ہووے دور ہنیرا جی

(ساون)

ساون سوہنا سب جگ نالوں ملنگ شاہ کامل پیر سٹیو
ہادی راہ ہدایت والا نیاں این دستگیر سٹیو
جس دا مُرشد کامل ہووے اوہ کیوں پھرے دلگیر سٹیو
دے روشنائی عقل علم نوں عرضاں کرے بشیر سٹیو

(بھدر)

بھدر بھار جدائی والے سانوں مار مکایا جی
وقت اخیری گل نہ کیتی کول نہ یار بلایا جی
قسمت ماڑی مڈھوں میری نہیں کوئی دوس پرایا جی
ملنگ عمر دا رونا پے گیا میل محبوب خدایا جی

(اسوں)

اسوں آس تساڈی حضرت میں کرماں ماری نوں
لوک بیگانے دیندے طعنے عاجز اوگن ہاری نوں
باجھ تساڈے کوئی نہ دردی ڈٹھا دُنیا ساری نوں
ملنگ کنگال نوں مدتاں ہوئیاں پیا اڈیکے اسواری نوں

(کتیں)

کتیں کدھر گتیوں چھڈ یارا ویکھاں تیریاں ٹھاہراں نوں
کہڑا آوے آن بلاوے میں جہیاں اوگنہاراں نوں
کدوں آوے دا دلبر میرا گن دی رہندی واراں نوں
عرضاں کرے ملنگ نمانا لے تیزی دیاں ساراں نوں

(مگھر)

مگھر ماریا درد وچھوڑے حالوں ہو بے حال گیا
چہرہ تیرا دسے نائیں گزر ہن وسواں سال گیا
ٹوری لاناں مارن والا مچھپ اے بدر ہلال گیا
تیرے باجھ ملنگ نمانا ڈاڈا ہو کنگال گیا

(پوہ)

پوہ پیار زور آور تیرے بدھا قیدی کر کے
جاون کدھرے دیندا نائیں رواں اندر وڑ کے
اندر بلن مثاللاں میرے گولہ ہوئی جند سڑ کے
عرض بشیر ملنگ گزارے سایاں تیتھوں ڈر کے

(ماہ)

ماہ محول تے ہاسے اند عمر گزر گئی ساری اے
پچھلی عمرے پے سیاپے مت گئی ہن ماری اے
کلی گونج وانگوں گولاداں سنگت کر گئی ساری اے
دیہہ دیدار ملنگ عاجز نے دلوں نہ بازی ہاری اے

(پھگن)

پھگن فر بہار مٹھلاں تے نویں سروں ہن آئی اے
اکھاں راہواں دے وچہ تھکیاں ماہی نہ پھیری پائی اے
حرص نہ توڑاں موڑ مہاراں تینوں سب وڈیائی اے
باراں ماہ ملنگ لکھن وچہ ادھی رات رنگائی اے

باراں ماہ فراقیہ

(چیترا)

چیترا چار دیہاڑے آئیاں موج بہاراں
پھرداں باغاں دا مالی کھریاں وچہ گلزاراں
سیو صبح دے ویلے پیاں گوک پکاراں
بشیر ملک شاہ سید گیا موڑ مہاراں

(وساکھ)

وساکھ وسر گئے چیتے جد دساں نے پیاں
ر گیا دیاں دا لاڑا گلاں کر وی نہ لیاں
چکوڑے گھر کہہاراں لیاں نیندراں آ گئیاں
بشیر مُرشد نہ بولے ایہو حسرتاں نیں رہیاں

(جیٹھ)

جیٹھ جمال سید دا سوہنا مکھڑا ٹورانی
ٹور لاناں پیا مارے جیوں کر چن آسانی
سنا دیکھ پنگ تے آکھن لوگ زبانی
بشیر اولے ہو گیا جھڈ دنیا ایہہ فانی

(ھاڑ)

ہاڑے پئی کردی ہوکے تیری میں بردی
ٹوری مکھڑا دکھاویں چند ترلے پئی کردی
تیرے باہجوں وے سیدا میں جیواں نہ مردی
بشیر ملنگ دوالے اُبھے ساہ پئی بھردی

(ساون)

ساون سستی دے وانگوں سستی ساتھ لٹایا
فجری ویلے نی سٹیو دلبر لد سدھایا
سوہنے سید دے باہجوں دے دیس پرایا
بشیر وس وی نہ چلے رُو-رُو حال ونجایا

(بھدر)

بھدر بھار اساڈے ہن کس نے چانے
کس کھڑنا تھیلے کس کھڑنا این تھانے
میرے جہیاں غریب تھے کس دے بھکھانے
بشیر شکر اے خدایا ڈیرہ لایا سو کاہنے

(اسوں)

اسوں آس تساڈی حضرت رکھی اے نکاری
بچا دیویں نہ سیدا رُو-رُو کرنی ہاں زاری
تیرے ہتھ شفاواں مینوں ہجر بیماری
بشیر بھلدی نہ مینوں تیری صورت بیماری

(کتیں)

کتیں کرم جے ہوندے گول سید دے رہندی
ایہہ وچھوڑا عمر دا میری چندڑی نہ سہندی
وقت آخری تکدی مینوں جے دس پیندی
بشیر قداماں چہ بہہ کے روٹھا پیر منیدی

(مگھر)

مگھر مار کے کافی ٹر گئے دلبر جانی
ستاراں مگھر دیہاڑا سانوں دے گئے نشانی
2 دسمبر بدھوار اے سن بانویں 2 9 9 1ء جانی
بشیر جن دی چھویں مہینہ جمادی الثانی

(پوہ)

پوہ پیار دے مارے پائی پھردے نی واہراں
جتھے جتھے نی سیو سوہنے پیر دیاں ٹھاہراں
کدی کوٹھے تے بھان کدی سڑکاں تے نہراں
بشیر لوہار نوں پنکھن وچہ کنجاہ دے بازاراں

(ماہ)

ماہ مکھڑا نورانی سانوں مھلدا نہ تیرا
تتی اونسیاں پاواں دل سکدا اے میرا
چن بدلاں چھپایا جگ ہو یا نہیرا
بشیر عرضاں گزارے اک پا جاویں پھیرا

(پھگن)

پھگن پھراں ہو نمائی جھلی وانگ سودائیاں
دس کت ول جاواں اکھیں تیں سنگ لائیاں
ڈاہڈی مرض وچھوڑا سیدا کر دے رہائیاں
بہانے شعراں دے ملنگ نے پیاں عرضاں سنائیاں

اظہار تشکر

اخیر اُتے میں اے دُناں ضروری سمجھنا واں کہ ہوسکدا اے میری شاعری کتابی شکل
وج میرے چاہن والیاں کول نہ اُپڑدی کیوں میرے کول اپنے پیسے نہیں سی مگر اللہ سوہنے دا شکر
گزار آں اُوہنے مینوں میرے بھتیجاں تجل حسین وڑا نچ تے سکندر حسین وڑا نچ دی شکل وج
فرشتے بنا کے گھل دتے جناں نے میریاں کتاباں چھاپن دا آہر کر دتا
میں اللہ سوہنے تے اُوہدے محبوب تے پاک ہستیاں تے اپنے پیرو مُرشد توں بعد
اپنیاں بھتیجاں دا چوکھا چوکھا شکر یہ ادا کرناں اُوہناں دے آہرناں میرے اکھڑ تو اڈے کول کتابی
شکل وج اُپڑ گئے نیں۔

میری ایس کتاب تے پہلی کتاب وج جیہڑیاں سنکیاں نے منظوم تے نثر وج خراج
تحسین پیش کیا ہویا وے اُوہناں دا وی زندگی بھر احسان مندر ہواں دا۔
اللہ سوہنے اگے دعا اے میرے بھتیجے چوہدری تجل حسین وڑا نچ تے چوہدری سکندر حسین
وڑا نچ ہوراں نوں صحت عطا فرمائے تے اوہناں دے کاروبار وج ترقیاں دے۔

اخیر اُتے میں منیر خالد لودھی (منگوال)، لیاقت گڈگور (جھیو رانوالی)، دلبر علوی
(چکوڑہ)، طیب نیب (خوجیا نوالی)، اشرف نازک کنجاہی، منیر چشتی کنجاہی، منیر صابری کنجاہی
، نئی کنجاہی، احسان فیصل کنجاہی، سعید اختر سعید، جاوید اقبال رندھاوا، اشرف رنگیلا کنجاہی تے باقی

میرے چاہن والیاں داوی شکر یہ ادا کرناواں۔ میں اپنے کمپوزر محمد عثمان ہاشمی کنجاہی ہوراں داوی
شکر گزار آں جناں دی کمپوزنگ دی وجہ نال کتاب چھاپے چڑی۔
میں اک واری فیرا خیر اُتے اپنے بھتیجاں دا شکر یہ تے دلوں دعاواں دی کردار ہواں
دااوہناں دی کوششاں نال میں ویں مصنف بن گیاواں۔

اللہ بیلی

بشیر ملنگ

کاہنہ شریف ڈاکخانہ کنجاہ

تحصیل و ضلع گجرات

0341-5848112

25 دسمبر 2020ء

پنجابی ادبی سنگت

میاں محمد بخش کانسٹریبل

(100 ویں برسی سے)

11 مارچ 2007ء وینچ ایڈٹیکریاں، لالہ موسیٰ

ادبی سیوا

جناب محمد بشیر ملنگ آف کاہنہ دے آدروچ

ولوں

ڈاکٹر انظر محمود چوہدری

صدر پنجابی ادبی سنگت گجرات

ہفت روزہ کامرانیاں

کنجاہ کے زیر اہتمام

علمی ادبی، صحافتی اور سماجی خدمات کے اعتراف میں
اکتوبر 2013ء شریف کنجاہ ایوارڈ، سند اعزازی

ادبی سیوا

محمد بشیر ملنگ آف کاہنہ (نامور پنجابی شاعر، مصنف)
منجانب۔ احسان فیصل کنجاہی (چیف ایڈیٹر)

معروف پنجابی ادبی تنظیم

”روقی و بیہرہ“ کامونکے

پاکستان دلوں نامور شاعر

طاہر وزیر آبادی ایوارڈ

باباجی بشیر ملنگ

محفل مشاعرہ 20-12-2013

شادیوال گجرات

ہیڈ آفس روقی و بیہرہ کامونکے پاکستان

0314-4952625

ورلڈ پنجابی فورم **کانگان** یادگاری شیلڈ

2011-12 انعامی بیٹھک، سند اعزازی

31-12-2013

شاعر۔ بشیر ملنگ

چیف آرگنائزر

افضل راز 0300-9625108

بھیل ادبی سنگت

منزل ڈیرا بھیلان ننگانہ صاحب

23 مارچ 2020

کتاب: نور دے پھل

شاعر۔ باؤا بشیر ملنگ

خدمت ادب، خدمت کتاب، خدمت فن، ایوارڈ

بمقام: بھیل منزل ڈیرہ بھیلان ننگانہ صاحب

0307-8777980

نعتیہ مشاعرہ

شانِ رحمت اللعالمین

21-11-2020

ذی وقار جناب بشیر ملنگ

منجاب

ایڈمنسٹریٹو میونسپل کمیٹی کنجاہ

طالبِ دعا : علی آصف گولڑوی

مستالہ تحصیل گوجرخان ضلع راولپنڈی

0314-5842241

کاہنہ پنڈ کنجاہ دے گول دکھن جتھے پاک مُرشد مُلک شاہ میرا
میرا نام بشیر ملنگ بھائی نیڑے دُور پچر چا جاہ جاہ میرا
تخویل تے ضلع گجرات جانو ڈاکخانہ تے تھانہ کنجاہ میرا
وَسے سیدا پیا دربار شالا سوہنا سدا رہندا خیر خواہ میرا
عربی ماہی دی صفت ثناء لکھنا صرف سجدہ اے او سے درگاہ میرا
جے میں اوس دروازے توں ہٹ جاواں فیر سمجھنا حال تباہ میرا
پڑھنا دُرود محمد تے آل اُتے ایہو زندگی دا سفر راہ میرا
نکلے جان ملنگ دی اوس ویلے جدوں پڑھے کلمہ ساہ ساہ میرا